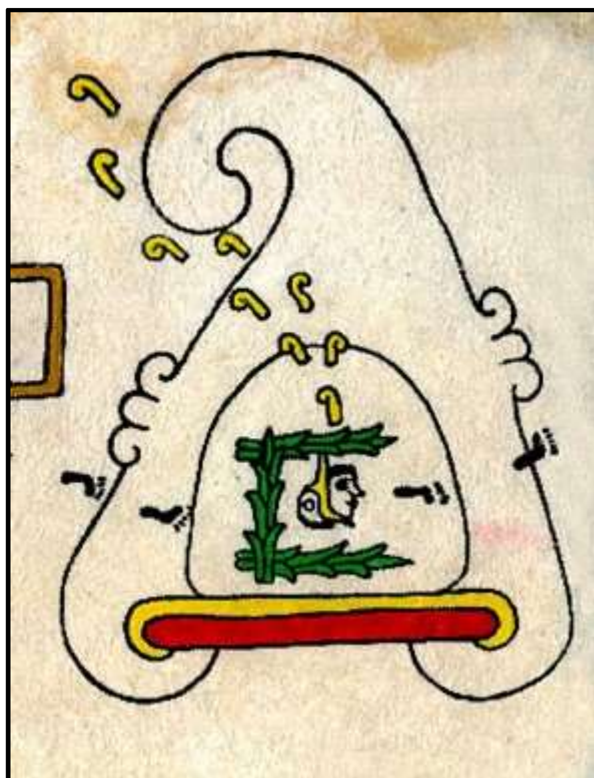
HETI SU NAŠI

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2023.

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena.
Kitchener, Kanada, 2023.

SADRŽAJ

“SER” U "SERBI" U KELTSKIM JEZICIMA

Serw, *a.* (fêr) Sparkling, glittering.
Seryz, *s. m.—pl. t.* ion (fèr) An aſtronomer.
Seryzawl, *a.* (feryz) Aſtronomical.
Seryziaeth, *s. m.* (feryz) Aſtronomy.

Velško SERW (čitaj: SERV) znači BLJESAK, SJAJ;
SÊR znači zvijezde,

SER, zvijezde
SÊR, SEREN, zvijezda
SER, visok
SER, isto kao Cer, Caer, Ger, Ker. Vidi Aru
SER, isto kao Sar, Sir, Sor, Sur. Vidi Bal.
SERAN, kanarinac (ser = žut, sjajan)
SERAWG, zvjezdan
SERBOS, jelen
SERG, srg
SERGA, gruba tkanina (serg > srg = kanap, štrik, uže)
SEREN, zvijezda
SERÇ, želja; strast; ljubav (serç = serć > sreća = sjaj, radost);
SERÇAIZ, želi
SERÇAWL, voljen
SERÇOLI, zaljubljen
SERCH, ljubav, sreća (serch = serć > sreća)
SERÇU, željeti, čeznuti, voljeti
SERIC, svila (narod SERES napadao je Kinu)
SERMANT (jb.), vinova loza, vinova grana
SERMENS, SERMENTUM (jb.), vinova loza
SERP, kosijer, srp (SER > SERB > SERBI)
SERPANT, guja, dragon, bosiljak. Vidi Sarph.
SERPOLA, majčina dušica (Thymus serpyllum)
SERRA, SERRÓN, žaga, testera, pila: ΛΛΛΛΛ.

SERRY, provokacirati, zadirkivati, peckati
SERR, mač
SER, biljna leća (sočivo)
SERR, SERRA, planina (bas. cerra, cerua)
SERV, spiralni, kružni, vrteći, rotirajući
SERW, iskričav, blistav, blještav, sjajan (> SERVI > SERBI > SRBI);
SERYZ, astronom
SERTH, svađa, prepirka, sertanje
SERTU, prepirka, svađa, sertanje (= vatra, bijes).
………………..

Izvor: Petko Nikolić Viduša, Rječnik keltsko-ilirski, Kitchener, 2022, str. 179-182.

"SER" U IMENU SERBA

Ser- u indoevropskim jezicima znači:

1. ser-, (lat. serum), tok [1]
2. ser-, štititi, čuvati [2]
3. ser-, crven, rud, rudast [3]
4. ser-, (lat. serō), poredati, spojiti, vezati (☼) [4]
5. ser-, serp, srp [5]
6. ser-, savijen, kružan [6]
7. servō, servare, spasiti, sačuvati (lat. servi = čuvari, spasitelji) [7]:

Serv = **Serb** > **Serbi**

Korijen u **ser** je **se-**: **se-** sa značenjem **samo**, **odvojeno** [8] i to je **Sunce**. U centralnoafričkim jezicima Bakaka, Karang, Ngoumi, Malgbe, Baneka (Kamerun); Njak Mbai (Kamerun i Cad); Ko (Čad); Lega (DR Kongo); Bongili ili Bantu (Republika Kongo), Mboshi (Kongo) ime Sunca je **SE** [9]. Pošto su nekad prije biblijskog potopa i nekoliko vijekova nakon potopa svi

ljudi bili jedan narod i govorili jednim jezikom, jasno je zašto su Kelti sebe zvali Selti i jasno je da srpsko selo potiče od se od kojeg je izvedeno SER kao osnova u imenima Serb i Serbi, što je istog smisla kao i Selti.

………………..

[1-7] Julius Pokorny, Indogermanisches etymologisches Wörterbuch, Band II: Bern udn München, Francke Verlag, 1959, p. 909-912.

[8] Ib. p. 882.

[9] Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43, Витебск, 2012.

STOŽER I GUMNO

Riječ STOŽER je složenica dobijena od STO + + GER.

Za latinsko STO kažu da znači STOJIM [1] i vele da potiče od grčkog στάω, στω (STAO, STO) sa značenjem PRAVIM DA STOJI [2]. U grčkom ne postoje punoznačen riječi u obliku στάω i στω, a najbliža njima riječ je στοά (STOA) i to je NADSTREŠICA, TREM [3]. Po stranim i srpskim etimolozima latinsko STO nema nikakve veze sa srpskim STO i STOJIM, te i u ovom slučaju srpski i ne spominju.

Za riječ STOG Petar Skok priznaje njenu drevnost tvrdnjom da je indoevropska, baltoslavenska, sveslavenska i praslavenska sa značenjem “stog žita ili veliki kup sijena oko drveta u sredini” [4], ali ni Skok ne kaza da je to srpska riječ,

Za riječ STOŽER, za koju takođe priznaje da je baltoslavenska, sveslavenska i praslavenska, Skok tvrdi da je izvedenica od STOG [5]. To je laživa judeo-

hrišćanska Bečko-berlinska škola i nema šta oni neće slagati i učiniti samo da svoje laži sačuvaju, učvrste i uzdignu.

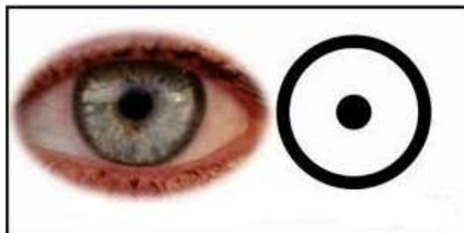
STO je ZBIRNO MJESTO, a PRESTO(L) je VISOKO ZBIRNO MJESTO. PRESTO je takođe složenica od BRE + STO:

BRE + STO > BRESTO > PRESTO

Keltsko, tj. tračansko, odnosno ilirsko BRE znači VRH, VIS, VISINA (bre > breg) [6].

Stog sijena

Og > ogo > oko; og > stog.

A sad pogledajmo STOG sijena: u sredini je drvena STOŽINA (stog > stožina). Stog je OKRUGAL i gledano iz ptičje perspective STOG SA STOŽINOM izgleda kao oko, ovako: ⊙. To je krug sa tačkom u centru, drevni simbol neba sa Suncem (CEN u CENTAR je od ZEN u ZENICA): OG > OGANJ.

U centru gumna je stožer.

STOŽINA u centru STOGA je velika, visoka i ona je ona tačka u krugu. Mnogo kraći od STOŽINE je STOŽER u centru GUMNA: ⊙. STOŽER nije izvedenica od STOG (kako Skok reče), nego je od STO + GER. Ovo GER na tračkom daje riječ GERMA sa značenjem TOPLO, VRUĆE:

STO + GER > STOGER = ZBIRNO MJESTO GERE, ZBIRNO MJESTO ŽERE = MJESTO SUNCA: ⊙

Rekosmo da je STOŽER u centru GUMNA. Šta je GUMNO? Naziv GUMNO je od osnove GUM koja je u imenu GUMER: GUMER ili GOMER [7] je otac Aškenaza, pretka Skita, te Togarme, pretka Kimera, kasnije nazvanih Kelti, tj. otac Tračana ili Ilira.

Ime GUMIR ili GOMER znači SAKUPLJAČ, ONAJ KOJI BRINE O PORODICI, SKUPLJA I DRŽI ČELJAD KAO U GOMOLJU, U GOMILI (i GUMA se SKUPLJA).

Tako se na GUMNU skuplja žito. Od GUM su dobijeni nazivi KUM i KUMIR i oni su duhovni držači, skupljači i čuvari.

....

[1] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 447.

[2] Ib.

[3] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1869, p. 1501.

[4] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1973, str. 336.

[5] Ib.

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[7] John Thomas Painter, Ethnology: or The History & Genealogy of the Human Race; London: by J. Davis, 1879, p. 82.

GRIF SUNČEVOGA KONJA

Grif Sunčevog konja (Bugarska, decembra 2022.).

Galsko, dakle i tračansko, tj. ilirsko, odnosno srpsko GRIF i CRIF znače isto kao ARU i BAL [1]:

- CRIF, čvrst, jak, silan [2]
- CRIF = BAL = SUNCE [3]
- ARU = CARU = GARU = SARU, čvrst, silan; brz; plug; oružje (zaštita) [4].

U narodnom vjerovanju grif na ulaznim vratima simbol je zaštite i sreće.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 677.

[2] Ib. p. 383.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 90.

T-KRST I FENIČANSKO-SRPSKI ANKH

T-krst (Gobekli Tepe, Turska).

T-krst (stećak, Lužnica, Plužine, C. Gora (S. Bešlagić, Stećci – kultura i umjetnost; Sarajevo, 1982, str. 110).

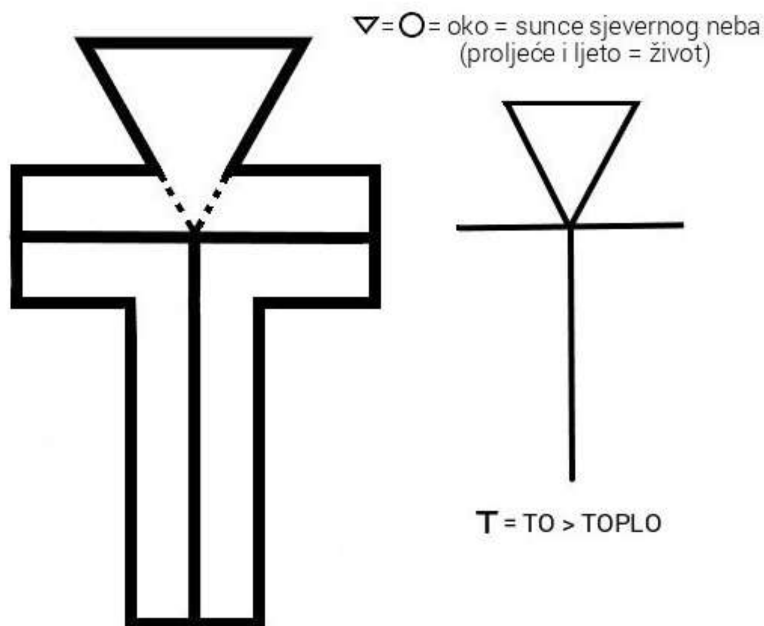

Feničansko-srpski ankh (stećak, Vukelići, Banjaluka, BiH).

Feničansko-srpski ankh (stećak, Vukelići, Banjaluka, BiH).

Na arijskom domaaki, dumaki ili Domaa Dardik jeziku (Dardic language Dardu or Pisaca) u Gilgit-Baltistanu, Pakistan, SUNCE je TOO. Dardi su Dardani, Dardanci, crvenokosi tračanski Rašani.

5.	4.	3.	2.	1.	TABLA.IV.
Phenicio de Swinton.	Phenicio de Chishull	Samaritano de Walton.	Samaritano, i Phenicio de Bochart	Phenicio de Scaligero	
○	○	○	▽	⛉	Ain

Vrste slova O (Luis Joseph Velazquez, Ensayo sobre los alphabetos del las letras desconocidas; Madrid, 1752, table IV). Kad se O *prikaze na znaku* T*, to je TO-krst, ankh, simbol sunca sjevernog neba proljeća i ljeta, simbol života.*

Feničansko-srpski ankh (stećak, Vukelići, Banjaluka, BiH). Ulegnuće na vrhu je presto sunca ljetnog solsticija, prestol Svetog Vida.

HETI, HATI, HITITI ILI HETITI

Jezik HATA pripada grupi jafetskih jezika, tj. jeziku Jafetovih potomaka, koji evolucionisti u lingvistici proglasiše indo-evropskim jezikom, ali ne promijeniše imena semitske i hamitske grupe jezika:

"Uzmimo za primjer naziv Hetiti, na egipatskom Khita, na asirskom Khatti, Khatte, Kheti." [1]

Dakle, ime HATI (HATTI) je ime naroda poznatog i pod imenom HITITI. Oblik i značenje riječi HATTI nalazimo u sanskritskom HAṬ (हटति, हट्) sa značenjem SJATI, BLJEŠTATI [2]. U kanariskom (kannada) jeziku (narodnom sanskritu) je riječ HATTU i znači VIS, PENJANJE, USPON; BISTRINA; PAMUK; ZAPALITI [3].

Jutrom se Sunce PENJE, prvi Sunčev SJAJ ZABLJEŠTI na vrhovima BREGOVA. Dakle sanskritsko HAṬ sa značenjem SVJETLOST, SJAJ, BLJESAK označava rezultat Sunčevog PENJANJA, a kanarisko HATTU svjedoči to PENJANJE na VISU na kojem se ZAPALI VATRA SUNCA, tj. SVJETLOST i BLJESAK,

BJELINA.

Srpsko KAT znači SPRAT, dakle KAT znači VIS: HAT = KAT. Tako su srodni kanarisko HATTU (penjanje) i srpsko KATUN, kuća na planini, a planina je VIS.

Pošto srpski jezik ima tri vrste govora, ijekavsko BRIJEG i ekavsko BREG imaju i svoj ikavski oblik BRIG. Toko po smislu ime HATI znači isto kao i BRIGI ili FRIGI, FRIZI.

HATI se razilaze širom svijeta, te neki dolaze u Trakiju dobijajući ime GETI. Kanarisko GETTU znači NASTANJEN, NAMJEŠTEN [4], talijanski GETO ili GHETTO. Čuveni sumerski car Sargon veličao je sebe titulom Gūt (ili “Goth”) i “Veliki Khāti” ili Khatti (ili Hittite) [5]. Zbog ove titule neki pogrešno misle da je Sargon bio porijeklom Hitit, tj. Hetit, zaboravljajući da je to samo njegov tutularni naziv. Imenu KHĀTI ili KHATTI odgovara srpsko KAT: IZNAD, GORE, VIS, VIDIK, SVJETLO:

“Riječ Khita pojavljuje se u mnogim indijskim natpisima, od kojih jedan iz Mathoure glasi kako slijedi: *Tsutemame ri ma Para Hurnara yofu Hoshrori, Sibir ga Kita ga meta*, Hoshrori, otac Pala Humare, kralj Sibira i Kita, osvaja Tsutemame.[17] Ovdje spomenuti Tsutemame bio je Sushmini iz Purana, Assakani ili Astakeni klasičnih geografa i imena Akesina.” [6]

Purane su sveti spisi iz vremena Veda (ime im znači “drevni, stari”).

I sta je bilo sa Hetima u Indiji? Gle:

“Čini se da je velika borba započela malo prije hrišćanske ere, a završila protjerivanjem Indo Skita ili Hetita između četvrtog i desetog vijeka.” [7]

Ostala je Indija u narodnom sjećanju Srba:

“Ooo, zemljo Indijo!”

“Hetitski, ili, kako se tako može kazati, etrurski, govor dugo je preživio u Italiji. Mnoge hetitske države su osnovane u Južnoj Galiji, od primorskih Alpi do obale Atlantika. U Španiji je nekoliko konfederacija Hetita i hetito-keltskih gradova, za koje se Kartaginjani i Rimljani otimaju u osvajanju od 235. st. ere. Ime dato španskim Hetitima je Iberi, i u drugim dijelovima Evropi poznati su kao Riganti.” [8]

“U davno u doba starog Medijanskog carstva dogodile su se okolnosti koje su dovele do migracije Hetita iz Perzijskog carstva u Indiju, premda su se tamo mnogo ranije naselile kušitske i semitske migracije; ali istorijsko kraljevstvo počelo je tek kad su Hetiti i njihovi Javetovi prijatelji stvorili tamo svoj dom. Postoje spomenici ispisani neobičnim znakovima pokazujući veze sa onima iz Partie, Male Azije i Etrurije. Posao oko dešifrovanja ovih zapisa tek je počeo.

Kraljevi, koji su ostavili svoje natpise u Indiji, često sebe zovu kraljevima Kita. Najstariji dešifrovani natpis je iz 403. st. ere. Tu se jednostavno konstantuje da je Kita odabrao sebi Nebutakija za kralja; dvadeset godina kasnije Tsumaki od Sakisa proglašava svoj uspon na tron; dvadeset godina nakon toga, Kabutaku objavljuje da je u njegovom liku suparnička linija suzbijena od strane Sakisa. Zapisi dovoljno svjedoče da Hetiti počinju da vladaju u Indiji u sedmom vijeku st. ere sve do hrišćanske ere.” [9]

“Tamo je šest drugih kraljevstava spomenuto u natpisima. Hetitsko pleme Rabakita je istjerano iz Indije oko 63. st. ere nalazeći sklonište u Tibetu i Tartariji. Početkom petog vijeka dospjeli su do Sibira kod izvorišta

Jeniseja, gdje mizerni ostaci ove rase još uvijek borave.

Region oko Jeniseja je sa tumulusima poput evropske Skitije. Mrtvi Kitani su ovdje sahranjivani i iz njihovih grobova nađeni artefakti svjedoče drevnu i jedinstvenu civilizaciju. Na kamenju uz obalu rijeke su natpisi autora Raba Kita. Sjeverni Hetiti migrirali su u Ameriku početkom šestog vijeka; izgleda da ima dokaza da su južni ili okeanski Hetiti došli u Gvatemalu i Jukatan u ranom periodu. Prolaz od Kamčatke do Amerike bio je Aleutski lanac sa završetkom na Aljasci. Veliki uzrok emigracije je prisustvo neprijateljskih plemena, što počinje protjerivanjem od strane protivnika budizma u Indiji prije hrišćanske ere, ali od kojeg talas nije dosegnuo sjevernu obalu sve do šestog vijeka. Priče o pobuni često se pojavlju u drevnim japanskim analima i uglavnom su praćene pričama o iseljavanju, koje se moglo dogoditi samo morem.” [10]

Jedno hetitsko pleme protjerano iz Indije zvalo se RABAKITA. Hetitsko RABA znači SLUŽBA [11], a hetitsko KIT je Sunce [12], dakle RABAKITA znači SLUŽITELJI SUNCA.

“Kitaj u centralnoj Aziji dao je ime Kitaju ili Kini, i riječ podsjeća na egipatsko Kheta i hebrejsko Het.” [13]

Hetitsko KIT je ime Sunca: KIT je MOĆ, SNAGA. KITA značiti *penis*, jer je oplođivač; ima i KITA cvijeća, pletenica je KITA, KITNJA, KITICA je strofa, KIČICA je četkica, KITNJAK je hrast: KIT je SUNCE, KITA je ZRAKA, KITE su ZRAKE: KITA > GITA = vedska himna Suncu.

Protjerani iz Indije HETI ili HATI su po Tibetu i Kašmiru i razišli su se širom Sibira, gdje se nazivaju Jeniseji, a neka plemena zovu se ASSAN, KOTTUEN i

ARIN [14]. Po sibirskoj KITHAN dinastiji (907-1125.) [15] Kina je i nazvana KITAJ ili KATHAJ [16]. Vladali su i Korejom od 685-1216. [17], dio njih stize u Japan, dok neki krajem 10. i početkom 11. vijeka. stižu u obe Amerike [18].

Egipatski naziv za Hetite je KHETA, asirski KHATTI (biblijsko HETI nećemo računati kao izvorni naziv po Hetu, Hamovom sinu i Nojevom unuku, jer je Biblija prvenstveno ideološki statut, plan i program, čiji su autori bili skloni izvrtanju istine u korist ideologije judaizma. Originalna zemlja Hetita je Kapadokia [19], dakle Mala Azija.

Jedno od hetitski imena Sunca je KIT [20], u kojem je **K** kod Egipćana i Asiraca moglo biti izgovarano i kao **K^{H}**, te su Egipćani pisali KHITA, Asirci pisali KHATTI, KHATTE, KHETI [21], jer upravo Sargon sebi daje titulu VELIKI, VELIČANSTVENI KHĀTI ili KHATTI ili HITT-ITE, što bukvalno znači VELIČANSTVENO SUNCE

Jedno hetitsko pleme prognano iz Indije zove se RABAKITA, a u tom imenu hetitsko RABA znači SLUŽENJE [22], a KIT je Sunce: RABAKITA znači SLUŽITELJI SUNCA:

“Kitaj u centralnoj Aziji dao je ime Kitaju ili Kini, i riječ podsjeća na egipatsko *Kheta* i hebrejsko *Het*.” [23]

KITAJ je ZEMLJA SUNCA. Hetitsko KIT je ime Sunca: KIT je MOĆ, SNAGA. Srpsko KITA značiti *penis*, jer je oplođivač; ima i KITA cvijeća, pletenica je KITA, KITNJA, KITICA je strofa, KIČICA je četkica, KITNJAK je hrast: KIT je SUNCE, KITA je ZRAKA, KITE su ZRAKE: KITA > GITA = vedska himna Suncu.

Naziv KITI, kao sinonim egipatskom KHETA i asirskom KHATI, znači SUNČANI, SJAJNI, SLAVNI. To ime sa značenjem SJAJNI, SLAVNI upućuje na kasnije SLOVENE.

Da li Homer u Ilijadi pominje Hetite? Pogledajmo neka razmišljanja o tome:

“U Homerovom nabrajanju trojanskih saveznika, Sayce naglašava da ime Ἁλιζῶνες (Il. ii. 856) može da se veže sa Halis, dakle Hetiti. Oni su došli τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρον ἐστί γενέθλη, ‘oni iz daleke behu Albie, rudnika srebra’ (Bulgar Maden?). Ovo ime, iako nije mjesto, može se porediti sa Khalupu, Aleppo, i oboje sa Χάλυβες. cf. Lagarde, *Beit*r. *zur baktr*. *Lexicog*., p. 14. Themistagoras, citiran u *Ἑπιμερισμοί*, kaže da je Ἀλύβη Likija. U Odiseji (XI, 521) se spominje Κήτειοι, pod njihovim kraljem Telefusom, južno od Troje, suprotno od Lezbosa. Syce opet identifikuje njih sa Hetitima.” [24]

Pogledajmo iznad spomenuta imena naroda:

- Ἁλιζῶνες = ALIZONES = ALIZONI
- Χάλυβεσ = KHÁLIBEO = KALIBEO
- Αλύβη = ALÍBE = ALIBE, ALIBI

Arapi su Slovene zvali **SAKALIBA**, što je skoro identično imenu **Χάλυβεσ** (KHÁLIBEO, KALIBEO). Govore neki da je to arapsko SAKALIBA zamo prevod grčkog SKLAV, sa značenjem ROB, ali nije tako, lažu. Evo:

SA + KALIBA.

Arapsko SA znači ČAST [25], arapsko KĀL je RIJEČ, REĆI, SLOVITI [26]. Da li je pukim slučajem u arapskom SAKALIBA, sa značenjem SLOVENI, arapsko KĀL sa značenjem RIJEČ, REĆI, SLOVITI? Ne, to je arapski prevod imena SLOVEN.

Ime naroda **Χάλυβεσ** (KHÁLIBEO, KALIBEO) kod Grka se kasnije poetski se povezuje sa značenjem GVOŽĐE, jer se vjeruje da je taj narod u Pontusu prvi izumio gvožđe, a da bi gvožđe bilo tvrdo, ono se KALI.

Nisu li su Hetiti Sloveni? Pogledajmo: Homer u Ilijadi nabraja Paflagonce iz zemlje ENETA (II, 852), za koje mnogi tvrde da su kasniji Herodotovi Veneti. Glavni

grad te ENETSKE zemlje je KITOR (**Κύτωρον**) (II, 853), po hetitskom KIT, što je hetitsko ime Sunca, dakle su Paflagonici u Enetskoj (venetskoj ili slovenskoj) hetitski narod, što znači da su Hetiti zapravo drevni Sloveni. Ove Hoerove riječi u grčkom postoje samo kao ime pomenutog naroda, dakle to nisu grčki riječi.

Sama riječ KIT, sa značenjem SUNCE, otkriva svoj pravi smisao u srpskom KIT (najveći sisar), KIT (stolarsko sredstvo za popunjavanje šupljina i učvršćivanje stakla), KITA (penis kao oplođivač), te KITNJA, KIĆENI (svatovi): KIT je VELIKA MOĆNA SILA, OPLOĐIVAČ (Zemlje), DRŽAČ I ČUVAR (života) I SLAVA NOVOG RAĐANJA. Sunce je KIT, zraka je KITA, zrakast je KITNJAST.

Sanskritsko HAṬ (hat, ɦəʈ) znači SJATI, SVIJETLITI [27]. To je sinonim riječi SLAVA, jer SLAVA je SJAJ:

SVIJETAL = HATTIT (hatit ili ɦəʈit) = SJAJAN = TRAČAN = SLAVAN = SLAVEN.

....

[1] John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume I; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 9.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1287.

[3] William Reeve, A Dictionary Canarese and English; Revised, Corrected and enlarged by Daniel Sanderson, Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, p. 988.

[4] Ib. p. 389.

[5] Laurence A. Waddell, Egyptian Civilization: Its Sumerian Origin and Real Chronology; London: Luzac & Co., 1930. p. 29.

[6] John Campbell, Ib. p.11.

[7] Ib.

[8] Morton G. Stuart, Anniversary Address of the President, Proceedings - Dorset Natural History and Archaeological Society, Vol. XIII; Docrchester: Printed at The “Dorset County Chronicle”, 1892, p. 20.

[9] Ib.

[10] Ib. pg. 21.

[11] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language, New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, pg. 300.

[12] Ib. pg. 196.

[13] Ib. pg. 201

[14] Ib. p. 12.

[15] Ib. p. 14-15.

[16] Ib. p. 15.

[17] Ib.

[18] Ib. p. 19-28.

[19] Leopold Messerschmidt, The Hittites; London: David Nutt, 1903, p. 13.

[20] C. R. Conder (Claudie Reignier), Ib. p. 196.

[21] John Campbell, Ibid. p. 9

. [22] Ib. p. 300.

[23] Ib. p. 201.

[24] Arthur Ernest Cowley, The Hittites; London: Humphrey Milford, Oxford Univeristu Press, 1920, pg. 23.

[25] Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: WM. H. Allen and Co., 1852, p. 672.

[26] Ib. p. 945.

[27] Monier Monier-Williams, Ib. p. 1287.

HETSKI RJEČNIK

alka, snaga, moć, alka (O = Al =)
ariva, proročanstvo (viđenje, ar = ra = vid)
asus, dobar (az, as = prvi)
asijarat, ljubav
Assar, moćan
bake, ostaviti (bak > bak-i > baci)
dingir, Bog (din = dan = svjetlo)
ašma, prvi (az, as)
ateš(ša), tesla
kesar ruka (cesa > kesa = držač, nosač)
ezen, praznik (ezen > esen > jesen: sijela i svadbe)
dalugašti, dužina, daljina
dumu, sin (dum > dumen = temelj kuće)
dankui, kalaj, svijetal, dankast
dušgarat, oduševljenost
dusk, oduševiti se
duškarawant, oduševljen
dušk(iya), oduševljenje
geštin, vino (geš > geštijerati, guštijerati)
hara(n), oral, orao
harki, bijeli, žarki, sjajni, svijetli
helios, sunce
hullai, hulliya, borba, hula, huliti
ime (me), ja, ime
imbaru, magla (bara = vlaga)
innarawant, naravan, dobar, zdrav
kaluti, kolut
kalmara, planina (kamara, gomila, hrpa)
kammara, oblak, (oblak je oblikom kamara)
karuššiya, tih, karan, skaran
keltiya, šuma (po tome su Grci nazvali Kelte)
kištu, kištra
kita, kita, kitica, strofa
kup, puč, državni udar

kuš, koža (kuš > kuša > kuža > koža)
kula, vis, kuća, tvrđava, grad
lu, čovjek (lu > lutak, lutka)
luk, luča, zora
maka, **makaka**, ubistvo (mak > makljaza)
mekis, velik, krupam (mek> mekinje = krupno
meni, lice (men > mena, mlad Mjesec)
mita, crven (> miti, Mitar, Mitra)
marša, marš (laž, prevara)
maršant, maršnut (lažov, prevarant)
maršai, marškanje
marušam, crven (> Mars)
maruwai, rumeniti (murgav?)
mašhuil, miš
nas, naš
nepes, nebo
palhi, plaho, plata, prostrano (pal > pale > pole > polje)
palhatar, prostrano, ravno, plat, plata
papratar, nečisto (paprat)
parkui, čist (park > Parkun = Perun)
parkunu, oslobođen (parkun > parkno > prkno);
parsur, hrana (parsu-t > prsut > pršut, pršuta)
pata, stopa (pat > patika; pat > put)
patalha, patljika, patljica
per, perza, kuća (per > Persa, Perzija = sjajna, bijela)
puggant, pogan, mrzak
purpurus, hljeb, pura
saki, princ; ruka (sak > saka > šaka)
ser, nebo
sira, sirašu, šira, prevreli sok
sogla, sokla, cokla, dumen, podument, temelj
sol, sunce
sor, nebo (sor > sora > zora)
su, vatra (su-v > suv; su-p + ra > supra = oganj)
sun, sunce
survan, kedar, čempres

šašanna svjetlo (šaša; šešana)
šawatar, rog (sava, savijen)
šiyattal, šiljata, strijela
tarant, garant
tarasa, sputan (o-taras-i > otarasi = oslobodi)
tarwai, taravenka, terevenka, zabava
tasijatar, snaga
tita, sisa
triya, triyala, tri, trojka
vatar, voda (vat > vata = čista)
vit = vitica, prsten, krug, godina
waršamma, slama (warš > warše > vrše)
warš(iya), žetva, vrševina
water, voda
war, paliti, variti
warnu, vreo, varan, varen
waš(š)apa, veš
waššuwar, veš
waštai, veštac, veštica, zlo
waštul, zlo, veštac, veštica
zabar, bronza, sjaj (zabar > sabar > sabri)
zammurai, **samuraj**, napadati
zor, nebo
zuzena, pravedn, zakonit, čist, (zuz > suz > suza)
....

Literatura:

Edgar H. Sturtevant, A Comparative Grammar of the Hittite Language; Linguistic society od America, University of Pennsylvania, Philadelphia, 1933.

Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 7-99.

Ignace J. Gelb, Hittite Hieroglyphs, Vol. I; The University of Chicago Press, Chicago, Illinois,1931-1942.

John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume I; Toronto: Williamson & Co., 1890.

ASIA (AZIA)

Potražimo li u etimološkim rječnicima porijeklo naziva AZIA, naći ćemo samo jedno: riječ ASIA je drevna grčka riječ Ἀσία koju je zapisao Herodot oko 440. god. st. ere. I to je sve! Šta ta riječ označava i od čega je izvedena, o tome nigdje ništa nema, ali su je pripisali Grcima, iako su značenje i porijeklo riječi jasni kao dan: ASIA (AZIA) je postalo od AS + IA (AZ + IA).

Šta je izvorno i bukvalno značenje riječi AZ (AS)?

“AS je jedna od titula Sunca i povezana je sa VATROM: ponekad je umnožena sama sobom kao ASAS i AZAZ prikazana od Grka kao Αζαζος, i Αζιζος.” [1]

“Računajući po Suetoniusu ÆSAR je etrurska riječ

koja znači ‘Bog’. Pošto ‘ǣsar’ takođe na irskom znači ‘Bog’, Suetoniusov izvještaj je pomak kao dokaz da su Kelti od Rasena.” [2]

“ǢSAR, ime od ‘Deum,’ Bog Rasena računajući po Suetoniusu; i A’ισoi, ‘ǢSI’ označava Θεoi, bogovi, nad Tirencima, računajući po Hesikiusu.- K. O. Müler i Donaldson povezuju obe titule, i s pravom, sa skandinavskim AS, ‘deus,’ mn. ǢSIR” [3]

"Riječ AS ili ASA (mn. ASER) kod drevnih Skandinavaca pojavljuje se kao bliski sinonim riječi GOSPOD." [4]

Vedski Bog je ASURA:

“Nosim naprijed pjesmu za mudrog pjesnika, vrijedne priznanja, slavne, iskonske. Ljubljeni Asura sjedi u sjaju, držalac imanja, nosilac blagostanja, je Agny.” (Rig Veda, 5.15. 1, Himna Agniju)

“U ranim himnama Rig Vede, epitet Asura je masovno korišten za prethodno vrhovno božanstvo Varunu zajedno sa drugim božanstvima kao Mitra, Agni, Rudra, Pushan, Marut, Soma i Savitri. Iznenađujuće je da Rig Veda (7. 65, 2) čak opisuje Mitra-Varunu kao ‘Devanam Asura’ Bogove od Asura.” [5]

“ASURA je vrhovni bog vedskog panteona. Riječ ÁSURA je izvedena od ‘ásu-’ i znači ‘posjedovati asu’. Ásu- znači ‘životna sila’.” [6]

Asirski Bog je ASSUR. AS je BOG, a SUR je NEBO, SVJETLOST i VRIJEME.

Sanskritsko ASTE (आस्ते) ili kraće AS (आस्) znači POSTOJATI, ŽIVJETI, a takođe znači SJESTI, što ima veze sa egipatskim TRON i srpskim ASTAL.

Sanskritsko ASU (असु) znači ŽIVOT, a osnova riječi

ASU je AS (AZ) što na srpskom, bugarskom i makedonskom znači JA: JESAM, BIVAM, POSTOJIM i to je BOG.

Hebrejsko ime ASIEL znači BOG TVORAC: EL = BOG, ASI = STVORITELJ [7].

Dakle AS u riječi ASIA (AS + IA) znači BOG. U Bibliji piše da je Bog oganj koji spaljuje (*5. Mojsijeva, 4, 24*). Ovaj stih doslovno se citira u Pavlovoj Poslanici Jevrejima (Jevrejima, 12, 28-29). Pošto je BOG OGANJ, VATRA, SVJETLOST i TOPLOTA, bez čega nema života, to znači da su BOG i VATRA istoznačne riječi, sinonimi. Srpsko BOG i jeste postalo od OG.

Pošto smo pronašli značenje prvog dijela riječi AS-IA, ostaje nam drugi dio: IA. Šta je to? To je starokeltsko (dakle tračansko) ZEMLJA u smislu OBLAST, DOMOVINA, OTADŽBINA, PATRIJA [8], a riječ ASIA (AZ-IA > AZIJA) je kimerijanska, tj. keltska ili tračanska riječ koja bukvalno znači BOŽIJA ZEMLJA.

Sinonim starokeltskom IA je starokeltsko IN [9]. Keltsko (gaelik) DIA znači BOG [10], te tako naziv INDIA (< IN + DIA) znači isto kao i ASIA: BOŽIJA ZEMLJA. Ali, pazimo sad ovo:

“A ovo su plemena sinova Nojevijeh, Sima, Hama i Jafeta, kojima se rodiše sinovi poslije potopa.

Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Meseh i Tiras.

A sinovi Gamerovi: Ashenas i Rifat i Togarma.” (Postanak, 10, 1-3)

ASHENAZ je AŠKENAZ, a ime je izvedeno od **AS**, tj. od **AZ**. Naziv AZIA je po AŠKENAZU, prvom sinu Gomerovom i unuku Jafetovom, te je AZIA bila zemlja Aškenaza. Ime AŠKENAZ (זניכשא, Aškenaz, heb.) sadrži

tri proste riječi: **AŠ** + **KE** + **NAZ**. Hebrejsko AŠ ili ASH (**אש**) bukvalno znači OGANJ, VATRA [11]. U sanskritu PEPEO je ASA (आस), englesko ASH (izgovara se i čita AŠ). Ovo AŠ je u srpskom MAŠA i MAŠICE, pribor za za vatru. Staroslovensko AZ isto je obliku AS.

Riječ KE (okstirksnas ej (.beh ,כי KE (के) i znači KO, te imamo AŠ KO = VATRA KO. Ostaje još treća riječ NAZ. Hetiti su Aškenazi, kasniji Sabiri, Kosari, Kozari ili Hazari.

Ognjište sa kotlom, sač, maša i mašice.

Kažu da je značenje riječi NAZ u hebrejskom nepoznato, a njeno značenje je vrlo jasno: NAZ je korijen engleskoj riječi NATION, koja je izvedena od starofrancuskog NACION, što je značilo ROĐENJE, POTOMAK, ROĐAK, ZAJEDNICA ROĐAKA, ROD, NAROD. Hetsko NAS je srpsko NAŠ [12]. U srpskom jeziku pripadnost istoj grupi i narodu imenuje se riječju NAŠI i ovo NAŠI nastalo je hetskog NASI, njemačko NAZI.
Svoje porijeklo i značenje riječi NAZI znali su njemački nacisti (NAZISTI), te su svoju stranku nazvali NAZY

PARTY, što bukvalno znači NACISTIČKA,tj. NACIONALNA ili NARODNA partija, jer NAZI znači NAŠI: ROD, NAROD, NACIJA:

“Dakle, *nazi* je možda staro od *nas*, zajedno,..." [13]

I sad sastavljamo mozaik: AŠKENAZ je postalo od AŠ-KE-NAS sa izvornim smislom VATRA NAŠA. Značenje ove riječi biće nam jasnije kad saznamo koji je to narod. U Ilijadi (2, 862) Homer spominje Frige iz ASKANIJE (Ἀσκανίης):

“A iz Askanije daleke vođahu Frige
Forkis i podobni bogu Askanije ograšja željan.“

Potomci AŠKENAZA su SKITI poznati drevnoj istoriji pod imenima Saka, Šaka, Sakai, Sakae, Scith, Sciti, Skithia, Skithaje, Scithiaje, Scithes, Sithia, Skitiai, Skuthai, Skithai, Scithia, Skinthia, Scinthius, Skoloti, Skodiai, Skotti, Skoloti, Skothai, Skutha, Skoth, Skuthes, Askuza, Asguzai, Askuasa, Iskuzai. Neki autori i za Skordiće misle da su Skiti, a možda su i skitizirani Kelti, a mogli su biti i Kelto-Skiti.

Miješanjem skitskih naroda sa Kimerima, tj. Tračanima, nastalI Geti, Goti ili Sloveni, te Anglosaksoni i Baltički narodi i Skandinavci (< Askandi), izuzev naroda Sami i Finaca, koji su porijeklom od Gomerovog sina Rifata. Originalni, dakle istorijski najstariji Nijemci, tj. Alemani, jesu originalni Skiti, originalni Hati Aškenazi. Ime ALEMAN je od AL + MAN i znači VATRENI, SJAJNI ČOVJEK, jer je AL isto je isto kao EL i IL: SUNCE. I oni su se kroz hljade godina izmiješali sa ostalim narodima, tako da originalnog naroda danas uopšte nema, a nije ga nikad ni bilo, jer svi narodi potiču od jednog korijena i jedne porodice, od Nojevih sinova.

Jafetovi, tj. Gomerovi Aškenazi osnivači su judaizma i ostalih velikih ideologija: budizma, hinduizma,

hriscanstva, islama, komunizma, evolucionizma, trans-genderizma i svih drugih vrsta izama i ekumenizama. Oni su vrh Crkve, vrh monarhističkih i aristocratskih porodica, jezgro cionizma i masonerije, naročito Iluminata i američke bankarsko-tehnokratske elite. Hetsko SACI dalo je SAKE, ime Skita, i znači VRHOVNA GLAVA, CAR. Njihov plan i cilj je porobljavanje svijeta kroz Novi svjetski poredak i u skoro sve što se u posljednjih 2500 godina u svijetu dešava upetljane su mreže njihovih ribara.

....

[1] William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary, London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, p. 55.

[2] Ib. p. 144.

[3] Alex. Earl of Crawford & Balcarlles, Etruscan Inscriptions, John Murray, London, 1872. p. 250.

[4] Grenville Pigott, A Manual of Scandinavian Mythology, William Pickering, London, 1839, p. 21.

[5] Sanjay Sonawani, Origins of the Vedic Religion: And Indus-Ghaggar Civilisation, Booktango, Blumington, In, 2015, ISBN: 978-1-4689-5713-6 (e-book).

[6] Wash Edward Hale, Ásura - in Early Vedic Religion, Motilal Banarsidass Publishers, Delhi, 1999, p. 9.

[7] Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regency Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p.78.

[8] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 535.

[9] Ib., p. 541.

[10] Ib. Vol. II, p. 531.

[11] Isaac E. Mozeson, The Word, The Dictionary

That Reveals The Hebrew Source of English; SPI Books, New York, 2000, p. 22.

[12] *Ignace J. Gelb, Hittite Hieroglyphs, Vol. I; The University of Chicago Press, Chicago, Illinois,1931-1942, p. 82.*

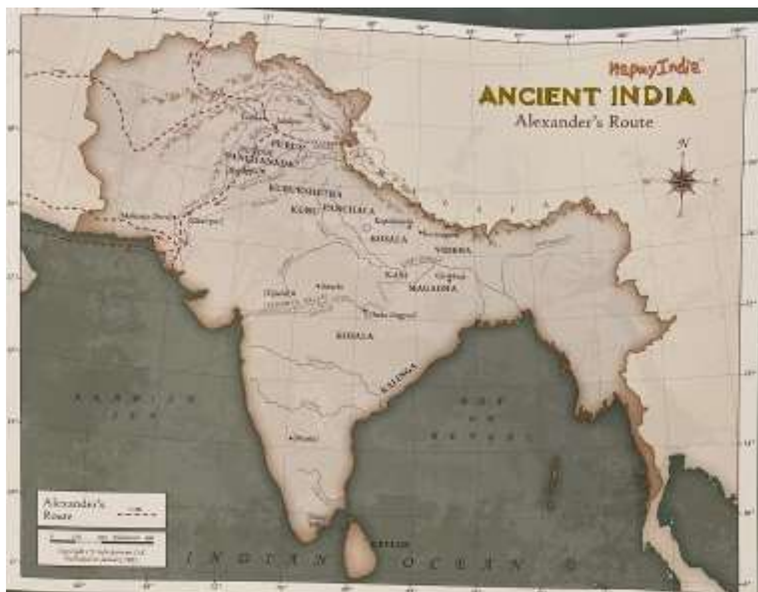
[13] *John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. I; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 63.*

SRPSKI GRB U VRIJEME RIMSKOGA CARSTVA

Roman mosaic, 4th century AD, Villa Nile Leptis Magna, National Archaeological Museum in Tripoli, Photo: Marco Prins.

INDIA (INDIJA) – SRPSKA RIJEČ

“Ani ima u sanskritu oblik Ina (sunce), u Grčkoj, Egiptu i Palestini je On, ion, aon, anō, iun, oni, Ono, No i Unni.” [1]

Sanskritsko INA znači JAK, MOĆAN, PONOSAN, RAZUZDAN, SLAVAN, GOSPODAR, SUNCE. [2]

U srpskom postoji riječ IN sa značenjem JEDAN, JEDINI, SAM, SAMAC:

“**În** (Vuk), ie., baltoslav., sveslav. i praslav. pridjev, ‘danas sinonim: drugi, alius’, u određenom vidu ‘m. Prvobitno značenje bilo je isto koje i u *jedan* ‘unus’ < *jedbnz*, od kojega -ъпъsadrži ь kao štěpen prijevoja od i. Upor. *jedini*, *jedinajst* (ŽK).” [3]

IN znači JEDAN, JEDINI, SAM, SAMAC. Šta IN znači u svom najstarijem značenju? To je SUNCE, jer ono je uvijek SAMO na nebu, Sunce je SAMAC, Sunce je IN.

IN je sinonim riječi EN: sumersko EN znači RAST, PODIZANJE, VISOK, NAPREDAK [4]. Od ovog EN

izvedeno je sumersko ÊNU što znači GOSPODAR [5]. Velško EN u GEN daje značenje RAZUM; DUŠA; ŽIVOT [6]. Gaelik GIN znači SUŠTINA, BITAK, BIĆE, OSOBA; STVARANJE, VRSTA, ROD [7]. Galsko EN znači JEDAN. [8]

Osnova IN sa značenjem SAM, SAMAC (SUNCE) nalazi se u srpskim riječima INOK, VINAC (ikavski), VINJAGA, VINO, VINTA.

Osnova IN nalazi se u imenu INDIA. Sanskritsko IND znači MOĆAN [9]; sanskritsko DI znači SJAJ, SJAJNO [10]. Tako INDIA znači:

a) IN + DI-A > INDIA = SUNČEV SJAJ;

b) IND + IA > INDIA = SUNČEVA ZEMLJA, SUNCA ZEMLJA (IA u keltskom starogaeliku značilo je OBLAST, PODRUČJE, ZEMLJA). Glas J u INDIJA nije izvorni dio riječi, nego je spo-redni produkt popunjavanja zijeva od glasa **I** ka glasu **A**.

IN je u imenu vedskog boga INDRA. Indrino ime javlja se u tri oblika:

1. hetitsko INDARA [11],

2. sumersko INDURA [12],

3. vedsko INDRA [13]

IND + RA > INDRA

Sanskritsko IND znači MOĆAN, a sanskritsko RA je VATRA, LJUBAV, UŽITAK, DAVANJE, SJAJ, ZLATO. [14]

Pogledajmo srpsko GODINA: GOD + IN-A. GOD u stablu drveta je KRUG ljetorasta, ali GOD kod Srba znači i VESELJE, SVETKOVINA, SLAVA. To je baltoslovenska sveslovenska i praslovenska riječ sa značenjem PRAZNIK, SVETKOVINA, SLAVA [15]. GODINA bukvalno znači SLAVA SUNCA (englesko GOD je BOG).

S + IN - I > SINI: Sini, jarko, sa visine Sunce!

....

[1] Samuel Fales Dunlap, The origin of the ancient names of countries, cities, individuals and gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 11.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 165.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 720.

[4] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 213.

[5] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon; Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 376.

[6] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg); Caerfyrddin, 1832, p. 141.

[7] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 294.

[8] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[9] Monier Monier-Williams, Ib., p. 165.

[10] Ib., p. 480.

[11] Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots & Anglo-Saxons; London: Williams and Norgate, Ltd., 1924, p. 246.

[12] Ib.

[13] Ib.

[14] Monier Monier-Williams, Ib., p. 859.

[15] Petar Skok, Ib., str. 583.

MISIA (> MIZIA) JE MOESIA (> MOEZIA)

Misija (> Mizija) je ime provincije u sjeveroza-padnoj Maloj Aziji. Kod starih autora preovladavalo je mišljenje da su Misija u Maloj Aziji i Moesia (> Moezija u današnjoj Srbiji i Bugarskoj) dvije varijante istog imena, samo različitih dijalekata, i da su bile bile nastanjene istim narodom [1].

Misia u Maloj Aziji bila je nastanjena Frigima, Trojancima, Aeolcima i Misima [2]. Homer u Ilijadi spominje i Mise (*II, 858; X, 430; XIII, 5*) [3]. Strabon kaže da su se nakon pada Troje Misi razišli i prema Zapadu i

prema istoku (*Strabon, XII, str. 665*) [4]. Herodot (*VII, 74*) tvrdi za Mise da su istog roda kao i Liđanja [5] i da su uvijek bili uz perzijsku vojsku i najvjerovatnije su govorili srodnim jezicima. Strabon je takođe tvrdio da su Misi u Malu Aziju došli iz Evrope (*VII, str. 295, 303; XII, str. 542, itd.),* te da su Moesi iz Evrope i Misi u Maloj Aziji isti narod [6]. Moesia (Moezija) je bila nastanjena tračanskim plemenima i [7] i Skitima.

U Trajanovom pohodu na Dakiju od Rimljana zarobljena oprema vojnika Partića (Trajanov stup, 113. god., Rim).

Ime Misie (Mizije) potiče iz hetitskog jezika: hetitsko MISI znači VELIKOSJAJNI, a ono što je velikosjajno, ono je bijelo, jer je bijela najsjajnija boja podnevnog Sunca. Riječ MISI je složena od hetitskog MI + SI. To se pisalo sa varijantama dva hijeroglifa kakve vidimo na slici ispod.

1. = mi = zar > car (kralj)

a) = s, si

2. b) = s, si

c) = s, si

= MIS, MISI = VELIKI ZAR =
= VELIKI CAR (SUNCE, BOG).

Hetitski hijeroglifi sa pojedinačnim i kombinovanim značenjima.

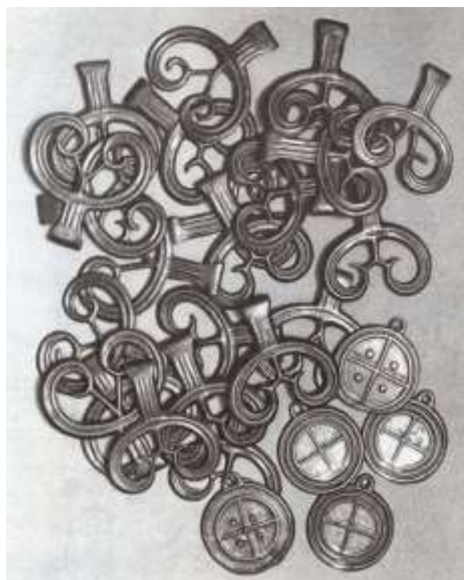

Bronzani privjesak (Opaljene gomile, Ferizovići, Rogatica, RomanijA, BiH; Cerovich 1990; 1-12 R 1:2)

Sanskritsko SĪ znači IZVLAČITI PRAVU LINIJU [8], dakle je SI linija od Sunca, ZRAKA, SJAJ. Misi (> Mizi) znači Veliki sjaj, Velikosjajni, Velikasi > VELIKAŠI. Cezar i Plini spominju Kelte Velikase (latinski: *Veliocasses*). VEL je od BEL, KASI je od keltskog CAS (KAS) sa značenjem VATRA [9], (SUNCE).

Keltski stup, Hilton of Cadboll - St Columba Trail).

Privjesci bronzanog doba (Koszider period, 14-12. v. st. ere, Mađarska).

Moezija (Moesia, lat., Μοισία, gr.) je obuhvatala današnju Srbiju do Save i Dunava (uključujući Dardaniju) i sjevernu polovinu današnje Bugarske. Nastanjivali se iz literature poznati Iliri, KeltI, Tračani i Skiti.

Grb Tribala iz Moezije.

Naziv MOEZIJA je od MOESIA je izveden od tri proste riječi: MO + ES + IA.

Riječ MO je korijen srpskom MOĆ, koja je potekla od starosrpskog MO. U galskom MO znači VELIK, NAJVEĆI, NAJČUVENIJI, SLAVNI [10] i to znači i u gaeliku [11]. Velško MO znači VIŠE u smislu JOŠ [12]. Velško MOES znači ČASNI, MORALNI [13]. Galsko MOCH (čita se MOĆ) je SVINJA [14]. To isto znači i velško MOCH [15]. I divlji VEPAR na grbu Moezije je svinja i keltski je simbol je Sunca, jer galsko MOCH ima i značenje BAL, tj. SUNCE [16].

Druga riječ u MOESIA je ES. Galsko ES ima ista značenja kao i AS, IS, OS, US i sve je isto značenju BEL [17]: VISOK, VELIK, NAJVIŠI, VRHOVNI (sve atributi SUNCA [18]. Velško ES je DIO, a takođe znači STRIJELJATI [19].

Treća riječ u MOESIA je starokeltsko (starogaelik) IA sa značenjem OBLAST, ZEMLJA [20].

....

[1] William Smith, Dictionary of Greek and Roman geography, Vol. II; Boston: Little, Brown and Company, 1870, p. 389.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib. p. 367.

[8] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p.1218.

[9] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 171.

[10] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 169.

[11] Edward Dwelly, Ib. Vol. II; p. 666.

[12] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[13] Ib.

[14] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. III, p. 169.

[15] William Owen Pughe, Ib. Vol. II.

[16] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. III, p. 169.

[17] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. II, p. 551.

[18] Ib. p. 149-150.

[19] William Owen Pughe, Ib. Vol. I.

[20] Edward Dwelly, Ib. Vol. II. p. 535.

ZAPIS NA KAMENOJ POSUDI IZ VAVILONA

Proceedings. Soc.Bibl. Arch. May, 1885.

INSCRIBED STONE BOWL FOUND AT BABYLON.

U ovoj posudi je hetitski kralj Maišga Tarako donio asirskom caru Sennakseribu srebrenjake mane.

“Čitajući od ruba prema bazi i slijeva na desno, zatpis daje sljedeće: *Asher tsu alka mata Sennakseriba sankatzu ka Assaragotane ne Sennaskeriba arte kaku kara mopi bebane sara sesena mane tsuka hasbane salara mata Maishga Tarako Sarara kula takekala.”* [1]

Doslovni prevod glasi: *Asirije moćnom kralju Sennakseriba nasljednom sinu Assargotanu Sennakseribu da čuva uspomenu donosim dvije kamene posude prave mane, koje sadrže pravo čisto srebro, kralj Maišga Tarako Sarara kule stanovnika*.

ASHER je carska titula od ASH sa značenjem VATRA, dakle ASHER je SJAJNI. Hetitsko KULA znači VIS, BREG, BRIG, UTVRDA, TVRĐAVA, tj. KULA. Hetitsko ALKA je i srpsko ALKA sa izvornim značenjem MOĆ (EL = IL = AL > alka). SALARA je SREBRO, jer je BIJELO kao SALO (kod tibetansko-burmanskih Garo naroda Sunce je SAL [2]):

“I. SALATIS. Ovo je bilo božanstvo *Sala*, *sjajuće*, ime može da znači “slavan” (akadijansko *zal, sjati*, finsko *sal).* [3]

Zanimljivo je i ovo:

“Riječ *sesena* pojavljuje se na kapadokijskim klinastim pločicama koje je prevodio profesor Sayce, ponekad, kao u ovom natpisu sa *mane kao susana mana*.” [4]

Posuda je SESENA ili SUSANA, ali srpsko je SUD, SASUD, POSUDA, sve izvedeno od SU, jer SU je u imenu SUNCE, a SUNCE je DRŽAČ, NOSAČ, ČUVAR (su > suv).

Iako u zapisu piše MAISHGA, tj. MAIŠGA, dešifranti hijeroglifa prevode to kao MOSHCI, tj. MOŠĆI. Zašto to rade, zašto se ne drže izvorno napisane riječi?

To je radi veličanja Biblije i njene “istine”, jer po piscima Biblije postojao je Javanov sin MOSOKH, u Septuaginti pisano *Μοσόχ*, u Vulgati *Mosoch i Mosoth* (*Postanje, 10, 2*).

Podvaljivanjem imena MOSHCI (MOŠĆI) biva da je kralj MAISHGA potomak tog biblijskog MOSOHA, ali ime MOSOH je postanjem je od MO kao i MOUSEN (**Μωυσῆν**) iz Septuaginte, u Vulgati **Moises** i **Moŷses** *(Egzodus, 2, 10),* tj. MOJSES, ime smislom vezano za VODU. Gaelik MOSACH znači BEZNAČAJAN, OGAVAN, PRLJAV, POKVAREN [5]. Saznavši to, moderni prevodioci Biblije ime MOSOCH mijenjaju u MESECH.

MAISHGA (MAIŠGA) je keltsko, tj. frigijsko ime. Galsko MAIS je MJERA, MAISE znači KRASAN, VELIČANSTVEN [6]. I u hetitskom MAIŠGA i u navedenim galskim riječima osnova je MAI [7], a galsko MAI znači VELIK, VELIČANSTVEN. To isto znači frigijsko MAI [8]. Od MAI je MAJ sa značenjem CVJETAN, KRASAN, UKRAŠEN [9]. Starogaelik MAIS znači VIS [10], gaelik MAISE je VELIČANSTVENOST, KRASOTA [11]. Galsko MAISEACH, sa značenjem ČASTAN, KRASAN, DRAŽESTAN [12], oblikom je skoro isto hetitskom MAISGA. Velško MAIT je VELIK [13]. I sve ovo ide u prilog tvrdnje da je hetski srodan frigijskom, tj, tračanskom, odnosno keltskom jeziku, jer su se ovi narodi miješali od početka.

Mnogo je hetitskih i rasenskih riječi u srpskom, ali i u turskom i jermenskom, pa i u albanskom, jer su izvorni Albanci tračanskog, tj. keltskog porijekla, osim Berebera, koje su Normani počeli da prebacuju i protjeruju u Albaniju sa Sicilije i južne Italije od kraja 11. vijeka (njihovi potomci sa poznaju po naglašenim vilicama i razmaknutim isturenim zubima).

....

[1] John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. I; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 57.

[2] English-Garo Dictionary; Published by the Garo Mission, American Baptist Missionary Union, Shillong, 1905, p. 162.

[3] Conder, C. R. (Claude Reignier), The Hittites and their language; William Blackwood & Sons, Edingurgh and London, 1898, p. 200.

[4] John Campbell, Ib. p. 59.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 673.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 129.

[7] Ib.

[8] Ib. p. 128

[9] Ib.

[10] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 625.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

MISTRIA I MISTRIJA

Hetitski hijeroglifi S i MI i masonska mistrija.

Pričesno koplje je mistrija crkvenih masona.

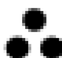
Riječ MISTRIA (> mistrija) počinje sa MIS, skraćenim oblikom hetitskog MISI koje znači VELIKIOZARNI, VELIKOSJAJNI. To je ono MISI u imenu naroda iz

zemlje MISIE, tj. Mizije. Od MIS ja latinsko MISA, liturgija. Na jugu grčkog Peleponeza je grad MISTRAS, nazvan po osnovi MIS, dakle po hetitskoj riječi, a zašto je tako nazvan kazuje VIS kojem je vrh poravnat i na njemu ozidan grad, ali je VIS i dalje ostao VELIK (*slika ispod*).

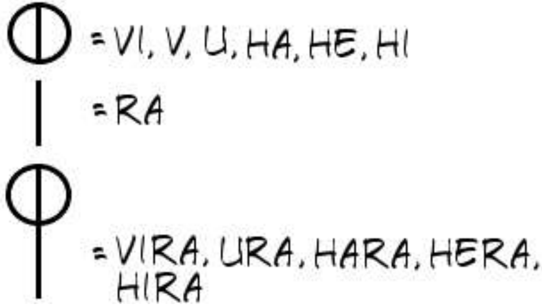

Olfert Dapper: Mistras (crtež iz 1688.)

U riječi MISTRIA je i TRIA: MIS + TRIA. Ovo TRIA je TRI: TROJKA, TROJSTVO, TRI BOGA ljetnog solsticija: BOG PROLJEĆA, BOG LJETA i iznad njih VIŠNJI BOG. I lako je izvesti zaključak: MISTRIA znači VIS SJAJNE TROJKE, VIS SJAJNE TRIJADE. Oblik mistrije je stilizovani simbol ◊ (kosmos, nebesa, Sunce). Ovo TROJSTVO su drevni masoni simbolično prikazivali kao TRI TAČKE, a masoni Ortodoksne crkve ubacili su ove tri tačke u ritual preko “krsta sa tri prsta”, jer su tri tačke vrhovi tri spojena prsta:

VIRA

Za hetitski hijeroglif ⦶ jedni kažu da znači VI (WI), V i U, drugi misle da je HA, četvrti da znači HA, HE, možda HI [1] (u frigijskom, karijskom i rasenskom pismu ⦶ je V). Oni nisu znali da je to simbol ljetnog solsticija u kojem se oko podneva Vidovdana u najvišoj godišnjoj tački sjevernog neba DIJELE proljeće i ljeto.

Ispod pomenutog hijeroglifa je hijeroglif sa značenjem RA, te skupa prikazani znače VIRA, URA i HARA ili HERA, HIRA. Sanskritsko VIRA je POGLAVAR [2]; URA je SJAJ, SLAVA; HARA je vedsko, tj. sanskritsko HARA sa značenjem LEŽIŠTE; DJELITELJ [3] (vedsko HARI je SUNCE [4]); HERA znači KRUNA, MITRA [5], HĪRA je ŠIVA, LAV [6]. Tako su svi tumači u pravu, a ove riječi sanskrita su hetitske.

....

[1] Ignace J. Gelb, Hittite Hieroglyphs, Part II, The University of Chicago Press, Chichago, Illinois, 1935, p. 16.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, 1005.

[3] Ib. p. 1289.

[4] Ib.

[5] Ib. p. 1305.

[6] Ib. p. 1300.

BOŽIJI SKIPTAR

Božji skiptar (vikinški broš, Vannebo, Gotland, Sweden): simbol Sunca u dnu je zimski, u centru vrha je ljetni solsticij između sunca proljeća i ljeta.

Skiptar je simbol vlasti, žezlo, steg. Naziv SKIPTAR je složenica od: **1.** S, **2.** KI-P, **3.** TAR.

1. Ono **S** je prijedlog instrumentala: S KI > SKI. Ovo je osnova galskog SKIA (skia) sa značenjem KRILO [1], a SKI u SKIGN je PRODUŽENJE, IZDUŽENO [2].

2. Osnova KI je u KIP, KIPI, KIT, KITA, KIČMA, KIŠTRA, KIŠA. KI je u imenu KIRIL, koje je isto imenu KURIL [3]. KITA je sinonim nazivu KURAC. U prvom izdanju glagoljskog brevijara zabilježeno je lično ime KIRIN, koje je isto ličnim imenima KARIN I KURIN [4]. U Hrvatskom Zagorju SKIPET je ŠIŠARKA i ŽIŠKA [5] (šišarka je simbol života, žiška je žar, vatra). Galsko CI (KI) značenjem je isto galskom SI sa značenjem VELIK, STRELOVIT, BOG [6], a to znači i galsko ARU [7]. Galsko KI takođe je značenjem je isto galskom

CA, CE, CO, CU i sve znači BAL, tj. SUNCE [8].

Dakle, KI u SKIPTAR znači SUNCE i ono je ŽIVOT, DRŽAČ, NOSAČ, ČUVAR i zato se Sunce shvata kao vidljivo projavljivanje nevidljivog BOGA.

= si

= ra

= sira = CAR

Hetitski hijeroglifi SI i RA zajedno prave Božiji skiptar sa značenjem SIRA, SIRI (SIR je SJAJAN, BIJEL).

Srpsko SIR je mliječni proizvod BIJELE ili ŽUTE boje To su boje najjačeg sjaja dnevnog Sunca i tu Sunčevu odliku uzimali su hetitski vladari sebi za titulu. Galsko SIR isto je galskom SERRA sa značenjem VIS, PLANINA, GOSPODAR, GOSPOD, BOG. To isto znači galsko SAR, SER, SOR, SUR i sve se odnosi na smisao pojma BAL i to je SUNCE [9]:

"Egipćani su zvali hititskog kralja Kheta-sira, Asirci su zvali Pisa-zari, Pisiris. Ne može li se iz ovoga zaključiti da je izvorni oblik druge polovine imena vladara Karkemiša bio *sira* ili *siri*, a ne *sari*? Japanska riječ *kashira*, kapetan, ekvivalent je etrurskom i baskijskom *zari*, i čini se da daje prednost *siri*, kao primitivnom obliku. S druge strane, baskijske riječi *zari* i *zagi*, kao u *buru-zari*, *buru-zagi*, međusobno su zamjenjive, a zadnja se slaže s japanskom *saki*. Tako se u asirskom pojavljuju dva oblika *saru*, kralj, i *saku*, visok, uzvišen. Japanska *khašira* je *kaiser* i *car*." [10]

TAR u SKIPTAR osnova je u srpskom imperativu

TARI, OTARI (očisti, ubijeli, usjaji), te u hidronimu TARA. TAR bukvalno znači ČIST, SJAJAN. TAR u hetitskom TARRIK znači IZVOR, GLAVA IZVORA, GLAVA SIJANJA [11].

Hetitsko TARAKO znači SJAJNI, KRASNI [12].

Velško TÂR je "prožimajući princip koji tare, satirač"; tar > tare > satara [13].

Galsko TAR je "istureni znak; grub, oštar, surov, turbulentan; stanište, boravište; isto kao haldejsko Dar"; TAR isto kao *Ter*, *Tir*, *Tor*, *Tur*, tj. *Bal*, odnosno SUNCE [14]. TARANIS je keltski bog munja i gromova, skitski TARGITA, hetitski TARHUN. Sumersko TAR znači GOREĆI [15], sanskritsko TĀRA je ZAŠTITNIK; DOBAR, ODLIČAN, ZRAČEĆI, SJAJNI [16].

TAR je ČISTO, SJAJNO, SVJETLOS. Tako SKIPTAR znači IZDUŽENA SVJETLOST, ZRAKA.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 341.

[2] Ib. p. 360.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 84.

[4] Ib.

[5] Ib. Knj. III, 1973, str. 260.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 316.

[7] Ib. Tome III, p. 355.

[8] Ib. Tome II, p. 316.

[9] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 351, 359.

[10] John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. I; Toronto: Williamson & Co.,

1890, p. 70.

[11] *Ib. p. 55.*

[12] *Ib. p. 63.*

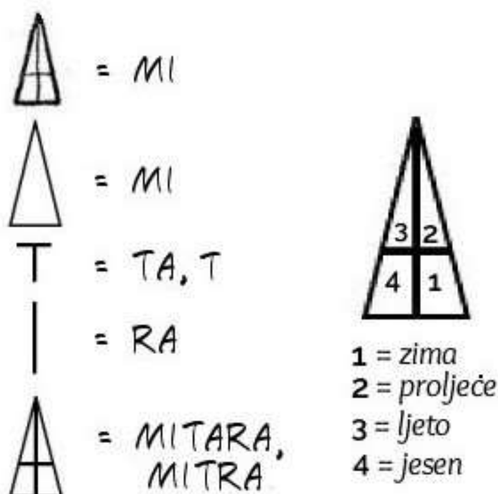
[13] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; London: Printed for E. Williams, 1803.*

[14] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 403.*

[15] *Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 246.*

[16] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 443.*

HETITSKA MITRA

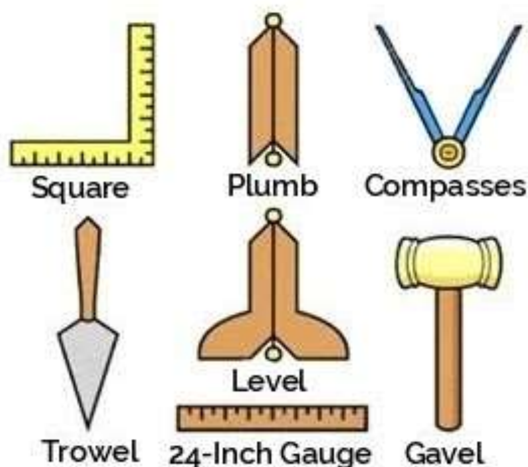

U hetitski hijeroglif MI upisana su još dva hijeroglifa koji cijeloj slici daju smisao MI-TA-RA, MI-T-RA, što dešifranti prevode kao KRALJ, CAR. Mitra je kuća Sunca sa četiri godišnja doba. I zaista: neke mitre hetitskih bogova izgledom su slične hetitskom hijeroglifu MI.

Hetitski bogovi sa mitrama u smjeni godišnjih doba (reljef u stijeni, Yazilikaya, Bogazkale, Turska).

MASONSKI LINIJAR OD 24 INČA

Pod izgovorom da je to egipatski lakat masoni su za simboliku svog simboličnog linijara odabrali dužinu od 24 inči i to je 60,96 cm. Sada ćemo kroz ovu dužinu provjeriti tajni kod za izračunavanje mjera vremena u Piramidinim mjerama dužine i po tom kodu 1 dan se kodira u dužini od 2,466586509 cm. I sad dgledajmo kroz ezoteriju, jer ovo nije naučni metod, nego je ezoterija:

- 1 godina = 365,242 dana,
- visina Velike piramide = 147,6505019 m

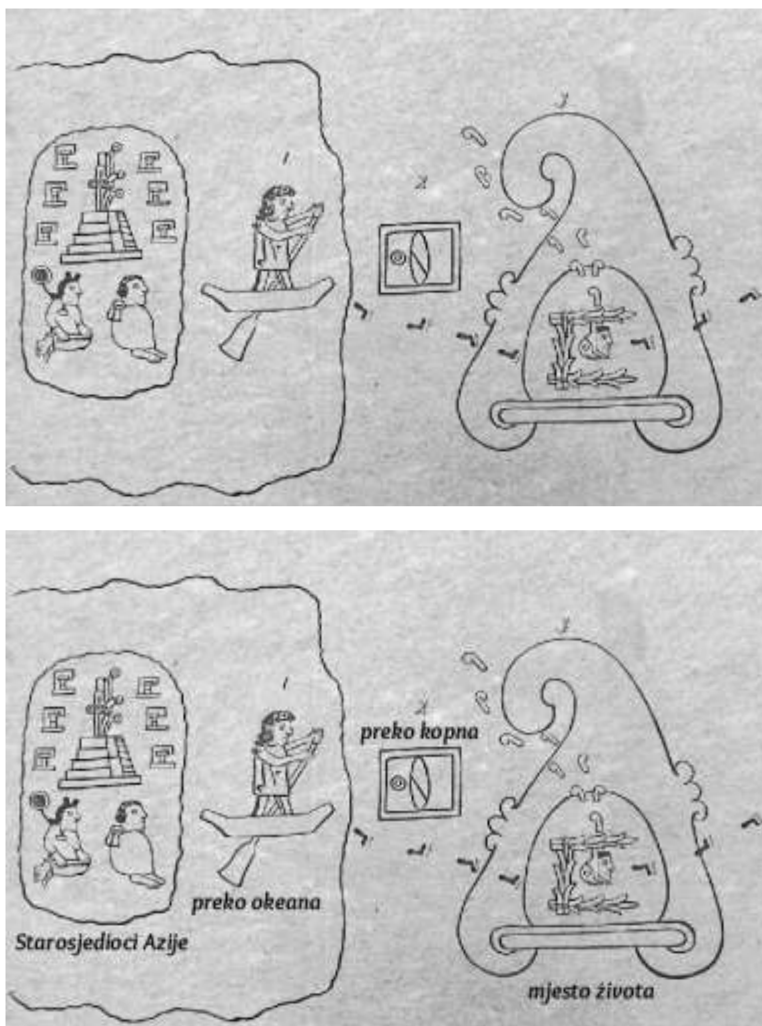
Deseti dio Piramidine visine kao 14,6505018 dana:

365,242 : 14,6505018 = 24,73692912 dana

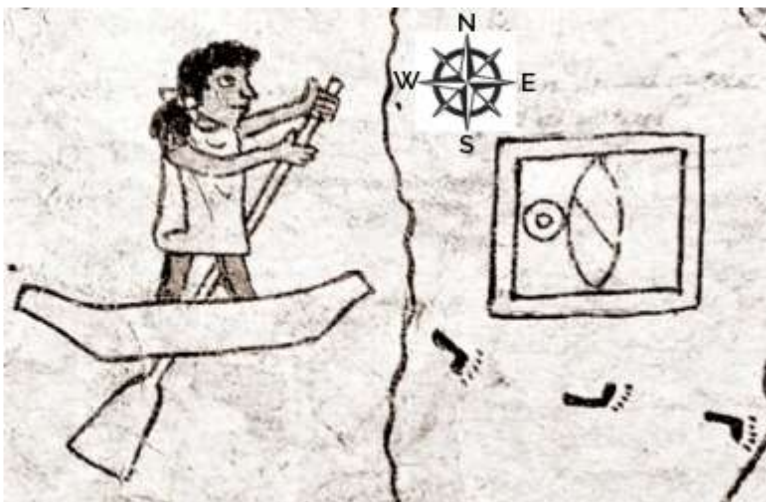
Pošto je 1 dan = 2,466586509 cm, u 24,73692912 dana po 2,466586509 cm kodirano je 61,01577564 cm = 24,02195891 inči = 0,5577564 mm duže od 24 inča, tj. duže za ½ mm.

Dakle su kroz Piramidin kod u taj linijar simbolično uklopljene mjere Piramide i godine.

BRIGI (FRIGI) OD BALKANA DO AMERIKE

Iz Azije su preci Asteka u čamcima preko okeana stigli do obale zapadne Amerike, a onda su putujući jugoistočno ("mapa" je ujedno znak za "1. godina kresiva: 1168. god.) pješke naseljavali novo stanište ka jugoistočnoj obali Meksika (crtež: Codex Boturini, National Museum of Anthropology in Mexico City).

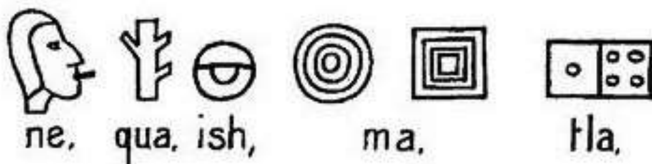

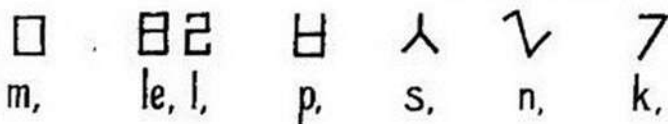
Na uramljanoj karti pored simbola Sunca (dani, vrijeme) ucrtano je kopno između mora, a kosa linija preko je pravac naseljavalja od mjesta iskrcavanja ka jugoistočnoj obali Meksika: 1168. godine.

Teritorija na kojoj su živjeli Asteci je od mjesta iskrcavanja njihovih predaka u Kalifornijskom zaljevu pa jugoistočno između okeana.

Po priči Asteka njihova prapostojbina zvala se AZTLAN. AZ je AS, SUNCE (*vidi str. 27*). TLAN je od asteškog TLA sa značenjem TLO [1].

Asteška riječ "tla" je srpski "tlo" (crtež: John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. I; Toronto: Williamson & Co., 1890, Plate between pages 32-33).

"Na asteškom pravougaonik sa dva dijela, koji je horizontalan, dok je na korejskom vertikalan, označava kultivirano tlo i daje *tla* od *tlalli*, zemlja." [2]

Asteško TLA i srpsko TLO u izumrlom khitanskom ili kitanskom jeziku (Kiti je sinonim za Heti, *vidi str. 23)*:

"Poređenje astečkog s drugim kitanskim jezicima pokazuje da njihovo *tla* predstavlja *la* ili *ra*. Tako *tlalli* odgovara baskijskom *lurra* i lezgijskom *ratl*." [3]

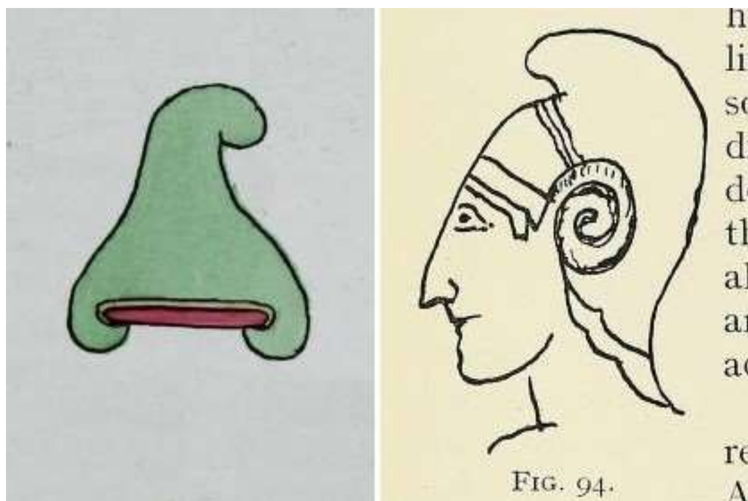
Od RA je lezgijsko RATl i srpsko RATAR. U korejskom obrađeno TLO je LE, u srpskom LEJA.

Zaključak:

- AZ > AZIA,
- AZ > AZTEK > ASTEK

AZTLAN je AZIA ("Azija" je od AZ + IA, gdje je IA keltski TLO, ZEMLJA, OBLAST).

Kod kanadskih Irokeza KANATA je SELO [4], u Bosni KANATA je visoka zaštitna OGRADA oko kuće, u drugim dijelovima srpskog govornog područja KANATA je STRANICA zaprežnihj kola i prikolice kamiona. KANATA je UTVRDA, ZAŠTITA, SIGURNOST (po KANATI je KANADA dobila ime).

Asteški colhuacan (izgovara se: kolhuakan) (desno: Albert Churchward, The signs and symbols of primordial man, London: Swan Sonnenschein & Co., LMT; New York: E. P. Dutton & Co., 1910, p. 222).

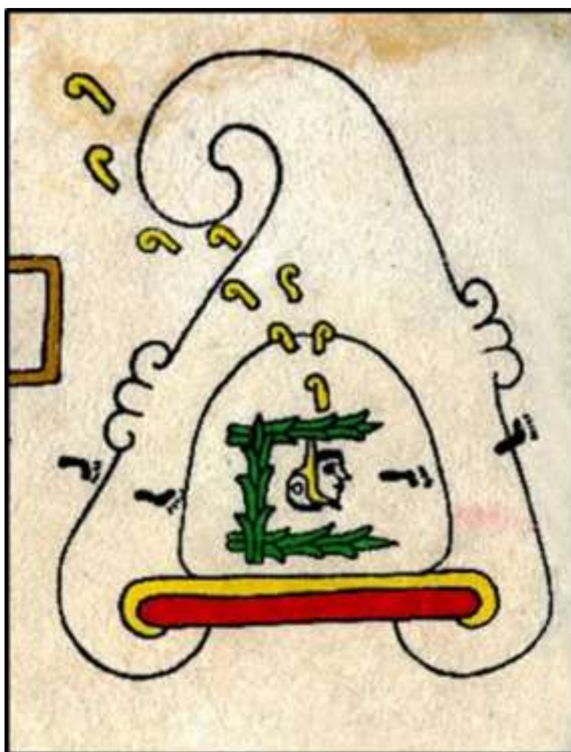
“Utvrđeno je da istorije Meksika i Perua, te tradicije Irokeza i drugih plemena Sjeverne Amerike ilustruju ranu istoriju Hetita.” [5]

Frigijska kapa kod Asteka svjedoči Frige u Americi. Oblik frigijske kape skrojen je po dva hetitska hijeroglifa:

1. ∆ = MI

2. ɾ = TR, TRA > TRAK = zrak, zraka,

∆ ɾ = MITRA

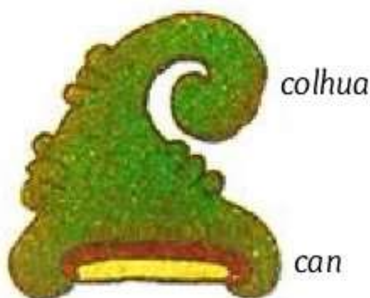

Frigijska kapa kod Asteka (Codex Boturini, National Museum of Anthropology in Mexico City).

Velško MI (izgovara se ME) znači JA [6].To isto MI znači u gaeliku [7] i korniškom [8] i galskom [9], ali je u starokeltskom takođe značilo MJESEC, ikavski MISEC [10], tj. vrijeme od 30 dana.

Velško TRA znači IZNAD, VRH, KRAJNOST, GRANICA, takođe OKRET [11]. U gaeliku TRA skrećeni oblik od TRÀTH [12] i znači VRIJEME, SAT, DAN, DOBA, SEZONA, VREMENSKI; BRZINA [13]. Sva navedena značenja ima i galsko TRA s tim da još znači SILNO, ZAPALJIVO, ŽESTOKO [14]. Galsko TRA sa značenjem je isto galskim riječima TRE, TRI, TRO, TRU, koje su iste smislu riječi BAL [15] i RA sa značenjem SUNCE [16]. U srpskom TRATITI znači PRATITI.

OBIČAJ. Od TRA je TRAK, TRAKA, TRASA. TRAČAN je ZRAKAST, SJAJAN. Latinsko TRAB, TRABIS znači ZRAKA, GREDA [17]. TRAHO je IZVLAČENJE LINIJE, [18], TRANS je LINIJA, PUT između dvije tačke ili između dva stanja svijesti [19].

Frigijska kapa kao asteški glif kolhuakan.

Frigijsku kapu Asteci su zvali "kolhuakan" (španski pisano: *colhuacan*, ili *culhuacan*) i na njihovim hijeroglifima prikazana je kao izvor rijeke života, vode života. Asteci su tako zamišljali svoju prapostojbinu Aztlan i jednoj svojoj planini dali su ime Kolhuakan. Vrh je KOLHUA, baza je KAN. U riječi KOLHUA osnova je srpsko KOL iz srpskog KOLO. To je simbol toka, simbol vremena, asteške rijeke vremena, ciklusa i kruženja.

Kao samostalna riječ ili kao osnova KOL (COL) je raširena u mnogim jezicima [20] sa istim značenjem: VRH, VIS, GLAVA, POGLAVAR [21].

U lombardijskom COL znači TRI, TROJKA [22]. Kod Asteka KOLHUAKAN (frigijska kapa) sa tri ispupčenja sa strane značilo je TRI (slika ispod), odnosno koliko prsta, toliko je značilo brojem. Ova TROJKA kao tri tačke znači dan ljetnog solsticija u čijem se podnevu susreću TRI BOGA (*vidi na 48. strani*), a tri ispupčenja su tri mjeseca proljeća, ili mjeseci proljeća i ljeta, ili tri mjeseca proljeća i šest mjeseci ljeta i jeseni, a može i svih dvanaest mjeseci godine (*slike na 60. i 61. strani*).

Asteški kolhuakan kao broj tri (Codex Cozcatzin).

U galskom jeziku, dakle u jeziku tračkih Briga, COL, tj. KOL, znači SAVIJANJE (> KOLO) [23], dakle je to srpska riječ koja se izvornim smislom odnosi na Sunce, jer i galsko COL znači isto kao BAL i ARU, tj. SUNCE [24]. Zanimljivo je da asteško KOLHUAKAN počinje sa KOLHU, a galsko KOLH (colh) znači LJEŠNJAK [25].

Lješnjak kao Sunce i zrake.

Značenje riječi CAN (KAN) u imenu KOLHUAKAN je širom svijeta poznata vladarska titula: VELIKI, VISOKI, GLAVAR, GOSPODAR, KRALJ, CAR [26]. Uz sve to galsko CAN (KAN) znači BIJEL, KRASAN, VELICANSTVEN, SUNCE [27].

Tako vidimo da KOLHUAKAN znači VISOKI KAN, BIJELI CAR, SUNCE. Pošto neki KOLHUAKAN pišu kao CULHUACAN, tj. KULHAKAN, to je opet KULOVITI KAN, KULOVITO SUNCE, dan ljetnog solsticija.

Ljetni solsticij: planina Tepeyacac: “tepe” = vis, planina; “yacac” je “jačina”), ili Tepetitlan: “tepe” = vis, planina; “titla” je od tračanskog “tita”, Sunce). U podnožju je hetitski hijeroglif SI na izvoru vode života.

....

[1] *John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. I; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 34*

[2] *Ib.*

[3] *Ib.*

[4] Ib. Vol. II. p. 335.
[5] Ib. p. 340.
[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 344.
[7] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 649.
[8] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 82.
[9] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 162.
[10] Edward Dwelly, Ib.
[11] William Owen Pughe, Ib. p. 551.
[12] Edward Dwelly, Ib. Vol. III, p. 965.
[13] Ib.
[14] Jean-Baptiste Bullet, p. 432.
[15] Ib.
[16] Ib. p. 432, 239.
[17] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 480.
[18] Ib. p. 481.
[19] Ib.
[20] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. II, p. 344.
[21] Ib.
[22] Ib. p. 345.
[23] Ib. p. 344, 345.
[24] Ib. p. 345.
[25] Ib.
[26] Ib. p. 261.
[27] Ib.

HETI U AMERICI

“Utvrđeno je da istorije Meksika i Perua, kao i predanja Trokuoiza i drugih plemena Sjeverne Amerike, ilustruju ranu historiju Hetita. Američki kontinent je prvobitno bio naseljen iz dva različita pravca, jedan je bio sjeveroistočne obale Azije, a drugi Malajski i Polinezijski arhipelag.” [1]

Astronomska mapa (zodijak) iz Davenporta: dvanaest znakova zodijaka, Sunce i orbite četiri planete.

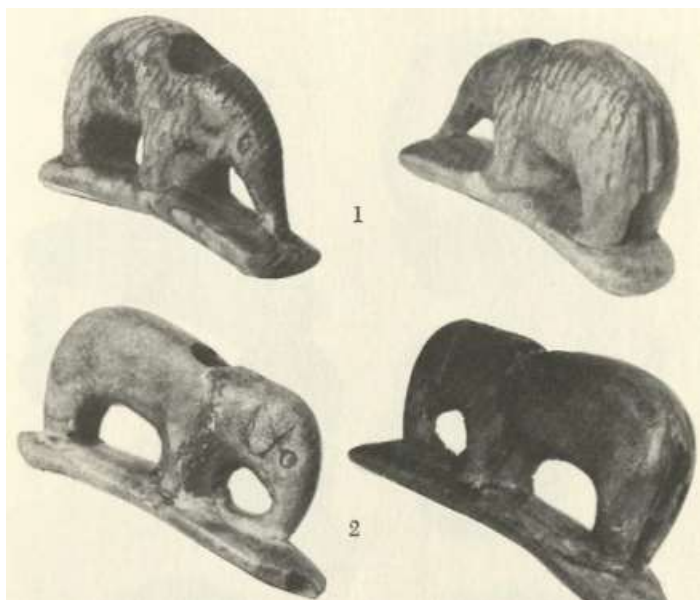
“Sasvim je moguće, kako su neki pisci tvrdili, da su stigli u Novi svijet prije početka hrišćanske ere, ponijevši sa sobom svoj čudan sistem konvencionalnih hijeroglifa, koji je zbunio mnoge istraživače, a odaje odnos prema kipovima pronađenim na Uskršnjim ostrvima i

prema najstarijim kineskim simbolima. Ova plemena su sa sobom donijela i tradicije koje se odnose na drevni period hetitske prevlasti u Egiptu, Palestini i Kaldeji.” [2]

Nebo sa zvijezdama, Suncem na istoku i Mjesecom na zapadu, a u sredini opelo (spaljivanje) sa posmrtnim kolom, isti motiv kao na nekim stećcima.

“Bilo je arheoloških prevara u Americi i drugim dijelovima svijeta. Negativna kritika je takođe vrlo lak proces, koji uključuje malo znanja i manje truda od strane kritičara, koji plačući viče: ‘Prevara!’ i stiče za sebe reputaciju oštroumnosti. Ploče s natpisom iz Davenporta nisu prevare, a bez sumnje to isto vrijedi i za lulu od slonovače. Glavni kamen iz Davenporta je izgraviran sa obe strane, od kojih je na jednoj prikazana scena lova, skoro istim načinom kao na sibirskim rezbarijama koje predstavlja Spaski.” [3]

Lule (lampe) sa Kuk farme kod Davenporta.

Radi se o artifaktima iz tumulusa na Kuk farmi (Cook Farm, Davenport, Iowa, USA), oko 200 km zapadano od Čikaga. U januaru 1877., luteranski propovjednik i antikvar Jacob Gass istražuje tumulus na pomenutoj farmi i nalazi u grobu dvije krečnjačke pločice. Na jednoj je na obe strane prikaz kremacije i lova, na drugoj dio kalendara. Otkriće je uzbudilo članove Akademije nauka u Davenportu, te su ohrabrili Gassa da nastavi sa otkopavanjem. Sljedećeg januara, u grobu tumulisa br. 11, pronalaze krečnjačku ploču sa reljefnim antropomorfnim prikazom boga ljetnog solsticija sa lukom i žezlom, boga munja i gromova (*slika na 65. strani*). Iznad njega su dvije ptice kao simboli proljeća i ljeta. Između boga i ptica je kraća i podeblja uspravna linija. To je sredina dana, pode, vrijeme smjene proljeća i ljeta, ali je to ujedno i hetitski hijeroglif. Po nekima to znači "tarpuna", drugi misle da znači "visoko", treći vele "visočanstvo", četvrti "skiptar, tron" [4]. I svi su u

pravu, jer to je sumersko, frigijsko i grčko **I** (jota), simbol koji koriste drevni masoni za obilježavanja dana ljetnog solsticija. U riječi TARPUNA prva riječ je TAR i to je na hetitskom SVJETLOST [5], PUNA je isto srpskom PUN i sve znači PUNOĆA SVJETLOSTI.

U okolnim tumulusima nasli su nekoliko lula (lampi) u obliku slona izrađenih od slonovače. I naravno, kad je sve došlo do vrha ondašnjih naučnih korona-cenzora, oni su to proglasili falsifikatima i teorijom zavjere.

Govoreći o Inkama A. Churchward kaže:

"Među njihovim rezbarijama nalazimo prikaze slona i lava, životinja koje nisu postojale u Americi." [6]

Nekoliko imena indijanskih plemena su prepoznatljiva po srpskim riječima: ime ASTEKA po AZ (AZ je titula Sunca, *str. 27-30*); ime MAJA je od MAJ, moćni, silni, veličanstveni (*str. 45*); INKE su "narod Sunca" (IN je Sunce, *str. 34-35*); ime APAČI smislom je vezano za srpsko APAŠI, vatreni, sjajni, silni, a sve potiče od sanskritskog ĀBHA (> APHA > APA) sa značenjem PLAMTJETI, SJATI, BLISTATI [7].

....

[1] John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. II; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 340.

[2] Ib.

[3] Ib. p. 344.

[4] Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie; Éditions du Centre National da la Recherché Scientifique, Paris, 1960, p. 203-204.

[5] John Campbell, Ib. Vol. I, p. 56, 63.

[6] Albert Churchward, The signs and symbols of primordial man; London: Swan Sonnenschein & Co., LMT; New York: E. P. Dutton & Co., 1910, p. 222.

[7] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 145.

BOŽIJI PAR I STVARANJE SVIJETA

Frigijska kapa u znaku zlatnog presjeka broja Fi (phi – φ).

Ovako kaže Biblija:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i Duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (*Postanje, 1, 1-3*)

Dakle u početku bješe voda, a iznad nje Duh Božji. Voda je ženski rađajući princip, Duh Božji iznad je muški oplodni princip i ta dva principa u stvaranju prirodno su ravnopravni, oni su par: 1 + 1. Rečeno je za muža i ženu: "I biće dvoje jedno tijelo." (*Postanje, 2, 24*)

Dakle u početku bješe voda, a iznad nje Duh Božji. Voda je ženski rađajući princip, Duh Božji iznad je muški oplodni princip i ta dva principa u stvaranju prirodno su ravnopravni, oni su par: **1 + 1**. Rečeno je za muža i ženu: "I biće dvoje jedno tijelo." (*Postanje, 2, 24*)

Onda je stvorena svjetlost i ona je proizašla iz Božjeg Para kao jednog tijela. Božji Par (Duh Božji i Voda) sa svjetloscu čine Božje Trojstvo. U Hrišćanskoj crkvi svjetlost je proglašena za Sina Božjeg (Isusa).

Crkva tvrdi da je Sin rođen od Oca, bez matere (Vode), što je obmana judejskog patrijarhata, dok sve drevne religije pored Boga priznaju i Nebesku Majku, Kraljicu Neba.

Crkveni dogmat, kao hrišćanska vjerska istina o Svetom Trojstvu, tvrdi da Sveto Trojstvo čine Otac, Sin i Sveti Duh. Ko je Otac i šta je Otac? Evo odgovora u

Isusovim riječima:

"Bog je Duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole." (*Jovan, 4, 24*)

Bog je Duh i On je Sveti Duh, dakle crkveni dogmat o Svetoj Trojici bukvalno znači ovako: Bog Otac, Sin i Bog Otac, ili ovako: Sveti Duh, Sin i Sveti Duh. Zar je to Trojstvo? Ne to je Dvojstvo jer se dvaput spominje Bog Otac, samo pod različitim imenima.

Crkva tvrdi da je Marija začela Isusa (svjetlost) Duhom Svetim, a Sveti Duh je Bog. Ovdje su Marija i Bog jedan par. Marija je voda (ženski rađajući princip), a Bog je Duh Božji (muški oplodni princip), a Sin (Isus) je svjetlost svijeta, dakle ista slika kao u početku stvaranja svijeta:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (*Postanje, 1, 1-3*)

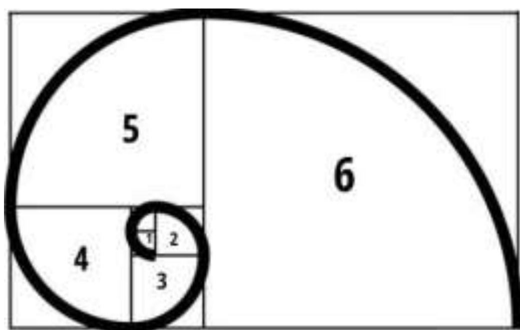
Judejski "monoteistički" patrijarhat izbacuje ženski božanski rađajući princip iz prirode stvaranja, što je apsurd. Ta obmana biva razobličena i ovim riječima:

"Jer navalice neće da znaju da su nebesa bila otprije i zemlja iz vode i usred vode Božijom riječi."

(*2. Petrova, 3, 5*)

Zemlja je stvorena (rođena) iz vode i usred vode, tj. u utrobi vode, a ta voda je kosmički etar, ona voda sa početka stvaranja svijeta nad kojom se dizao Duh Božji, tj. Bog, jer Bog je Duh, tj. Sveti Duh.

Ko su ovi što neće da znaju da je zemlja (materija) stvorena od vode Božjom riječju? To su ljudi koje crkva naziva svetim ocima, kreatori crkve koji su svojim filozofiranjem naopako izokrenuli suštinu vjere.

Frigijska kapa je simbol broja Fi i stvaranja svijeta.

Božjom riječju crkva naziva Isusa, iako je prva izgovorena Božja riječ bila u prvom danu stvaranja svijeta i ta riječ bila je **svjetlost**:

"Tada reče Bog: 'Neka bude svjetlost!' I postade svjetlost." (Postanje, 1, 3).

Kad je postala svjetlost, kroz svjetlost je stvoreno sve na Zemlji:

"Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo." (*Jovan, 1, 3*)

Ali kako je postala svjetlost? Postala je iz vode i usred vode (*2. Petrova, 3, 5*). Prva Božja riječ bila je **svjetlost** i crkva je **svjetlost** proglasila Isusom: Riječ Božja ili Logos. Zatim su Isusa proglasili Bogočovjekom po suštini jednakog Bogu Ocu. To je druga obmana, jer Duh Božji od Oca ishodi, a ne ishodi od Sina i pošto Duh ne ishodi od Sina, znači da Isus (svjetlost ovog svijeta) nema istu suštinu kao Bog, nego Duh Božji od Boga ishodeći prožima Isusa (svjetlost), tj. prožima svjetlost ovog svijeta stvaralačkom silom. Kroz svjetlost se na svu Zemlju izljeva Božja životvorna stvaralačka energija, drugim riječima Bog je u svjetlosti ovog svijeta i zato su drevni narodi svetili i slavili svjetlost.

"A kad dođe utješitelj, koga ću vam poslati od oca, Duh istine, koji od oca izlazi, on će svjedočiti za mene."
(*Jovan, 15, 26*)

Isus je rekao:

"Ja i Otac jedno smo." *(Jovan, 10, 30*)

Isus nije rekao da su on i Otac isto, nego da su jedno. Svaki sin tjelesno potiče od oca, ali nisu isto.

Svjetlost potiče od Boga. Svjetlost vidljiva i nevidljiva je božanske prirode, te su drevni prehrišćanski narodi slavili svjetlost kao Boga i u životvornom Suncu vidjeli su nevidljivog Boga.

Sva ta vjerovanja crkva je pretvorila u ljude: Veliku Boginju Mater proglasili su djevicom Marijom, Kraljicom neba, svjetlost su proglasili Bogočovjekom Isusom (istina je da je čvjek bog po besmrtnoj duše koja ptie od Boga, ali čovjek nije Bog.I kao zaključak proizilazi da su drevne prehrišćanske religije vjerom u Boga Svjetlosti i u Veliku Boginju Mater bile osnova na kojoj je stvoreno hriš ćanstvo, koje je kroz Isusa čovjeka proglasilo je stvoreno hrišćanstvo, koje je kroz Isusa čovjeka proglasilo Bogočovjekom ravnim Bogu. To je revolucionarni preokret u religiji i pobuna ljudi protiv Boga. Rezultate takve pobunjeničke i naopake vjere vidimo svuda po hrišćanskim narodima i hrišćanskim zemljama, a vrhunac sveg zla je iluminatski Čovjekobog, koji nije niko drugi do crkveni Bogočovjek.

ED I EDA (EDAR, ETAR ILI ETER)

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom." (*Postanje,1,1-2*)

I šta vidimo u početku? Ne vidimo ama baš ništa, jer stvoreno u početku nema oblika, nema vidljivog tijela, sve je kao pusta praznina. Stvoreno postoji, ali se ne vidi. To je početak stvaranja svijeta.

Početak je uvijek prvi, a prvi je broj jedan:

"I reče Bog: Neka bude svjetlost. I bi svetlost. I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noć. I bi veče i bi jutro, dan prvi." (*Postanje,1,3-5*)

Prvi je JEDAN, JEDAN je postalo od EDEN. Osnova u EDEN je ED. Šta je ED?

Pogledajmo u keltske jezike, a Kelti su potomci Gomerovi: Gimri, Gimiri, Kimri, Kimeri, Kimerici i bili su isto što i Tračani (*Strabo, I, 3, 21; XIII, 1, 8*), tj. Iliri, odnosno Protosrbi:

• gaelik: ED, previti, stvarati, proizvoditi; držač [1];
• velški: ED, ono šta ima sposobnost za rad, kretanje i brzinu (koristi u mnogim glagolima i kao prefix i kao sufiks) [2];
• galski: ED, EDA, obilno, mnoštvo, rodno; jesti; lijepo, dobro; voda [3].

ED je muški oplodni pricip, EDA je ženski oplodni princip: ED je BOG, BOŽJI DUH, BOG OTAC; EDA je NEBESKA VODA, ETAR, ETER, NEBESKA MAJKA.

Pored svih značenje galsko ED znači JESTI. I gle: on EDE > on JEDE = on uzima LIJEPO i DOBRO koje tijelu daje životnu snagu. U sanskritu ED prethodi glagolima kretanja [4]. Smisao sanskritskog MEDHA je jezgro, srž, suština, sok [5]. I srpsko MED je jezgro, srž, suština i sok cvijeta.

ED je suština, srž, jezgro, sok postojanja (BOG OTAC, SVETI DUH); EDA je POČETAK i u tom početku Bog je stvorio zemlju i nebo, Taj početak je NEBESKA VODA, EDA, ETAR, ETER (MAJKA SVIJETA).

Da li je Bog stvorio POČETAK? Ne, Bog nije stvorio POČETAK, nego je u njemu, u tom POČETKU (grčki: Ev ἀρχῇ) stvorio nebo i zemlju i evo jasno piše: “U početku stvori Bog nebo i zemlju.” Dakle je POČETAK postojao i prije stvaranja svijeta, oduvijek kao i BOG.

Riječ POČETAK složena je od dvije riječi:

1. PO
2. ČETAK

1. U srpskom PO je prijedlog mjesta i smisao mu je isti kao smisao prijedloga NA, samo što PO označava KRETANJE po nečemu, a NA označava mirovanje: “po njoj” i “na njoj”. Srpsko PO postanjem je od starijeg galskog, tj. tračanskog BO: BO > PO.

Galsko BO znači JUNICA, KRAVA; VODA, VATRA, SUNCE, ŽIVOT [6]. To je razlog zašto je krava u Indiji sveta, zašto je nazvana MĀTṚ (mater) [7] i zašto je Hator, egipatska boginja neba, ljubavi, ženstvenosti i rađanja, prikazivana u liku krave: krava je simbol NEBESKE VODE, simbol EDE, simbol ETERA ili ETRA, simbol NEBESKE MATERE koja je rodila svijet. Izvorni smisao riječi BO je KRUŽNI VIS, kao ROG goveda, jer gledano sa zemlje nebo je ovakvo: ◠.

2. Dio ČETAK u riječi POČETAK je od srpskog KET u glagolu KETITI, čekati. KET je čekanje. U galskom to je CED (KED), što je skraćenica galskog CEAD [8] sa značenjem PRVI, GLAVNI, POČETAK [9].

POČETAK, u kojem je Bog stvorio svijet, je kretanje u čekanju, samokretanje u bezdanu kosmosa.

Galsko ER znači *zemlja* [10], *vazduh*, *vrijeme*, *kuća*, *boravište*; *veliko*, *dugo*, *visoko*, *voda; vatreno, goruće*

[11]. Od ED i ER prvo postaje riječ EDER, te prelaskom D u T dobijena je riječ ETER, od ETER postaje latinsko ÆTERNUS, francusko ETERNEL, englesko ETERNAL sa značenjem TRAJAN, VJEČAN.

Tako i galsko ED sa galskim AR daje EDAR od čega prelaskom D u T postaje riječ ETAR. Jedno od značenja ovog AR je *vatreno*, *goruće* [12] i to SUNCE, SVJETLOST:

"Zemlja je bila još pusta i prazna. Tama je ležala nad bezdanom. Duh je Božji lebdio nad vodama." (*Postanje,1, 2*)

Dakle su tu ED (Bog Duh) i EDA (Nebeska Voda, Eter ili Etar). Bog jeste Duh, ali svojstvo Duha je OGANJ i na vise mjesta u Bibliji to je jasno rečeno baš kao i ovdje: "Jer je Gospod Bog tvoj oganj…" (*5. Moj. 4, 24*)

Dakle su tu NEVIDLJIVI OGANJ (ED, BOG DUH) i NEVIDLJIVA NEBESKA VODA (EDA, EDER, ETAR ili ETAR), tu su dva principa stvaranja, muski ii zenski principi, Jin i Jang, Janus i Jana ili Jan(ko) i Jana:

"I budu dvoje jedno tijelo." (*Marko, 10, 8*)

Njih dvoje su JEDNO TIJELO, LOGA POSTANJA, LOGOS od kojeg je sve postalo, Otac Rod i Boginja Roda sanskritski nazvani Dāhin i Dāha ili Dahana (Golubica), u misterijama hrišćanstva pod imenom Marija, što je od "mar-yam", voda duboka, voda bezdana:

"Jer navalice neće da znadu da su nebesa bila otprije i zemlja iz vode i usred vode Božijom riječi." (*2. Pet.3, 5*)

Ova VODA je tračanska Velika Majka Kibela, a njeno prvo dijete sa Bogom Duhom je SVJETLOST, vidljivo Sunce, u misterijama hrišćanstva Isus Hristos.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 388.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 8.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 528-529.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1323.

[5] Ib. p. 832.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. II, p. 180.

[7] Monier Monier-Williams, Ib. p. 807.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. II, p. 293.

[9] Ib. p. 291.

[10] Ib. p. 545.

[11] Ib. 546.

[12] Ib. p. 74.

BOG ED I BOGINJA EDA JESU LOGOS

Ovako počinje Jovanovo Jevanđelje:

“U početku bješe Logos, i Logos bješe u Boga, i Bog bješe Logos. On bješe u početku u Boga. Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo. U njemu bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze.” *(Jovan, 1, 1-5)*

O čuvenoj hrišćanskoj riječi LOGOS (Λόγος) ispredane su razne filozofske priče koje su se u neznanju i laži usaglasile da to znači RIJEČ kao simbol kreativnog UMA. U srpskim prevodima Biblije LOGOS shvataju kao grčku riječ sa značenjem SLOVO, RIJEČ. Pogledajmo sastav ove riječi: LOG + OS. Šta je LOG, a šta OS?

Deva Marija, Bogorodica: sanskritsko-srpsko “deva” znači: nebeska, božanska, boginja. Njeno ime Maria je od sanskritsko-srpskog “māra”, more.

Osnova LOG je u srpskom LOGA od čega je porijeklom starofrancusko LOGE, srednjovijekovno englesko LOGE i današnje englesko LODGE sa značenjem KUĆICA (masonska crkva je LOŽA).

Kad srpski seljak hoće da sadije sijeno, prvo udari stožinu, a onda oko stožine stavlja nasječeno granje i to je PODLOGA koja štiti sijeno od direktnog kontakta sa tlom da sijeno sijeno pri zemlji od vlage ne trune. Osnova LOG je NOSAČ, DRZAČ i ČUVAR (od LOG je izvedeno LOGOR).

Množeći se i razilazeći sa Balkana Kimbri Tračani odnijeli su širom Evrope riječ LOG: bretonsko LOGEL, LOGOL je OSTAVA je [1], velški LLOGELL [2]. Bretonsko LO znači BAZEN, REZERVOAR, STAJAĆA VODA [3]. To je irsko LOCH [4], armorićansko LOUCH, manks gaelik LOGH [5], korniško LO, LODDEN, PLODDEN [6].

Starogaelik LO znači VODA [7]. Starogaelik LOCH je BAZEN, REZERVOAR, JEZERO [8], a starogalelik LOCH znači CRN, TAMAN; SAV [9]. Starogaelik LOG ima dva značenja: **1.** DUBINA SA VODOM, **2.** MJESTO [10]. LO se nalazi u srpskom LOKVA i LOKNA (lokna je kovrdža, uvojak, val, talas).

Od osnove LOG je riječ LOŽITI (vatru). LOG je NOSAČ, DRZAČ i ČUVAR. Toliko o riječi LOG u riječi LOGOS, a sad o riječi OS (LOG + OS). OS je u imenu Osiris, ime egipatskog boga sunca. U keltskom gaeliku OS znači STARJEŠINA, POGLAVAR [11]. OS je u španskom DIOS što znači BOG.

Sanskritsko OṢA (√uṣ) znači PLAMTEĆI BUKTEĆI [12]. Srpsko OS, OSA, znači CENTRALNI NOSAČ, dok srpsko OSORAN znači LJUT, ŽESTOK i VATREN kao OSA. OSVIT je OSVITANJE zore. OS ili OSIKA je tanka i dugačka OŠTRI ZRAKA, dio klasa koji zrakasto strči iz klasa.

Kod Slovenaca i Hrvata kajkavaca OSEL je MAGARAC zbog onog SUNČANOG KRSTA na ramenima.

Broj OSAM je simbol BESKONAČNOSTI. I evo dolazimo do istinite tvrdnje da je OS istog značenja kao i AZ, koje je prvo slovo srpske azbuke:

“... lit. aštuo (ni) »osam«, sanskr. asia prema lat. ócio = gr. οκτώ itd. Za praslav. pridjev оsтг postoji baltička usporednica stprus. ak. asmam, lit. ašmas pored novije kreacije aštuntas.” [13]

Sanskritsko AṢ znači SJATI [14], ASI (√2. as) znači MAČ [15] (otuda običaj drevnih ratnika da se mole pred mačem pobijenim u zemlju, jer sa krstastom ručkom postaje krst, simbol Sunca):

“... (As, ili Asi, umekšano, Jah, Jahi, grčko Jas je sunce kao Orb Života). [16]

“Az, As (ili Ah) je drugo ime sunca. Nađeno u Asiriji i uobičajeno je u drugim zemljama. Promijenjeno je u Os i Oh, Ush i Uz. Grcki oblik je Ias Υης. As-as je bio arapski bog, i As-is je suncano bozanstvo u Odesi.”[17]

Dakle su AZ, AS, AH, ASI, JAH, JAHI, JAS OH, OSH, UZ , JAS, AS-AS, AS-IS i OS istoznačne riječi sa značenjem SVJETLOST, SUNCE.

I šta imamo: imamo dvije proste riječi LOG i OS koje su dale složenu riječ LOGOS sa značenjem MJESTO DRZAC, MJESTO SVJETLOSTI, LOGA SVJETLOSTI.

Hajdemo sad na početak biblijske Knjige stvaranja:

“U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost. I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame.I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noć. I bi veče i bi jutro, dan prvi.” (*Knjiga stvaranja, 1, 1-2*)

Sad početak Knjige stvaranja uporedimo sa početkom Jovanovog Jevanđelja:

“U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog

bješe riječ. Ona bješe u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze." (*Jov. 1, 1-5*)

Iz CRNE SVJETLOSTI EDA (Boga Oca, Duha) i EDE (Majke, Nebeske Vode) ro đena je vidljiva SVJETLOST od koje su formirani Sunce, Mjesec i zvijezde. Cijelu tračansku vedsku teogoniju judeohrišćanski ezoteristi, tkz. "sveti oci crkve", su izbrisali egzoteričnom tj. lažnom pričom narodu, o Isusu kao Logosu Božijem. Po njima to je JEŠUA, jer hebrejskom EŠ znači VATRA, tj. Sunce i zaista: Crkva Isusa zove Sunce Pravde.

Dakle je pravo ezoterijsko (istinito) značenje SUNCA kroz egzoterijsku (lažnu) priču personificirano narodu u liku ISUSA, a BOGORODICA MARIJA je NEBESKA VODA, NEBESKO MORE (hebrejski: MIRYAM, MARYAM znači MORSKA JAMA, MORSKI BEZDAN). To je ETAR ili ETER.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 237.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 4.

[7] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 357.

[8] Ib.

[9] Ib.
[10] Ib.
[11] Ib., p. 436.
[12] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 236.
[13] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb,1972, str.569.
[14] Monier Monier-Williams, Ib., p. 116.
[15] Ib., p. 120.
[16] F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods, Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 18.
[17] Ib., 1856, p. 7.

PATIŠPANJA

PATIŠPANJA je kolač od jaja, a naziv potiče još iz vremena Egipćana i to je složenica od PATIS + PANNIA. Osnova u PATIS je PAT, što u egipatskom ima sljedeća značenja:

- **paṭ**, hljeb, kolač [1]
- **pȧt**, kolač [2]

Druga riječ u PATIŠPANJA je egipatsko PAN:

- **Pan**, bog [3]
- **pān**, poglavica bogova [4]

Kod Ilira je bio bog PAN, bog proljeća. Od PAN je ilirsko, tj. srpsko ime PANTO [5]. Keltsko PAN je GLAVA, SUNCE [6], ŽIVOTNA ENERGIJA [7]. Tako PATIŠPANJA bukvalno znači BOŽJI KOLAČ, BOŽANSKI KOLAČ.

Sinonim nazivu PATIŠPANJA je LUTMA za koje neki tvrde da je turcizam, jer tursko, zapravo perzijsko LÜT znači UKUSNO [8], ali i sanskritsko LUṬ znači SJAJNO [9], keltski (gaelik) LUT znači SNAGA, MOĆ, ŽUDNJA, UŽITAK [10], latinsko LŪTEUS znači ŽUT [11]. Tako LUTMA znači UKUSNA, ŽUTA, LIJEPA.

....

[1] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 233.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 234.

[5] Arthur John Evans, Antiquarian Researches in Illyricum, Parts III-IV; Printed by Nichols and Sons, Westminster, 1885, pg. 34-35).

[6] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 232.

[7] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; London: Printed for E. Williams, 1803.

[8] James W. Redhouse, A Turkish and English Lexicon, part II; Constantinople, 1890, p. 1642.

[9] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 904.

[10] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 618.

[11] p. 241.

IVAN FRANO JUKIĆ O ŽITELJIMA BOSNE

"Sladost osobitu čuvstvujem, kadgod milo otačastvo moje Bosnu spomenem, u kojoj sam se rodio odhranio, i sa rodom mojim bědu i tugu dělio. Ja uzdišem i čeznem za Bosnom, raspitujem za srěću i nesrěću Bošnjakah, želim i Bogu se molim gdi sam god, da i njima sunce pravde i prosvěte zasvětli. Zato zar i na ovom městu nemogu sàrcu mome odolěti, da Bosnu, moje milo no žalosno otačastvo, nespomenem, da i ostaloj bratji Sàrbima nepredstavim, i njene rane i gorke jade nepokažem, eda Bog da, te se sad i odsad čuvstviteljnih dušah nadje, koji ili će suzu bratsku sa suzama bosanskih sàrbaljah směšati, ili ruku pomoći pružiti. Ja nisam kadar historiu bosanskih Sarbah opisati, niti mogu stanje njihovo od věkovah predstaviti, ali nemogu ni premučati, da nekažem što znam, i što sam ja u prostoti mojoj izkusio, a i sám dosta prepatio, da bar Sàrbi sad i odsad čitajući spomenike sàrbske [1]) saznadu tko sam i od kud sam, i kakove sam srěće i sudbine bio, i da ostali srětnii sinovi sàrbski, bogatimi darima prirode i lěpima naukama ukrašeni i bosanke Sarbe udostoje zanimanja svoga, i potrude se pokazati im putove i staze, koje k srěći i blagostanju vode." [1]

„Bosna, koja se po rěci Bosni od starinah tako naziva, bivala je čest jedna velike sàrbske dàržave, a čest za sebe, dàržava i banovina, imajuća svoje vladatelje, Kraljeve i Bane.” [2]

"Zemlja je lěpa i plodonosna; žitelji hristjani bave se poljudělstvom i pastirstvom, i imaju dosta ovacah, svinjah, kozah i rogate marhe, koju u obližnje dàržave prodaju; iznose takodjer maslo, sir, vunu, kože, vosak med loj i ruj. A nije zemlja ni s rudama različitima oskudna, kao zlata, srebra, brakra, olova, kositra, gvoždja, od kojih se a dan dašanji vide, premda u zabataljenom i zapuštenom stanju rudokopnje, koje su nědgašnji kra-

ljevi i vladatelji ustrojiti dalii. Ali pod Turcima samo se kopa gvoždje, bakar, olovo i salitra, koja im je za pravljenje baruta potrebna. Ima u Bosni i mineralnih vodah ladnih, toplih, slanih, kiselih zumporitih u izobilju.

Žitelji u Bosni jesu Sàrblji, no trojakoga věroispovědanja, istočnoga, zapadnoga i mahomedanske věre. Koliko je čislo, nemože se uprav znati. No sudeći po parokiama, moglo bise od prilike reći, da u Bosni i Hercegovini više od 1,000,000 dušah istočnoga zakonah imati može; zapadne věre do 150,000, a Turakah i poturčenikah, do 280,000 duša. (…) No càrkvih se u Bosni i Hercegovini vàrlo malo nalazi, i to su sve starodavne zidine od starih sàrbskih vladateljah, koje Turci nedopuštaju obnavljati ni pokrivati bez velike plate.” [3]

„Turci ili poturice žive najviše po gradovima varošima i palankama, a po selima vàrlo ih se malo nalazi, i to samo oko Travnik i istoku, oko Zvornika, Beljine, Srebàrnice: i něšto izmedju Jajca i starog Majdana k zapadu, i k jugo-zapadu oko Kupresa, a u Hercegovini gotovo nigdi. Katolici, ili Sàrblji zapadne càrkve, koji se u sred Bosne Magjari zovu, žive ponajviše po selima, koja su sa turskima izměšana, kao oko Kupresa, i do blizu Lěvna, něšto oko Travnika, několiko selah oko Jajca, několiko oko Gradašca i oko Banje Luke, několiko oko Dubice pokraj Save. A u ostalom sve zauzimaju Sàrblji istočne cěrkve, i svi govore jednim pravim sàrbskim jezikom sa malom razlikom narečnom, tako poturice vele većerati, rućati, djete (gjete) a katolici večerati, ručati, dite, lipo, šino, bilo, a Sàrblji istočne cěrkve večerati, ručati, děte, sěno, bělo, lěpo. Màrzost i gonenje koje izmedju žiteljah ove trojake věre, prem da jedne kàrvi i istoga roda porekla, carstvuje, jeste nečuveno i nepojimljeno. Turci premda i na katolike màrze, opet u njima veće pověrenje imaju, nego u Sàrbima, ili zato' što su od početka istočne càrkve bili i od nje odpali. ili što je ovih veće čislo, pa ih se više plaše,

ili što su Sàrblji slobode žestji ljubitelji, ili što sa càrnogorskim Sàrbima od kosovske bitke u neprestanoj borbi žive, ili zar što su sa Sàrbima u Sàrbii mnogo se bili, i od njih biveni bivali." [4]

....

[1] *Ivan Frano Jukić, Pogled po Bosni I Hercegovini); Obći zagrebački koledar za godinu 1849., Dio drugi; Zagreb, Tisak Bratje Županah*, *str. 25.*

[2] *Ib.*

[3] *Ib. str. 27-28*

[4] *Ib. str. 30-31.*

RA UNIŠTAVA ČOVJEČANSTVO

(iz egipatske mitologije)

"Nezavisno od Solarnih Litanija postoji još jedan vjerski dokument, čiji se tekst nalazi u takozvanoj odaji Krave u Setijevoj grobnici — koji predstavlja još jednu osobinu karaktera boga Ra u novom svjetlu. Ovaj dokument, sada nažalost veoma nesavršen i čiji je stil u najvišem stepenu mističnosti, ipak ima poseban značaj za proučavaoce Biblije, jer opisuje uništenje čovječanstva od strane vrhovnog božanstva Ra uz pomoć njegove djece i prvosveštenosaradnika Šu i Tefnut. Tekst, za čije smo objavljivanje i prevod dužni trudu gospodina M. Edouarda Navillea, i predstavlja objavu koja je u potpunosti u suprotnosti sa opštom prirodom boga... Tamo je, kao što će se vidjeti, nekoliko vrlo čudnih incidenata u narativu, — neposlušnost čovečanstva; gnjev boga Ra; odluka da se grešnici unište; odabiranje izvršilaca za njihovu kaznu, boginja Hathor je dobila zadatak da uništi čitavo čovječanstvo; vijeće Nuna i drugih bogova koji savjetuju masakr i stepen uništenja..." [1]

Hator, srpski Hater, boginja je neba, ljubavi i plodnosti. Nun (Nu) je otac boga Ra.

Slavite Svjetlost, sinovi Svjetlosti, vremena je malo ostalo i sinovima Tame bliži se kraj:

"Bog je svjetlost i tame u njemu nema nikakve!" *(1. Jovanova, 1,5)*

....

[1] *William Ricketts Cooper, The Myth of Ra (the Supreme Sun-god of Egypt); London: Hardwicke & Bogue; Edinburgh: McLaren & McNiven; Dublin: W. Ridings; Paris: Galignani & Co., 1877, p. 38.*

SOKOL

O
OG
OGN
OGAN
OGANJ

O
OG
OGO
OGOL
SOKOL

SO + GOL > SOGOL > SOKOL

O
OG
OGO
SOGO
SOGOL
LOGOS
OGOS
OGO
OG
O

Simbol ◊ znači kosmos, nebo, svjetlost, Sunce, Bog.

SOKO, sveslavenska i praslavenska riječ [1].

Keltski jezici:

a) gaski:

OG, oko [2]
OGAN, mlad, moćan [3]
GOL, lak, moćan; visok, oštar; Sunce [4]
GOLEU, svjetlo, svjetilo [5]
SO = CO = ARU, vis, vrh, šiljak [6]

b) velški:

SO, šireće, rasprskavajuće, rasijavajuće [7]
OG, živahan, mladolik, zračeći [8]
OGAIN, zubača (drljača) [9]
GOL, hodajuće, kružeće [10]
GOLACHAR, sja, sjano [11]

Srpsko SO (SOL) je po Suncu: BIJELO; srpsko GOL znači BEZ IČEGA NA SEBI, GOLO, dakle opet Sunce: SO + GOL > SOGOL > SOKOL:

SOKOL < SOGOL < > LOGOS

SO > SOG > SOGOL = LOGOS = ISUS = HORUS = = SOKOL.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 303.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 214.

[3] Ib. p. 214.

[4] Ib. Tome II, p. 655.

[5] Ib. p. 656.

[6] Ib. Tome III, p. 362.

[7-11] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

KO JE SVETI TRIFUN

Trifon na mramornom reljefu (39 X 33,5 cm, 1-2 vijek, sarmatski period, Rostovo oblast, Tanais, Državni muzej Ermitaž, Petrograd,Rusija; Inv. br. TH.- 304). Tri nabora na njegovom plaštu su tri mjeseca zime.

Dan pred Sretenje (sredina zime u 6. vijeku) u crkvenom kalendar je dan SVETOG TRIFUNA. Crkva kaže da je dan posvećen nekom mučeniku Trifunu koji je

posječen za vjeru sredinom 3. vijeka. Pokazaćemo da je i ovo jedan od srpskih prehrišćanskih kalendarskh praznika kojeg je crkva prisvojila i pravi smisao mu izbrisala iz srpskog pamćenja.

Na slici ispod naslova piše: TRY ФОН, tj. TRI FON i to u izgovoru postaje TRIFON, malo kasnije TRIFON in a kraju TRIFUN, TRIPUN. Postoji i ona poslovica "Tripun tripa, snijeg sipa".

Ime TRIFON, TRUFUN ili TRIPUN potiče još iz srpskih vedskih vremena. Sanskritsko TRIPALA znači VAGANJE, MJERENJE [1], a TRIPHALA ili TRIPHALĀ znači TRI SLATKA VOĆA (GROŽĐE, NAR, DATULA) [2].

Sanskritsko TRPHALA izvedeno je od TRI + PHALA. TRI je TRI, TROJNO, TRODUPLO [3], a PHALA ima sljedeća značenja: VOĆE SA DRVETA; SJEME, JEZGRO; KRAJ JEDNE AKTIVNOSTI; REZULTAT PRORAČUNA, JEDNAKOST, KORIST [4].

Prelaskom glasa **O** u **U**, od starog oblika TRIFON postalo je TRIFUN (kao što je od *volk* postalo *vuk*).

A sad budimo pažljivi: prva riječ u imenu TRIFON je srpsko TRI i to je keltsko TRI, jer su i Kelti potomci Tračana. U velškom je izvorno značenje riječi TRI je UTEMELJEN, UČRŠĆEN, PONAVLJAJUĆI [5], drugim riječima kazano, TRI je simbol BOGA VREMENA.

Druga riječ u imenu TRIFON je FÒN i to u velškom znači ŠTAP [6]. U galskom FON znači isto kao i u velškom [7]. I evo: TRI + FON > TRIFON = TRI ŠTAPA (ne zaboravimo da je Sunce prva, fundamentalna vatra).

A sad i ovo: velško BÔN znači FODUMENT, BAZA, TEMELJ, DRŽAČ, NOSAČ, KORIJEN, STABLO [7].

Sve to znači i galsko BON, s tim da u krajnjem smislu znači BAL, tj. SUNCE [8]. Tako iz svega rečenog proizilazi:

TRI + BON > TRIBON = TRI TEMELJA, TRI DRŽAČA, TRI NOSAČA, TRI KORIJENA, tj. TRI BALA (∴).

I opet da se podsjetimo: u imenu TRIFON velško FON znači ŠTAP. I slušajte dobro, inače biće DEGENEK Šta je sad DEGENEK? To je kad neko nekoga tuče ŠTAPOM, a keltsko DEG znači DESET: 3 x 10 = 30 dana = 1 mjesec. FON je ŠTAP, štap je MJERA, zakon, batina, palica.

Keltsko DEG je DESET, a grčko “jota” (**I**) i hebrejsko “jod” (י) imaju značenje broja DESET i zato masoni koriste ova slova da bi označili ime Boga (*slike ispod*).

Trougao znači BOG, a hebrejsko “jod” je vatra, plamen, svjetlost, Sunce.

Grčko “jota” na Justinijanovom novcu nalazi se između zvijezda Poluksa I Kasturba u Blizancima (srpski: Štapi). U prim vijekovima hrišćanske ere tu je bilo Sunce na ljetni solstice, tj. na Dan let.

Od srpskog TRIFON, TRIPON, TRIPUN izvedeno je latinsko TRIBUN, vođa plemena, vođa carske garde, prvi među gardistima, a sve imenu TRIFON koji je označavao puni ciklus prvog i početak drugog mjeseca i krugu godine. Sudeći po ovome Tračani su imali posebnog heroja za svako godišenje doba, za ekvinocije i solsticije.

Na reljefnom prikazu TRIFUNA iz Rostovske oblasti u Rusiji (2. v. n. e., čuva se u petrogradskom Ermitaž muzeju) na galskom jeziku piše:

TRY FON
ANDRO MENO YANETIKA

- TRI FON = TRIFON, TRIFUN, TRIPUN
- ANDRO = NEPREKIDNI, TRAJNI, STALNI [9]
- MENO = PUT, TRASA, PRAVAC [10]
- YANE = ŽUT [11]

• T^H^IKA = DIVAN, SJAJAN [12]

TRIFUN STALNI PRAVAC ŽUTOSJAJNI

Zvanični tumači podvaljuju lažne prevode po grčkom, a ne po jeziku domorodaca kojima je Trifun sveti geroj, tj. heroj. Pored frigijske kape na Trifunu i na Trajanovom stupu je ista pancirna košulja, kakve su u drugom vijeku nosili Dačani i njihovi okolni saveznici.

I po svemu ovdje rečenom (i po mnogo čemu još) uvjerio sam se da u crkvi ne stanuje istina, jer gdje god je laž radi nekog ili nečijeg interesa, tu Boga nema.

U Bugarskoj TRIFUNA zovu TRIFON ZAREZAN (*Трифон Зарезан*) i danas to tumače kao TRIFUN ZASJEČENI, jer na taj dan voćari počinju da obrezuju grožđe i ostalo voće, ali ZAREZAN ima mnogo stariji značenje: ZARITI, SJATI.

Orijentalno ZAR, SAR, SER, SOR znače GLAVA u smislu POGLAVAR [9]. Ime asirskog cara BELTAZAR znači BELI VOĐA, jer je ZAR = SAR > CAR [10] i kad kažemo "lice mu se ZARI", jasno nam je da ga obuzima ili sjaj radosti ili rumenilo stida.

Naziv ZAREZAN je od ZARESAN sa značenjem ZARAN, SJAJAN, USIJAN. Postanjem isto kao DRAŽESTAN: ZAR + ESTAN – DRAŽ + ESTAN. DRAŽESTAN je od galskog DRA koje se nalazi u DRAK i DRAG (Sunce) [11] i ESCA sa značenjem PRIZIVATI, TRAŽITI [12]. Dakle je ZARESAN opisni pridjev postanjem od ZARITI, a ne od ZAREZATI. Dakle je ZARESAN opisni pridjev postanjem od ZARITI, a ne od ZAREZATI.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 459.

[2] Ib.

[3] Ib., p. 457.

[4] Ib., p. 716.

[5] William Owen Pughe, A Dictionary of the Wel-sh Language, Vol. II; London: Printed for E. Williams, 1803.

[6] Ib. Vol. I.

[7]] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 587.

[8] Ib. p. 188.

[9] Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase, Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

[10] Ib., p. 278-279.

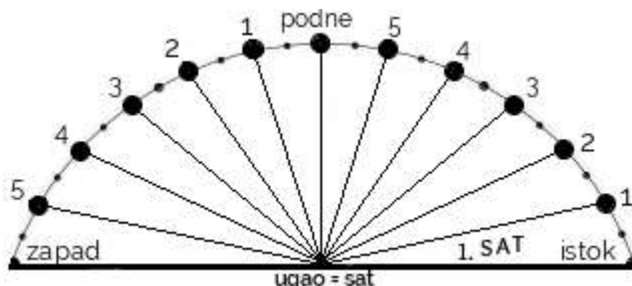
[11] Jean-Baptiste Bullet, Vol. II. p. 502.

[12] Ib. p. 551.

SATKON(A) DA VID

Galsko SAT ima isto značenje kao i galsko SET, SIT, SOT, SUT i sve se odnosi na BAL, tj na SUNCE [1]. Galsko KONA znači VRAT [2] (vrat okreće glavu): SAT + KON > SATKON = SUNCA VRAT, SUNCOVRAT (istok-zapad-sjever-jug).

Sanskritsko ṢAṬ znaći ŠEST [3], u srpskom je to ostalo u nazivu za pčelinje saće: SAT, SATICA i SAT kao mjera ŠEST dijelova dana (šest sati) Sunčevog penje od izlaska i ŠEST dijelova Sunčevog spuštanja ka zalasku, jer sanskritsko KOṆA znači UGAO [4]:

SAT + KONA > SATKONA = ŠEST UGLOVA

Dakle, srpsko SAT izvorno znači UGAO SUNCA, ugao na kojem se Sunce nalazi u odnosu na poziciju osmatraća i pravca istok ili zapad.

Jevreji Satkonu zovu Davidovom zvijezdom, i mada tvrde da DAVID znači VOLJENI, jasno je da je to SUNCE koje DA VID i da su to u judaizam ubacili iz vedizma. Kažu da ju je David imao na svom štitu, a ko je taj štit jasno piše u sljedećem psalmu:

"GOSPOD BOG JE SUNCE I ŠTIT..." (*Psalm, 84, 11*)

Rasklopljena satkona daje dva istostranična trougla. Ovaj sa vrhom ka dole (▽) predstavlja nebo iznad nebeskog ekvatora kao vrijeme proljeća i ljeta (zona Horusa), a drugi (△) je južno nebo ispod ekvatora kao vrijeme jeseni i zime (zona Ozirisa). Mogu i da se kombinuju vidu rune dalet (dan, dupla sjekira: ▷◁) ili

kao strane svijeta u krstu.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 337.

[2] Ib. p. 62

[3] Ib. p. 1108.

[4] Ib. p. 313.

АЗ, БУК И БУКА

О + Г > ОГ > ОГН > ОГАН

Б

Г = О > Б = БУК = ВАЛ =

БУК = РЕЧ, РИЧ = БОГ

Графички састав слова Б са смислом Г + о > Б = Б + о + Г = БОГ први је први око 2005. објаснио један наставник српског језика из Србије. Његово предавање билоје на YouTube, али видео не могу да нађем, те ће име тог наставника, нажалост, и овдје остати незаписано. Овдје ја настављам тамо гдје је он стао:

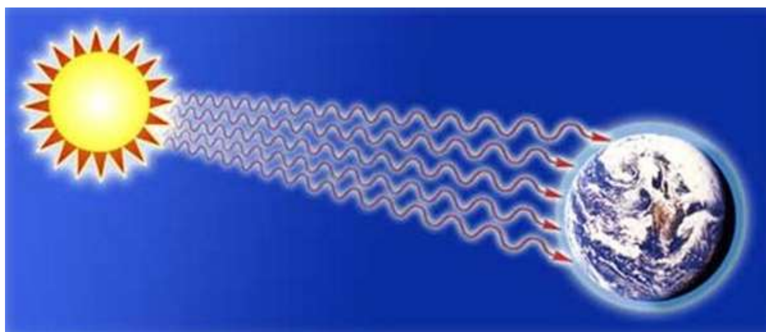
Г + О > Б = Б + О + Г > БОГ (суштина је ОГ > ОГАЊ): ОГАЊ ствара БУК, ОГАЊ је ИЗВОР БУКА и БУЧИ.

1. АЗ = JА, JЕСАМ; ПРВИ;
2. БУК (хетски, трачански, српски) = ЗВУК, ГЛАС, РЕЧ, РИЧ [1]; ЛОГОС (гр. Λόγος);
3. БУК (српски) = ВАЛ

АЗ БУК = ЈЕСАМ БУК = ЈЕСАМ РЕЧ, ЈЕСАМ РИЧ = = ЈЕСАМ ВАЛ = ЈЕСАМ КРУЖНИ ТОК, ЈЕСАМ ВРИЈЕМЕ.

Српско ВАЛ исто је древном галском БАЛ са значењима ВИС, ВИСОК, ВЕЛИК, ВИШЊИ, ГЛАВА, ГОСПОДАР, ГОСПОД, УТВДА, ОМОТАЧ, ДРЖАЧ, ПЛЕСАЧ, ПРАЧКА (БАЦАЧ), СТАБЛО, БАЛВАН, и све је исто значењима ријечи ПАР, ПАЛ, БЕЛ, БАЛ, ВАЛ што су древна имена БОГА СУНЦА [2].

Кружно валовито кретање (зрачење, радијација, фреквенција или елетромагнетни валови), једна је од Божијих суштина (у хришћанству Свети Дух). Да

ли сад схватамо зашто се неки надрифилозофи међу Илуминатима труде да увјере наивне и лаковјерне да вријеме не постоји?

БОГ је БУК и мушко начело, ОТАЦ. БОГИЊА БУКА је женско начело, МАЈКА. БУК је ЗВУК, ГЛАС, ВАЛ, ЕЛЕКТРОМАГНЕТНИ ВАЛ, ДУХ (црквени Животворни Свети Дух). БУКА је КОСМИЧКА ВОДА, ЦРНИ ЕТАР. Као муж и жена БУК и БУКА су једно тијело и родили су СИНА СВЈЕТЛОСТ.

У БУКАРИ се држи БУКА (млијеко, течност): БУ > БУК > БУКА. Српско БУ је санскритског БХУ са значењем ПОСТОЈАЊЕ, НАСТАЈАЊЕ; ПРОСТОР, УНИВЕРЗУМ [3]. Санскритско БХӮКА је ГЛАВА ФОНТАНЕ; ВРИЈЕМЕ; ЦРНИЛО, ТАМА [4].

....

[1] John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume II; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 64.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 118-120.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 760.

[4] Ib. p. 764.

FRIGIJSKI NATPIS U SELU PATSOS NA KRITU

Izvor kod pećine u selu Patsos u oblasti Amari Ret-hymno na Kritu. Iznad je ploča sa drevnim natpisom.

Soko na kamenu sa bršljanom (ploča sa reljefom i natpisom je kopija originala nađenog u pećini).

Natpis je ispod kamena sa bršljanom.

U jednoj pećini kod sela Patsos u oblasti Amari Rethymno na Kritu, našli su drevni natpis, koji Grci tumače kao KRANAJOU ERMOY (KPANAIOY EPMOY). I govore Grci da je u natpisu dorsko A zamijenjeno slovom H, te kombinuju "KRANA – KRINI, KRANAIOS, bog izvora". Ali, tu uopšte nema tih riječi, ni jedne od tih riječi nema u natpisu i ni jedna od tih riječi nije srodna grčkom Ἑρμῆς (Hermes). Oni frigijsko EΛ (EL) čitaju kao grčko EP (ER), a frigijsko MV čitaju kao MOU, ali

Frigijski natpis (slova iz vremena oko 900. g. st. ere).

pismo nije grčko, nego frigijsko i frigijskim pismom iz oko 900 g. st. ere tu piše: **ΜΑΡΚΙΛ ΗΣ ΕΛ ΜV**.

Pošto su Frigi tračanski Brigi, dešifrovanje natpisa biće prema jeziku keltskih Gala, jer su oni jedno od brigijskih plemena i po njima je naziv palestinske Galileje, maloazijske Galatije, ukrajinske Galicije i španske Galicije.

Prva riječ natpisa je MAPKIΛ (MARKIL) i složenica od od dvije proste riječi: **1.** MAP (MAR), **2.** KIΛ (KIL):

1. MAP = **MAR**

Galsko MAR značenjem je isto galskom MER: velik, visok, uzvišen; veličanstven; uočljiv; ugledan, znakovit, rasan, vrsan, plemenit, neustrašiv; prejak, silan; sjajan; Sunce [2].

Pogledajmo zašto MAR i MER znače sve iznad nabrojano:

"Hermes ili Har-mēs, (Aram, Remus, Haram, Harameias), je Kadmos, Božanska Svjetlost ili Mudrost. MAR-KURI, kaže Movers, je MAR, Sunce." [3]

Da vidimo MAR u sanskritskim značenjima:

a) MARUT = BLJEŠTAV ili SJAJAN, BOG, BOGOVI, ZLATO [4],
b) MARĪCI = ISKRA, VARNICA, SJAJNE ČESTICE, SUNČANE ZRAKE [5],
c) MARĪCĪ = SUNČEV ZRAK [6]

U abazijskom (Abassian) jeziku MAR je SUNCE [7], takođe u afganistanskom MAR znači SUNCE [8].

"Rani vedski astrolozi vjerovali su da svaka energija ishodi iz kosmičkih zraka na sanskritu zvanih MARICI. Zraci MARICI slani su od Maruta kao svjetlone čestice Sunca ili svjetla Mjeseca...." [9]

Englesko MARBLE znači KLIKER ili STAKLENAC, latinski MARMON, grčki MARMAROS (**μάρμαρος**) [10]:

"**μάρμᾰρος** je stijena ili kamen kristalne strukture koja bljeska (μαρμαίρει) na svjetlu...." [11]

Sa osnovom MAR ime MARGARITA (grčki: **μαργᾰρίτης**) znači BISER [12]. Grčko MARMARIGI (**μαρμᾰρῐγή**) znači PRESIJAVANJE, BLJESKANJE, ISKRIČENJE, SVJETLA [13], a to isto znači i grčko MARMAREOS (**μαρμάρεος**) [14]. Na starom novcu iz Gaze i Sirije nađeno ime MARNAS (**Μάρνας**) kao ime Zevsa [15]. Zevs je vrhovni bog grčkog antičkog panteona, bog munja i gromova. Dakle MAR je SJAJ, SVJETLOST, SUNCE i sve ono što se odnosi na Sunce.

Sad neko može reći: “Eto u grčkom postoji riječ MAR sa značenjem SJAJ, SVJETLOST, SUNCE.”

Ne, u grčkom ne postoji prosta riječ MAR, nego su ovdje pomenute i njima srodne grčke riječi izvedene od tračanskih, tj. od keltskih prostih riječi MAR i MER [16] sa pomenutim značenjima. Tračansko, odnosno keltsko MAR nalazi se u srpskom MARITI, MARI, NE MARI; MER se nalazi u srpskom MERA, MERITI.

Druga riječ u frigijskom MAPKIΛ (MARKIL) je KIL:

2. KIΛ = **KIL**

Galsko KIL je MJESTO, STANIŠTE, BORAVIŠTE [17]. Zanimljivo je da se u KIL nalazi galsko IL, BRŠLJAN, koji je iznad frigijskog natpisa prikazan na kamenu na kojem stoji soko. Od galskog KIL u Crnoj Gori i kod Albanaca je KILJAN, kameni stup koji obilježava MJESTO nečijeg ubistva [18]:

MAPKIΛ = **MAR** + **KIL** > **MARKIL** = **MERKIL** = **SOKO**

Englesko MERLIN je vrsta sokola (*falco æsalon,* lat.). MERLIN je od galskog MER + LIN. Pošto galsko LIN znači KRALJ, GOSPODAR [19], MERLIN znači veliki, visoki, uzvišeni, veličanstveni, ugledni vrsni, plemeniti, neustrašivi, silani, sjajani kralj, sjajni gospodar.

Soko merlin je soko sa reljefne ploče u selu Patsos.

Iza **ΜΑΡΚΙΛ** napisano je **ΗΣ**. Ovo H je Kha [20], a **Σ** je **S**. Tako je **KhaS** isto galskom CHAS sa značenjem PITI, PIĆE, PIVO [21].

• **ΕΛ** = EL = AL = IL = Bal, Sunce, sjaj, čistota, bistrina (galsko "ela" znači "labud") [22]

• **MV** = MU, voda [23]

Dakle, na frigijskom natpisu piše:

ΜΑΡΚΙΛ ΗΣ ΕΛ MV

MARKIL KHAS EL MY = **SOKO PIJE BISTRU VODU**.

....

[1] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 840.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 138-139, 157-158.

[3] Albert Pike,Morals And Dogma; Charleston, 1871, p. 78.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 790.

[5] Ib.

[6] Ib. p.1331.

[7] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A; London: Samuel Clarke, 1843, p. 5.

[8] Ib.

[9] M. G Boutet, Celtic Astrology from the Druids to the Middle Ages; McFarland & Company, Inc. Publisher, Jefferson, North Carilona, 2017, p. 191-192.

[10] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 353.

[11] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 922.

[12] Ib. p. 921.

[13] Ib. p. 922.

[14] Ib. p. 921

[15] Ib. p. 922.

[16] Ib. p. 921, 922.

[17] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p, 61.

[18] Dr Jovan Erdeljanović, Kuči – pleme u Crnoj Gori, Srpski etnografski zbornik, Knjiga VII, Naselja srpskih zemalja, Knjiga IV, Državna štamparija kraljevine Srbije, Beograd, 1907, str. 41

[19] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 83.

[20] Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet, London, Luzak & Co., 1927, Plate I.

[21] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, p.

[22] Ib. p. 336.

[23] Ib. p. 180.

ILUMINATI I NJIHOVA ZAVJERA

Svjedoci smo globalnih dramatičnih geo-političkih, naučnih, tehnoloških, socijalnih, moralnih, etičkih i kulturnih zbivanja u par zadnjih decenija 20. i prve dvije decenije 21. vijeka. Svjedoci smo globalnih stradanja od 2020. zbog "pandemije kovida-19" i globalnih surovih državnih nacističko-komunističkih metoda kojim se ta "borba" vodila i rezultatima te borbe: gubitak najosnovnijih ljudskih prava, zabrana slobode mišljenja i govora, te povećanje iznenadnih i ostalih smrtnosti radi smanjenje svjetske populacije kao i još nejasne svrhe rata u Ukrajini od kraja februara 2022.

Da bismo shvatili suštinu svega, ovdje ćemo u najkraćim crtama pokazati citate iz knjige štampane prije 225 godina, knjige čiji je autor kao član masona bio svjedok infiltriranja jezuita u slobodne masone, svjedok osnivanja nove grupe masona pod imenom Iluminati, svjedok metoda njihovog rada, plana i ciljeva. To je John Robison (1739 –1805), britanski fizičar, matematičar i professor Univerziteta u Edinburgu. Kao član Edinburškog filozofskog društva imenovan je za prvog generalnog sekretara Kraljevskog društva u Edinburgu (1783-98). Radio je i sa Džejmsom Vatom na ranom parnom automobilu. Nakon Francuske revolucije, Robison je dozivio razočarenje elementima prosvjetiteljstva. Napisao je dokaze zavjere 1797. - polemiku koja optužuje masoneriju da je podlegla infiltraciji, prodoru od strane Weishauptovog Reda Iluminata:

"Susreo sam se s mnogim detaljnim činjenicama koje me uvjeravaju da su se na ovaj način koristili sastanci masona i da su se u to vrijeme jezuiti znatno ubacili uvlačeći se u lože pridonoseći povećanju religioznog misticizma kojeg se trebalo pridržavati u svim ceremonijama propisanih pravila. Poznato je da ovo

društvo može da se pretvara u sve i na sve načine da iskoristi sva sredstva koja bi mogla povećati moć i uticaj njihovog reda. A znamo da u ovo vrijeme oni nikako nisu bili bez nade da će povratiti vlast Rimske Crkve u Engleskoj.” [1]

Ovo je opis stanja engleske masonerije u vrijeme engleske Slavne revolucije 1688–1689. godine:

"U to su vrijeme i jezuiti preuzeli aktivniju ulogu u slobodnom zidarstvu nego li ikad prije. Uvukli su se u engleske lože, gdje su ih mazili katolici, koji su teško disali nakon novnog uspostavljanja svoje vjere, a tolerisani od strane protestantskih rojalista, koji su smatrali da nijedan ustupak nije prevelika naknada za njihove usluge. U to su vrijeme učinjene promjene u nekim masonskim simbolima, posebno u podnim tepisima Lože, koji nose očigledne znakove jezuitskog uticaja." [2]

“Ne mislimo da je to dovedeno do krajnosti odjednom, ali je sigurno da prije 1743. to postaje opšta pojava i lože slobodnih zidara postaju mjesta prozelita svake čudne i odvratne doktrine. *Teurgija*, *kosmogonija*, *Kabala* i mnoge fantazirajuće i mistične doktrine, koje su nakalemljene na jasna načela i čisti moral Jevreja i hrišćana, bile su predmet čestih rasprava u ložama.” [3]

“Bilo je to 1777. Weishaupt je dugo pripremao stvaranje Udruženja ili Reda, koji bi s vremenom trebao upravljati svijetom.” [4]

“Weishaupt je bio osnivač 1776. Godine 1778. broj članova je znatno povećan, a Red je u potpunosti uspostavljen. Članovi su uzeli starinska imena. Tako je Weishaupt uzeo ime Spartak, ime čovjeka koji je bio na

čelu bune robova, koja je u Pompejevo vrijeme držala Rim u strahu i metežu tri godine. Zwack se nazvao Kato.” [5]

Iluminati su uzimali starinska imena, nadimke. Tako su i čelni Isusovi sljedbenici radili: Simon je uzeo ime Petar, zapravo Isus mu je dao to ime; Savle je uzeo ime Pavle. Iz savremene istorije poznata su iluminatska imena Lenjin, Staljin i Tito.

Iz nekih prepiski između Weishaupta, Spartaka, i njegovog zamjenika pod nadimkom Kato, saznajemo njihov globalni plan u okupaciji svijeta:

"Ovim ćemo planom upravljati cijelim čovječanstvom. Na ovaj način i najjednostavnijim sredstvima, sve ćemo pokrenuti i zapaliti. Okupacije moraju biti tako raspoređene i osmišljene da možemo, tajno, uticati na sve političke transakcije." [6]

To rukovođenje iz tajnost je ovo što danas zovu “duboka država”. Namjerno neće da kažu da su to Iluminati, jer i to dio njihove pomenute tajne. I kako će Iluminati ići ka cilju kaže pri kraju 18. vijeka A. Weishaupt, Spartak, bivši monah jezuitskog reda, bivši profesor rimokatoličkog fakulteta i po crkvenom tajnom jezuitskom zadatku osnivač i prvi javni vođa Iluminata:

“Istina, može doći do nereda; ali malo po malo nejednaki će postati jednaki; a nakon oluje, svi će se smiriti. Mogu li nesretne posljedice ostati, kad temelji razdora budu uklonjeni? Zato, probudite se, ljudi, utvrdite svoja prava i tada će Razum zavladati neprimijetnim uljuljkavanjem i SVI ĆE BITI SRETNI." [7]

To su skoro iste ovovremene parole Iluminata Svjetskog ekonomskog foruma (WEF), parole iz vremena

lažne plandemije kovida-19 od 2020-2022. O tom iluminatskom sistemu vladavine Razuma u svojoj knjizi “Četvrta industrijska revolucija“ piše 2016. Klaus Schwab, navodni “osnivač i vođa” Svjetskog ekonomskog foruma i moderator provedbe iluminatskog plana:

“Nećeš imati ništa i bićeš srećan.”

Taj njihov sistem planiran je da počne 2030., sistem gole bijede beskućnika zombiranih drogama kakvih je sve više po ulicama hrišćanskog svijeta, naročito Zapada. Osiromašenje se planski provodi kroz gaženje ustavnih zakona o građanskim pravima i slobodama, kroz plansko uništavanje ekonomije, vještačku inflaciju i rast cijena, te nove namete kroz taksu i kamate.

Njihov uticaj na ovladavanju narodom je licemjerje njihovog javnog života i njihovo djelovanje kroz škole:

“Moramo pridobiti obične ljude u svakom ćošku. To će se postići uglavnom pomoću škola, otvorenim i srdačnim ponašanjem, primjerima, snishodljivošću, popularnošću i tolerisanjem njihovih predrasuda, koje ćemo u dokolici iskorijeniti.” [8]

Sve ovo sto se danas dešava sa gušenjem slobode mišljenja, govora i štampe, sve je to onda od njih planirano:

“Ako je pisac objavio nešto što privlači pažnju, i samo po sebi je pravedno, ali nije u skladu s našim planom, moramo ga nastojati pridobiti ili osuditi.” [9]

O iluminatskom “moralu”, tj. razvratu, koji je već odavno uzeo maha u hrišćanskom Zapadu, kaže Spartak ovako:

"...taj moral koji nas uči da budemo *izvan vremena,*

izvan nadzora, da budemo potpuno odrasli i da hodimo bez vodećih stega sveštenika i prinčeva." [10]

A ja vas pitam: da li se sveštenstvo Zapadnog hrišćanstva ikada bunilo protiv javnog zakonom zaštićenog i od vlada promovisanog moralnog razvrata? Nije, nego sve razvrate iz države uvode u Crkvu. I ko je duhovni vođa i starješina Iluminata? Gle:

“Ne vidimo li tragove takve tajne doktrine u drevnim školama filozofije, u doktrinama i uputama Biblije, koje je Hristos, Iskupitelj i Osloboditelj ljudskog roda, dao svojim vjernim učenicima?” [11]

I to je ono što ja pokazujem: prvi temeljni plan nacističko-komunističkog Novog svjetskog poretka je u Bibliji ispisan, kroz vrh judaizma i crkve razrađivan i popraktično mic po mic instaliran u društvu. Čitajte ko je njihov iluminatski duhovni i umni učitelj:

“Isus iz Nazareta, Veliki Majstor našega Reda, pojavio se u vrijeme kada je svijet bio u najvećem neredu i među narodom koji je stoljećima stenjao pod jarmom ropstva. Učio ih je lekcijama Razuma. Da bi bio uspješniji, uzeo je u pomoć religiju - vjerovanja koja su bila tada bila važeća - i, *na vrlo vješt način*, spojio je svoja tajna učenja s popularnom religijom i s običajima koji su mu išli na ruku. U njih je upakovao svoje učenje, on je predavao u parabolama. Nikad nijedan prorok nije vodio ljude tako lako i tako sigurno putem slobode. On je sakrio dragocjena značenje i posljedice njegovih učenja; ali ih je u potpunosti otkrio nekolicini odabranih. On govori o kraljevstvu pravednih i vjernih; njegovog Oca kraljevstvu, čija smo mi takođe djeca. Uzmimo samo slobodu i jednakost kao veliki cilj njegovih doktrina,

Isus, Veliki Majstor Iluminata.

a moral kao način da to postignemo, i svaka stvar u Novom zavjetu biće razumljiva; i Isus će se pojaviti kao otkupitelj robova. Čovek je pao iz stanja slobode i jednakosti, IZ STANJA ČISTE PRIRODE. On je pod podređenošću i građanskim ropstvom, proizašlim iz ljudskih poroka. Ovo je PAD, i ISTOČNI GRIJEH. KRALJEVSTVO MILOSTI je obnova koja se može postići prosvjetljenjem i pravednim moralom. Ovo je NOVO ROĐENJE. Kad čovjek živi pod vlašću, on je pao, njegova vrijednost je nestala, a njegova priroda okaljana. Pokoravajući svoje strasti ili ograničavajući njihove žudnje, možemo povratiti velik dio naše izvorne vrijednosti i živjeti u stanju milosti. Ovo je iskupljenje ljudi - to se postiže Moralom; a kad se ovo raširi svijetom, imamo KRALJEVSTVO PRAVEDNIH.” [12]

Kavom moralu teže Iluminati, to smo vidjeli i citatu pod brojem 10, ali ćemo to i ovdje ponoviti: *"...taj moral koji nas uči da budemo izvan vremena, izvan nadzora, da budemo potpuno odrasli i da hodimo bez vodećih stega sveštenika i prinčeva."*

Dakle, tu se sve svodi na potpunu samovolju u kojoj svako po pitanju morala može da radi sta god poželi i suda nikakvog da mu nema. To se ogleda u današnjoj tkz. "woke" kulturi, pobune duševno bolesnih protiv tradicionalnog morala i rezultati toga su užasna buna protiv Boga, protiv čovjeka, čovječanstva i prirode. Sve ovo zlo danas što se pod zaštitom iluminatskih država i Crkve radi je perverzija, mentalna bolest i zločin, ali to je zabranjeno javno osuđivati i to nazivaju kriminalnim djelom mržnje.

....

[1] *John Robison, Proofs of a Conspiracy against all the Religions and Governments of Europe, carried on in the Secret Meetings of Free Masons, Illuminati, and Reading Societies; Edinburgh, 1797, p. 22.*

[2] *Ib. p. 27.*

[3] *Ib. p. 38.*

[4] *Ib. p. 103.*

[5] *Ib. p. 133-134.*

[6] *Ib. p. 147.*

[7] *Ib. p. 161.*

[8] *Ib. p. 194.*

[9] *Ib.*

[10] *Ib. 162.*

[11] *Ib. p. 190.*

[12] *Ib. p. 162-163.*

ISUS JE DANICA LUČONOŠA

"Ja sam pomazao kralja svojega na Sionu, svetoj gori svojoj. Objavljujem krepku riječ Gospodnju; on mi reče: Ti si sin moj, ja te rodih danas. Traži od mene i daću ti narode za baštinu i krajeve zemlje u posjed

tvoj!" (*Psal,2,6-8*)

"Gdje je car Judejski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i došli smo da mu se poklonimo." (*Matej, 2,2*)

"Kako si pao s neba, Svjetlonošo, sine Zorin! Kako si razmrskan na zemlji, ti koji oslabljuješ narode!" (*Isaija,14,12*)

"Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda Danica." (*Otkr.22,16*)

"Drugi uzročni faktor, protivnik Božji – jeste satana sa njegovim mnogim otpalim duhovima. On je lični krivac i uzročnik svakoga zla. Otkako je kao Danica pao sa visoke slave 'pomazanog heruvima' u duboku tamu pakla – on neprekidno seje zlo i greh u svaki Božji stvor, osobito među ljude." [1]

"Glavni, vrhovni duh zla naziva se u Svetom Pismu: satana (jevrejski: satan = protivnik, obmanjivač, đavo (διάβολος = klevetnik, opadač, Velzevul, kušač, Denica (ό ‘Εωσφόρος = Lucifer), Avadon, a ostali zli dusi nazivaju se: nečisti duhovi, duhovi zla, zli duhovi, besi, demoni, anđeli Satane." [2]

Eto vam je sve pred očima!

....

[1] Vladika Nikolaj Velimirović, Pravoslavna Crkva i uzročnost u svetu – knjiga br. 3 (8. dio), Glas Crkve, Valjevo, 1996. (Internet izdanje Svetosavlje.org. Objavljeno: 26. oktobar 2006.

[2] Justin Popovic, Gogmatika Pravoslavne crkve, Tom I, Deo drugi, Odeljak prvi, Odnos Boga prema tvari - Bog kao Tvorac sveta, 32. O zlim dusima.

PAPA JE LATEINOS

Za hrišćane ISUS je SVJETLOST:

"Oči moje vidješe spasenje, koje si pripravio pred svim narodima: Svjetlost, da prosvijetli neznabošce, slavu naroda Izrailja." (*Luka 2,32*)

ISUS je SVJETLOST i spasenje i slava naroda Izrailja i on treba da PROSVIJETLI neznabošce, tj. nejudeje. Na grčkom SVJETLOST je ΦOC, latinsko LUMEN. Inicijacijom kroz ritual krštenja novokršteni neznabožac prima PROSVJETLJENJE i postaje PROSVJETLJENI:

"Opominjite se pak prvijeh dana svojijeh, u koje se **prosvijetliste** i mnogu borbu stradanja podnesoste,…" (*Jevrejima, 10,32*)

U grčkom originalu navedenog stiha **PROSVJETLJENJE** je **ΦωTICΘЄNTЄC** (*phOtisthentes*), što je u Vulgati prevedeno sa ILUMINATI i ILLUUMIATI. Dakle su hrišćani PROSVIJETLJENI ili, latinski rečeno, ILUMINATI.

Počev od Irineja Lionskog (Irenaeus, Εἰρηναῖος, oko 130 (140?) – 202. god.) crkvena i svjetovna lica bave se odgonetanjem mistike Jovanovog otkrivenja, odgonetanje tajne bogohulnog IMENA bogohulne ZVIJERI na kraju svijeta i broja 666 kao BROJA NJENOG IMENA. Jedno od imena oko kojeg su se kroz vijekove najviše usaglasili je ime LATEINOS, grčki ΛATEINOC. I zaista: po grčkim brojnim vrijednostima slova ovog imena to je broj 666 (slika ispod).

Šta je LA u LATEINOS? LA je jedno od drevnih imena SUNCA. Kod naroda Centralne Afrike riječ LA znači VATRA [1], a riječ LATAA znači SUNCE [2]. Irsko LA

Λ A T E I N O C

30 + 1 + 300 + 5 + 10 + 50 + 70 + 200

666

Lateinos: 666

znači DAN [3], galsko LA znači DAN, SVJETLO; RUKA [4], galsko LATA je PRUTKA, LETVA, ŠIPKA [5]. Sumersko LA-A je MNOŠTVO, IZOBILJE, PUNOĆA [6].

U centru cvijeta je žuti krug kao Sunce, a od centra se šire LATICE kao ZRAKE: LA > LATA > LATICA.

Jedno od značenja sanskritskog LATĀ (लता) je LINIJA [7]. Od osnove LA je srpsko LATICA cvijeća: cvjetna LINIJA kao ZRAKA. U srpskom ZLATO je LAT, zato što ono SJA i BLJEŠTI kao Sunce. Iz istog razloga LATH, LATHA u gaeliku znači DAN [8]. Gaelik SLAT je ŠTAP [9], a štap je LINIJA kao ZRAKA. Srpsko GLAT je RAVNO, UGLAČANO. Tako LATO premuta-cijom postaje LETO.

Šta je IN u ΛATEINOC? Grčko IN je latinsko IN i to je prijedlog U, u nečemu [10].

Šta je grčko OC u ΛATEINOC? Grčko OC znači isto

kao i latinsko IS, ID: TAJ, TO [11].

Bukvalno značenje riječi LATEINOS je SVJETLOST U NJEMU, PROSVIJETLJEN, sanskritski BUDDHA [12], latinski ILLUMINATED, ILLUMINATI, dakle CRKVA na čelu sa PAPOM je operativni dio, a svjetovni vrh je u vrhu speklativnih masona ILUMINATA.

....

[1] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A; London: Samuel Clarke, 1843, pp. 4-7.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 64.

[5] Ib. p. 73.

[6] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon; Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 215.

[7] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 895.

[8] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two Parts, Part I; London: Printed for James Duncan, 1825, p. 344.

[9] Ib. p. 498.

[10] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 703.

[11] Ib. p. 1081.

[12] Monier Monier-Williams, Ib. p. 733.

RA, RADE I BELA RADA

Po selima srednje Bosne sve do rata 1992. pauka su zvali "rade". Sunce Ra i bela rada.

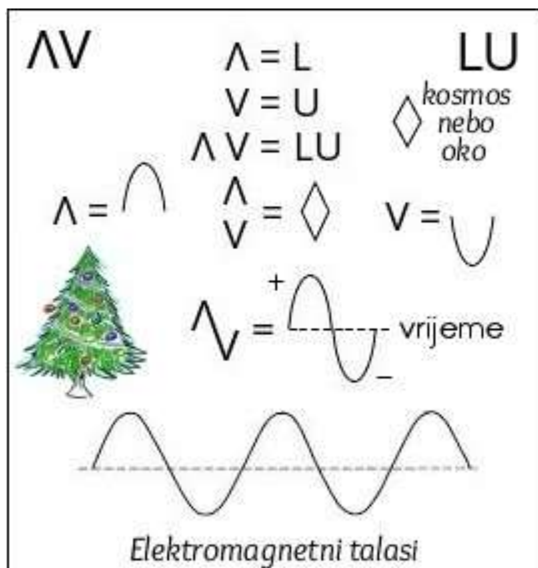
Sanskritsko RADA je RAZDVAJANJE [1], perzijsko RADA je LINIJA [2]. U srednjoj Bosni pauka zovu RADE, cvijet na slici je BELA RADA. Linija je TRAKA, pa je BELA RADA poznata i kao TRATINČICA. Ona cvate na ivici proljeća i ljeta te je IVANČICA. Sunce je MAR (*strana 107*), pa je poznata i kao MARGARITA.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p.866

[2] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, pg p. 617.

ΛV = LU > LUK > LUČ > LUČA

Drevni prikazi slova L i U su **Λ** i **V**. Jedno pored drugog ΛV daju riječ LU, osnovu za LUK, LÜK, LUČ, LUG, LUČA. Sumersko LU je COVJEK, LUG je ČIST; VELIČANSTVEN [1]. Hetitsko LU je ČOVJEK [2], nestalo srpsko LJUD. Hetitsko LUK je SVJETLOST [3]. Hetitsko LUK, LUKZI odgovara latinskom LŪCEO i to je PALJENJE [4], što je blisko srpskom LUKŠIJA. **ΛV** (LU) je SVJETLOST, DVA VALA, PERIOD: **+** i **-**, VRIJEME, S.

....

[1] Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy; Paris:Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 226-227.

[2] Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 56.

[3-4] Edgar H. Sturtevant, A Comparative Grammar of the Hittite Language; Linguistic Society od America, University of Pennsylvania, Philadelphia, 1933. p. 80, 102.

BOGINJA SVANI (BIJELA PČELA)

Boginja-pčela je opasana kaišem sa natpisom: **CΦ⋔NI**, tj. **SVANI**. Slova su iz karijskog pisma korištenog između 900-650 g. stare ere, samo je srednje slovo **A** posebnog oblika, jer je to znak sa značenjem VRIJEME, POČETAK. Znak je stilizovanog oblika malog latiničnog slova m (m) i nalazi se na etrurskim

urnama, na keltskom novcu, na piktskim stelama, na artifaktima iz sarmatskih tumulusa, na stećima i u vrhu prve strane Miroslavljevog jevanđelja. Identičan je slovu **A** u raetskom, odnosno u starotalijanskom pismu.

Sanskritsko SVANI sa značenjem VATRA [1], SVĀNA je ZVUK, ZUJANJE, BRUJANJE [2]. Sanskritsko VAN znači LJUBAV, VENERA [3].

Dakle, SVANI na pojasu frigijske boginje-pčele kazuje da se radi o boginji SVANUĆA, boginji ZORE, boginji DANI, DANICI ili BELOJ VIDI, ali može i da znači ZUJALICA, jer SVANUĆE budi i pčele i ljude.

Pošto je SVANI boginja SVANUĆA, tj. DANA ili VIDA, ona je BIJELA jer je SVANUĆE dio BIJELOG DANA.

Kod Slovena Rujanaca, kod Lužičkih Srba, kod Čeha i Slovaka SVANTOVIT je BOG SUNCA, SVANTI je boginja SVANUĆA. SVANT znači SVET koje na sanskritu znači BIJEL, dakle i SVANI znači BIJELA, BIJELA PČELA, SVANILICA, ZVONILICA.

Englesko SWAN je LABUD, norveško SVANE, dansko SVANE, švedsko SVAN, islandsko SVANUR.

Otkud labudu sva ova imena koja oblikom upućuju na ime lidijske boginje-pčele SVANI i na srpsko SVANUĆE? Zato jer je labud BIJEL, a zvanični etimolozi to kriju i kao “ne znaju etimološko porijeklo engleskog SWAN, a neki idioti pretpostavljaju da bi to moglo biti po njihovom hipotetičkom “proto-indo-evropskom pjevati” (idiotima je i labud ptica pjevačica).

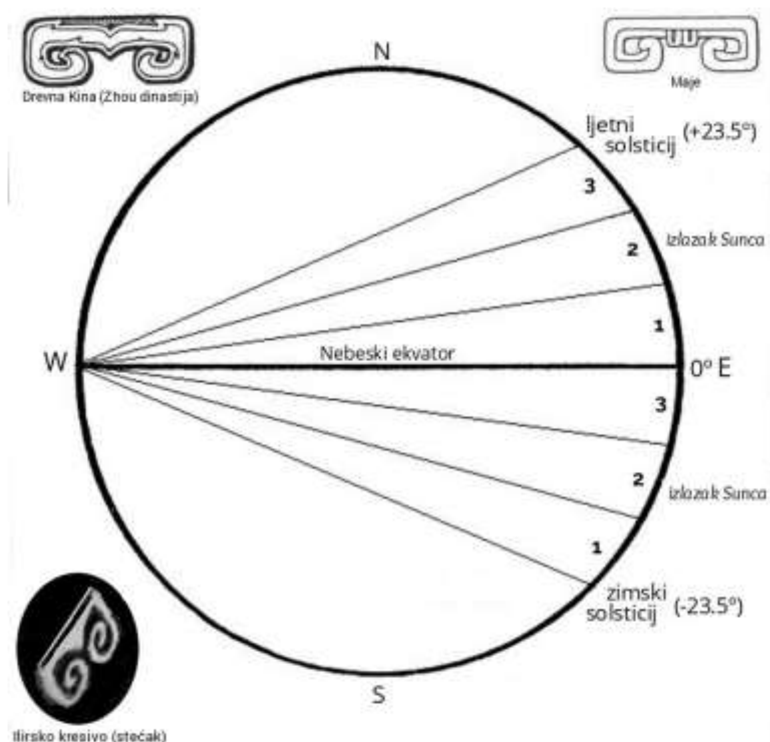
....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1280.

[2] Ib.

[3] Ib. p. 917.

PREPOTOPSKI KALENDAR

Kalendar na modelu obrednog hljeba (pečena glina, Starčevo, 6500-5000 god. st. ere).

Na modelu obrednog hljeba iz Starčeva (6500-5000 god. st. ere) upisan je jednostavni kalendar ukrašen sa dva kresiva (ognjila, ocila) kao simbolom vatre, tj. Sunca. Jedno kresivo je u dnu iznad simbola **Λ,** koji tu pokazuje šestomjesečni put Sunca od prvog dana zime sa dna južnog neba (zimski solsticij) ka sjevernom nebu i prvom danu ljeta (danu ljetnog solsticija). To je gledajući sa zapada (W) ka istoku (E) i mjestima izlaska Sunca od početka zime do početka ljeta i obratno. Na gornjoj slici su tri kresiva: drevna Kina, Maje i stećak.

Ovo je najstariji prikaz kresiva (ognjila ili ocila).

FRIGIJSKO "AS" U NATPISIMA STEĆAKA

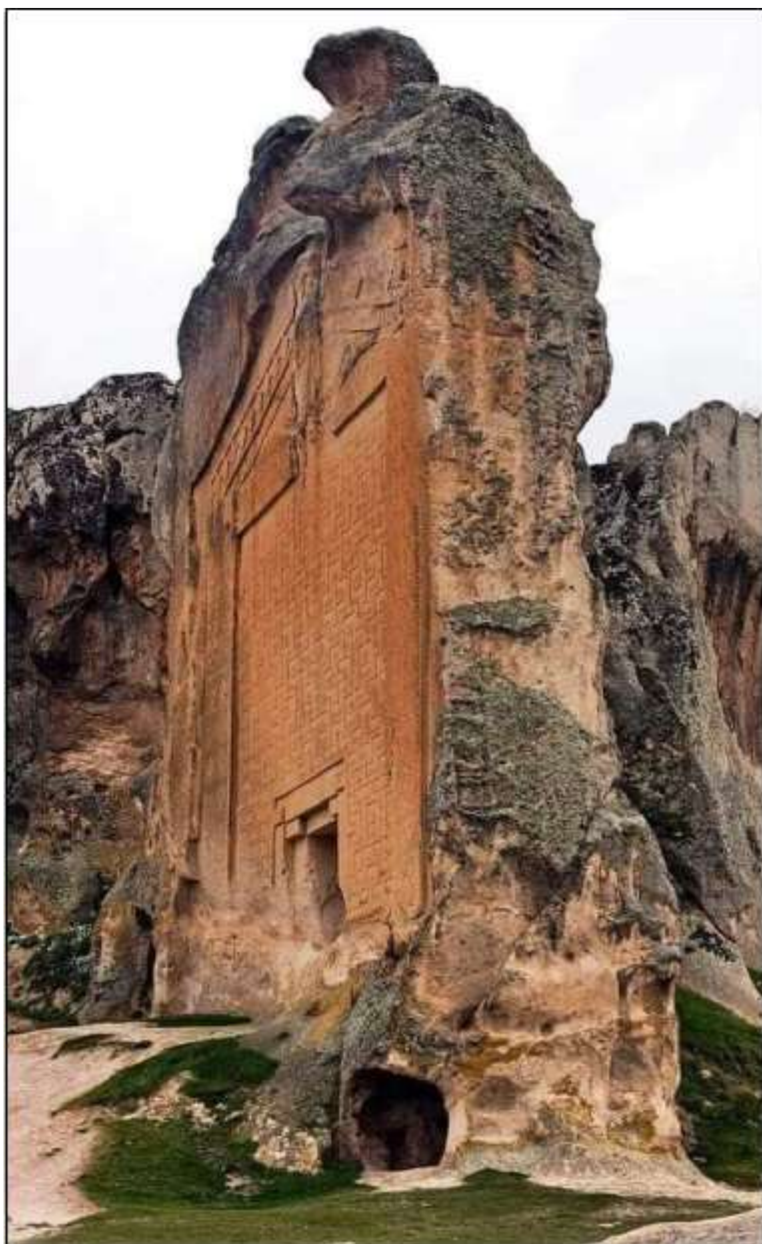
O riječi AZ, ASE na stećcima Šefik Bešlagić je kazao nekoliko svojih zapažanja:

“Postoje i ubičajeni, specifični jezički termini koji takođe vuku na starinu i utjecaj sa istoka, npr.: S, SA, SI, SE u značenju TAJ, TA, TO, OVO, OVAKO, ili SE, ASE, ASEI, ASIE, ISE u značenju TU, OVDJE, itd. Ponekad se umjesto SE upotrebljava AZ, npr. AZь PISAHь." [1]

Natpis na stećku počinje sa “Ase leži….”

U staroslovenskom i crkvenoslovenskom postoji AZ kao licna zamjenica prvog lica jednine: JA, JESAM, BIVAM, POSTOJIM, ali otkud ASE, ASEI, ASIE kao prilog mjesta OVDE? Otkud uopšte ova riječ u srpskom srednjeg vijeka, riječ koje nema ni u jednom crkvenom spisu nemanjićke crkve. Nju nisu zabilježili ni Vuk ni Daničić, niti bilo koji slavista njihovog i kasnijeg vremena i zašto se niko od njih nije pozabavio time? I ova riječ svjedoči istorijsko i genealoško porijeklo “južnoslovenskih naroda”: većina potiče od domorodaca

Grob frigijskog mitskog kralja Midasa uklesan je u stijenu oblika kao túla (tobolac i vodijer).

Dvije túle: u tobolcu se drže strijele, u vodijeru voda, mazalica i belegija (brus).

Balkana, a ne od došljaka iz 6. vijeka i kasnije.

Evo prvo egipatsko AS, AS-T, koje znači STAN, BORAVIŠTE [2]. Keltsko (gaelik) ASTAIL znači MJESTO, BORAVIŠTE [3]. I galsko AS znači BORAVIŠTE, OVDE [4]. Sa istim značenjem ovo AS nalazi se u srpskom ASTAL. U jednom frigijskom natpisu sa Midasovog groba AS je na početku natpisa:

“Ovaj natpis uklesan je duž tri zida grubo oblikovane pećine u stijeni u koju je usječena Midasova grobnica. Pećina je blizu prednjeg isklesanog dela grobnice prema gradskoj strani.” [5]

Frigijski natpis (John Robert Steuart, A Description of some ancient monuments, with inscriptions, still existing in Lydia and Phrygia; London: James Bohn, 1842, Plate of Inscriptions, Nº 3).

Na natpisu piše:

AS TULTENIS AE ESUR ZOZOZ IOTIN IROAL

AS znači OVDE, isto značenje kao i na stećcima.

U riječi TULTENIS osnova je TUL. Ovo TUL je TUL u srpskom TÚLA, tobolac (za strijele) i vodijer [6]. Galsko TULACAN je HUMKA, UZVIŠENJE, VIS [7]. Latinsko TŬLI smislom je isto latinskom FERO [8] sa značenjem DRŽATI, NOSITI [9]. Pogledamo li oblik TÚLE, tj. tobolca i vodijera (*str. 133*), biće nam jasno da je TULTENIS neko IZDUŽENO I UDUBLJENO MJESTO KOJEM se nešto NOSI, DRŽI: TULTENIS je POČIVALIŠTE nečega:

AS TULTENIS…

OVDE POČIVA…

Frigijsko AE u starokeltskom je AE, AON [10], u galskom AON [11] sa značenjem ODLIČAN, PLEMENIT, SLAVAN [12]:

AS TULTENIS AE…

OVDE POČIVA PLEMENITI…

Frigijsko ESUR dalo je galsko EZURA sa značenjem KOSTI [13]:

AS TULTENIS AE ESUR…

OVDE POČIVAJU PLEMENITE KOSTI…

Osnova u frigijskom ZOZOZ je ZOZ, što je u galskom postalo SOS sa izvornim značenjem TIŠINA, MIR [14]. Tako galsko SOSEGUA znači MIR, POKOJ [15]. Po tome biva da frigijsko ZOZOZ znači POKOJNO, U MIRU:

AS TULENIS AE ESUR ZOZOZ…

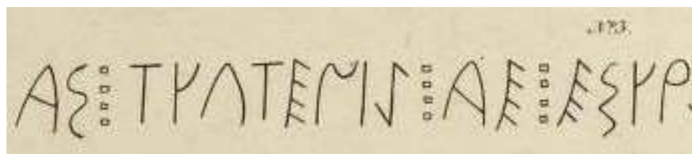
OVDE POČIVAJU PLEMENITE KOSTI U MIRU…

Frigijsko IOTIN, tj. JOTIN, je sa osnovom JOT koja u galskom znači ŽEDAN, SUV [16], a to znači i u gaeliku [17]:

AS TULENIS AE ESUR ZOZOZ IOTIN…

OVDE POČIVAJU PLEMENITE KOSTI U MIRU SUVE…

Zadnja riječ u frigijskom natpisu na Midasovom grobu je IROAL. Osnova je IRO i to je galsko IRO sa značenjem MIROPOMAZAN [18]:

AS TULTENIS AE ESUR ZOZOZ IOTIN IROAL

OVDE POČIVAJU PLEMENITE KOSTI U POKOJU SUVE MIROPOMAZANE

……………………………

[1] Šefik Bešlagić, Stećci - Kultura i umjetnost, Veselin Masleša, Sarajevo, 1982. st. 444.

[2] Laurence Austine Waddell, Egyptian civilization

of Sumer origin & real Chronology, Luzak & CO, London, 1930, Plate XIX.

[3] Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 20.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 92.

[5] W. M. Ramsay, On the Early Historical Relations between Phrygia and Cappadocia, Plate 1, No 3; Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, New Series, Vol. 15, No 2, (Apr., 1883), p. 130.

[6] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 520.

[7] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 456.

[8] William Smith, A Latin-English Dictionary, Sixth edition; London: John Murray, 1866, p. 1147.

[9] Ib. p. 424.

[10] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 8, 40.

[11] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, p. 70.

[12] Edward Dwelly, Ib. p. 40.

[13] Ib. Tome II, p. 562.

[14] Ib. Tomme III, p. 367.

[15] Ib.

[16] Ib. p. 49.

[17] Edward Dwelly, Ib. Vol. II, p. 556.

[18] Jean-Baptiste Bullet, Tome III, p. 51.

ČETINARI I ČETKE (etimologija)

U većine vrsta četinara lišće je u obliku iglica koje bockaju, naročito smreka pri branju njenih ljekovitih boba. Nazivi ČETINAR i ČETKA istog su porijekla i njihov korijen je u keltskom, tj. tračanskom, odnosno ilirskom, dakle su Kelti tu riječ odnijeli sa Balkana.

Galsko **C** čita se **K** [1], te se CET čita KET i znači DRVO, ŠUMA, a takođe može da znači SUNCE [2]. Galsko CETHR, CETHRU je ŠILJAK, EKSER [3]: CET je SUNCE, ZRAKA je CETHR i to je ŠILJATI EKSER.

Velški suglasnik **C** ima glasovnu vrijednost glasa **K** [4], a britanski cenzori odredili su da se umjesto **K** ima pisati **C**, jer na početku riječi slovo svojim oblikom sugestivno služi za prevaru i prikrivanje istine. Pošto ovo velško **C** nije **C**, nego **K**, kroz glasovne promjene može da prelazi u **Ç** [5], glas mekog prelaznog oblika između srpskih **Č**/**Ć**, kao englesko **CH** u CHERRY [6].

Velško CÊTH je ono što je UBADAJUĆE, PROBIJAJUĆE; CETHYR je ŠILJAK, CETHRI su ŠILJCI, EKSERI [7]. Tako je od osnove CETH, tj. KETH, prelaskom **C**, tj. **K** u **Ç,** dobijeni srpsko ČETKA i ČETINAR.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 240.

[2] Ib. p. 301.

[3] Ib.

[4] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[5] Ib.

[6] John Kelly, A Practical Grammar of the Ancient Gaelic; Douglas, Isle Of Man: The Manx Society,m 1859, p. 3.

[7] William Owen Pughe, Ib.

KESA I KESTEN

Hetsko KESAR znači RUKA, ŠAKA [1]. Ruka je DRZAČ, NOSAČ, ZAŠTITNIK, HRANITELJ. U hetskom KESAR osnova je KES. Galsko CES (čitaj: KES) znači IMATI i smislom se veže za SUNCE, TRBUH, TRBUŠASTO, OBLO [2].

Velško CES (čitaj: KES) je CENTRALNA TAČKA RAZLAZA [3] i prvo u tom prirodnom poretku stvari je SUNCE sa ZRAKAMA. Velško CESAIL je PAZUH [4], CÊST je KRUŽNO ŠIRENJE; TRBUH [5]. Velško KESTEN je MALI TRBUŠČIĆ [6].

Da li je potrebno objašnjavati odakle potiču srpsko KESA i KESTEN?

....

[1] Edgar H. Sturtevant, A Comparative Grammar of the Hittite Language; Linguistic society od America, University of Pennsylvania, Philadelphia, 1933, p. 118.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 301.

[3-5] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

PIRAMIDIN KOD I VIKINŠKI PRIVJESAK

Po jednom od piramidinih kodova vrijeme može da se kodira u mjerama dužine i obratno:

1 dan = 2,46658650509 cm. I sad pogledajmo po fotografiji 99% tačne mjere zlatnog vikinškog privjeska (4. vijek, The National Museum of Denmark): to je oko 4,504504949 cm:

a) d = 4,504504949 cm = 1,82621 dana = 200-ti dio godine od 365,242 dana;

b) obim privjeska = 14,1513077 cm = 5,737203074 dana;

c) 365,242 : 5,737203074 = 63,66203101 dana = = 50 x 1,273240621 (broj 1,273240621 = tangens ugla Piramidinog uspona (51,85399754º);

d) 63,66203101 dana = 157,0279068 cm;

e) 157,0279068 : 50 = 3,140558136 = Pi

PI RA MI DA

Značenje riječi PIRAMIDA po riječima galskog jezika:

• PI = PODIUM = VIS, PLANINA [1]
• RA = VELIKA; SUNCE [2]
• MI = ZLO; SUNCE [3]
• DA = DAN [4]

a) PI RA MI DA = VIS VELIKI ZLIH DANA
b) PI RA MI DA = VISINA SUNCA ZLIH DANA
c) PIRAMIDA = DUŽINA VREMENA ZLIH DANA

Po Piramidi dužina vremena našeg svijeta od njegovog postanja je 12.069,88 godina i to pada na 2070. godinu.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 255, 267.

[2] Ib. p. 293.

[3] Ib. p. 162.

[4] Ib. Tome II, p. 427.

NASTREŠICA

Riječ NASTREŠICA postanjem je od galskog NAS + + TRES-ICA:

• NAS = NIS = BAL = SUNCE = ZAKLON, ŠTIT [1]
• TRES, TRESEN = SUV [2]

NASTREŠICA = SUVI ZAKLON

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II-III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 194, 203, 119, 120.

[2] Ib. Tome III. p. 442.

KO SU MALOAZIJSKI LUDI

Kod susjednih naroda HETI su bili poznati pod nekoliko imena. Egipćani su HETE zvali KHITA, Asircima su poznati pod imenima KHATTI, KHATTE, KHETI [1]. Od KHETI do GETI vrlo je kratak fonetski put:

KHETI > GHETI > GETI.

I gle:

"Iz toga ne slijedi da su se svi Hetiti nazivali ovim imenom, jer su i sami bili Hananci, a ipak nisu prihvatili ime Hanan." [2]

Zašto Heti nisu sebe zvali Hanancima? Zato jer porijeklom nisu bili Hananci. Sve je počelo u drugoj polovini 6. v. st. ere kad je grupa vavilonskih masona od perzijskog cara Kira dobila dozvolu da u Jerusalimu sagrade sebi hram i da tamo među Filistejima, Galima, Hetima i Semitima osnuju novu religiju i kroz religiju stvore sebi novi narod, kojem će oni biti poglavari. Tada je Palestine bila poznata i pod i imenom Hanan i bila je nastanjena i Hetima, ali Heti sebe nisu nazivali Hanancima i znajući to pomenuti vavilonski mudraci izmišljaju priču o tome da je Nojev treći i najmlađi sin Ham otac Hananaca i to zapisuju u svoju novu religijsku knjigu, koju su tek tada osmišljavali za svoju novu religiju. Kasnije knjigu nazvaše Biblija, a religiju judaizam. I tada zapisaše:

"A bijahu sinovi Nojevi koji izidoše iz kovčega: Sim i Ham i Jafet; a Ham je otac Hanancima." (*Postanje, 1, 9, 18*)

I pisci Biblije zapisaše da je Ham pored ostalih sinova imao i sina Hanana (grčki: Χαναὰν), Hananu izmisliše sina Heta (grčki: Χεττ) od kojeg, po njihovoj priči, potiču HETI (*Postanje, 10, 6; 10, 15*). Ovo biblijsko XETT je egipatsko KHET, egipatsko ime za Hete. Tako pisci Biblije izmišljaju svoje bajke radi ideologije svoje nove

religije nazvane judaizam. Zanimljivo je i to da sva ova imena potiču iz jezika keltskih Gala, potomaka Briga Tračana. Tako ime NOE (grčki: Nῶε) u galskom znači isto kao NOUA, NOA, NOV: voda, rijeka, vino [3]. Ime SEM (Σήμ) isto je galskom SEM koje je značenjem jednako galskom SAM, SIM, SOM, SUM i sve se odnosi na SUNCE [4]. Ime HAM (Χάμ) znači DOMORODAC [5]. Ime JAFET (Ἰάφεθ) je od galskog korijena JAF-, koji riječi JAFR daje isto značenje kao riječ GARW [6]: OŠTAR, ŽESTOK, NAGAL, GRUB, DIVLJI, BARBAR [7]. Ime HANAN (Χαναάν) je od galskog HAN sa značenjem OVDAŠNJI, DOMAĆI, DOMORODAC [8]. Tako HANAN po galskom jeziku bukvalno znači ZEMLJA DOMORODACA, a ne ime nekog naroda koji navodno "potiče od biblijskog Hanana, sina Hamovog".

Od svih mitologija svijeta jedino je judeo-hrišćanska "mitologija" postala zvanična nauka. "Mitološki", tj. od pisaca Biblije izmišljeni likovi kao Avram, Isak, Jakov, Josip, Mojsije, Aron, Isus Navin, David, Solomon i slični, koji ne postoje u mitologijama ostalih naroda, postadoše istorijski likovi, iako im nikakvog traga u istoriji nema. Zasto je to tako? Zato jer su judaizam i hrišćanstvo kroz feudalizam, kroz revolucije modernog doba i imperijalni kolonijalizam postali vodeće i jedine vladajuće ezoterijske ideologije tajnih njihovih društava širom svijeta i kroz njih i pomoću njih diktiraju svijetu sve ono što njima odgovara na putu ka globalnoj dominaciji njihovog "Mesije" u dobu Novog svjetskog poretka. No, da se vratimo hetskoj riječi LU:

"Kotis je bilo predačko ime među Lidijcima, hetskim narodom, i među tračkim Odrisima i Edonima. Strabo upoređuje frigijske obrede s onima tračke boginje Kotis, i nema sumnje da su Tračani predstavljali domorodačke turanske stanovnike Makedonije i Helade, koji su pripadali istoj raširenoj porodici Heta." [9]

Gornji citat svjedoči da su Heti isto što i Geti, odnosno Tračani koji su po Strabonu isto što i Kimeri [10]. Turanski narodi su oni koji potiču od Tura (Taura, Tiroša, Talmiza ili Tilmaza), sina Torgaminog, unuka Gomerovog i praunuka Jafetovog:

"Hijeroglifski jezik predstavlja mješavinu oblika koji se s jedne strane mogu objasniti indoevropskim analogijama, ali s druge strane imaju karakteristike takozvane kavkaske ili azijske grupe jezika. Indoevropska obilježja su: (1) lična zamjenica prvog lica *ime(a)*, "ja"; (2) prisvojne zamjenice *meas*, "moj", *tas*, "tvoj", *sas*, "njegov", *nas*, "naš";…" [11]

Hetsko LÚ znači ČOVJEK, OSOBA [12], isto kao i sumersko LU [13]. Ovo LU je osnova u slovenskom i poljskom LUD sa značenjem LJUDI, NAROD, NACIJA [14]. Kod apeninskih Hrvata u južnoj Italiji i kod Rusa LJUD [15]. Petar Skok kaže da je riječ LJUDI baltoslavenska, sveslavenska i praslavenska [16]. Od LU je srpsko LJUDI, LJUBAV, LJUBIČICA, jer LU bukvalno znači VATRA, SVJETLOST: **lu** > **luč** > **luča**, **Luna**.

Hetski hieroglif **Δ** znači LU [17], feničansko **Δ** (D = = *Dios, Bog*). Ovo **Δ** u masonskoj ikonografiji postaje trougao sa svevidećim okom. Hetsko LUK znači PALITI, ŽARITI, SJATI [18]. Hetsko LUKZI znači SJATI, BLISTATI [19] i od toga je latinsko LUX, LŪCIS i srpsko LUKSUZ. Iz davnih vremena ostao je grčki izraz **λυδία λίτος**, latinski **Lydius lapis**: λίτος = lapis = kamen, a nazvan je **λυδία**, tj. **Lydius**, jer se tim kvarcnim kamenom ispitivao kvalitet zlata [20], dakle je **λυδία** sa hetskom osnovom ΛY (LU) značilo SJAJ kao ZLATO. Treba napomenuti i to da se u antičko doba grčko **υ** (**Y**, *upsilon*) čitalo kao **U** i zato se **λυδία** čita LUDIA, tj. LJUDIA.

Luvia u 3. mileniju stare ere (karta: H. Craig Melchert,The Luwians; Handbook of Oriental Studies, Vol. 68; Brill, Leiden, Boston, 2003, p. 9).

“Poznato je da je Luvi rani dijalekt hetitskog jezika...” [21]

Mnogo davno u Maloj Aziji bijaše država LUDIA, grčki **Λυδία**, a njen narod zvao se LUDI, grčki pisano **Λύδοι**, srpskim rečeno LJUDI. **I**zmeđu 2000-1800 god.

p.n.e. u starim asirskim tekstovima počinju na tim terenima da se spominju LUVI u svojoj zemlji LUVIJI [22].

“To je dio grupe blisko srodnih jezika koji uključuju hetitski, palajski, lukijski, ludski i karijski…” [23]

Pomenuti jezici su nastali iz praistorijskog protoindoevropskog jezika [24] i u te jezike spada i lukijski (već smo saznali šta znače osnove LU i LUK). Narod LUKI (LUKKA ili LYCIAN) je jedan iz konfederacije naroda s mora koji su oko 1200. god. p.n.e. napali Egipat, što je oko vremena pada Troje i izbjeglištva Trojanaca.

“Hetitski, glavni administrativni jezik Hetitskog carstva je imenovan od njegovih vlastitih korisnika kao *neš (umn)*, *ili našili,...*” [25]

Ne, nije NEŠ, nego svi stariji autori navode NAS, dakle NASILI, NAŠILI, jer hetsko NAS znači NAROD, NACIJA, srpsko NAŠ, a njihov jezik je NAŠILI, odnosno NAŠKI. To nije sakriveno, jasno je, ali se krije ćutanjem “izabranog naroda” radi, tj. radi vrha ciljeva vavilonske masonerije koja rukovodi iluminatskom ideologijom judaizma i hrišćanstva.

Ima li razlike u značenju riječi LUD i LUV? Galsko LUV je BILJKA, TRAVA [26], latinski PLANTA, HERBA. Galsko LUVAN znači JAGNJE [27], dakle je osnova LUV jednaka osnovi JAG u JAGA, JAGLAC, JAGORČEVINA. Pošto je HER u latinskom HERBA postalo od tračanskog GER, proizilazi da LUV, JAG i GER imaju isto značenje. Znamo tračansko GER znači:

“…Skt. *gharmáḥ*, tračansko **germo-** ‘vreo’, lat. *formus*…" [28]

“Tračansko ‘germo-‘ ‘toplo’, GERMAS (grad poznat po vrelim izvorima)…” [29]

“Perzijsko GERMA je TOPLO VRIJEME, LJETO. [30]

“GERMA (Γέρμη: Eth. Γερμηνός), takođe zvana Ἱε-ρὰ Γέρμη, grad u Miziji, smješten između rijeka Makestus i Rhindakus.” [31]

Planika ili maginja (Arbutus unedo).

Osnova JAG je u srpskom JAGLAC, JAGLIKA, JAGORČEVINA, a poznata je i Baba JAGA. Sanskritsko JAGAT znači BILJE [32], ali znači i ŽIVOTNO, KREČUĆE; LJUDI, NAROD [33]. Evo i JAG u riječima Kanarisa (Kannada/Kanarese/Kanarese jezik) dravidskog narod južne Indije, čiji je jezik narodni sanskrit [34]:

- JAGALI, JAGILI, JAGULI, napredak, rast;
- JAGISU, sjaj, bljesak, svjetlucanje, iskričavost;
- JAGAJJISU, sjaj, Sunce, sunce;
- JAGUNE, Sunce, sunce;
- JAGATI, zemlja

Sve iznad nabrojane riječi u svom korijenu sadrže osnovu JAG i sva značenja odnose se na SVJETLOST, SUNCE, VATRU, ŽIVOT. Korijen JAG zadržao se u

našim vlastitim imenima: JAGO, JAGICA, a tu je i svima omiljena crvena JAGODA. Uporedimo sad sve ovo sa galskim LUVN koje ima isto značenje kao i galsko LEVN [35], a LEVN znači isto što i LIVN, LIW, LOVN:

sjajno, svijetlo, blješteće [36], a to znači i PLAN u latinskom PLANTA i u nazivu mediteranske biljke PLANIKE (*Arbutus unedo*, lat.) čiji izgled vidimo na slici na prethodnoj strani. Velško PLAN je ZRAKA [37], a PLANIKA je PLANGE [38].

Dakle je LUV u LUVI (Luwi) i u LUVIA (Luwia) istog značenja kao i LU u LUD (Lyd) i LYDIA, tj. LID i LIDIJA, jer LI u gotskom LIUDA daje riječi značenje LJUDI [39], dok LU u gotskom LUDJA znači LICE [40]. Anglosaksonsko LIOD znači LJUDI [41], u češkom LID. Dakle su i nazivi **Λυκία** (***Licia*** ili ***Lycia***), LIKIJA i LIKA istog smisla. Tako su LUVI (iz **Luwie**), LUDI (iz **Λυδíe**), LUKI (iz **Λυκíe)** i LIKI (iz **Licie**) sinonimi sa značenjem LJUDI, što zvorno znači ŽARNI, SJAJNI, ZRAKASTI, TRAČNI, HETI, GETI, SELTI, SLAVNI, SLAVENI, ARJANI.

A sad o biblijskoj zemlji LUDIMU, u kojoj su, po piscima Biblije, živjeli potomci čovjeka sa imenom LUD:

“I Simu rodiše se sinovi, najstarijemu bratu Jafetovu, ocu svijeh sinova Everovijeh.” (*Postanje, 10, 21*)

Tu napisaše da je Sem najstariji Nojev sin, ali to nije tačno i polazimo od najmlađeg:

“A kad se Noje rastrijezni od vina i doznade što mu je bio učinio najmlađi sin njegov,…” (*Postanje,9, 24*)

Taj najmlađi Nojev sin je Ham, on je to učinio, a za Sema piše ovako:

“Ovo je pleme Semovo: bijaše Semu sto godina, kad rodi Arfaksada, druge godine poslije potopa.” (*Postanje, 11, 10*)

Po hronologiji Mazore Biblije Noje je rođen 1056 godina od Adama. I sad računamo: potop je počeo kad je Noju bilo 600 godina i po Mazori potop je počeo 1656 godina od Adama kad je Noju bilo 600 godina. Potop je trajao duže od godine, a dvije godine nakon potopa Sem je rodio Sina Arfaksada i to je 1659 godina od Adama, dakle je Sem rođen 1559. od Adama kad je Noje imao 503 godine, a počeo je Noje da rađa sinove kad je napunio 500 godina:

"A Noju kad bi pet stotina godina, rodi Noje Sima, Hama i Jafeta." (*Postanje, 5, 11*)

Sem je rođen kad je Noje imao 503 godine, a kad je Noju bilo 500 godina, u Nojevoj 501. godini rođen je Jafet 1157. godine od Adama. To je 99 godina prije potopa 1656 godine. Dakle je tvrdnja da je Sem stariji od Jafeta Biblijom dokazana laž.

Zašto se sve štima u Bibliji? Radi propagande i veličanja judaizma, Judeja i Isusa, radi judejskih patrijarhalnih zakona po kojima najstariji sin ima prvenstvo i vlast nad mlađim bratom (*Postanje, 4, 7*), te po toj logici i Judeji kao "najstariji narod" ima pravo prvenstva nad mlađim narodima u koje spadaju i Jafetovi LJUDI.

Drugi primjer judejsko-hrišćanske laži u biblijskog genealogiji je na primjeru čovjeka sa imenom LUD i njegove zemlje zvane LUDIM:

"I sinovi Hamovi su Hus, Mesrain, Fud i Kanan." (*Postanje, 10, 6*)

"I Mesrain izrodi Lude, i Enemetime, i Lavime, i Neftalime, i Patrosoneje…" (*Postanje,10, 13*)

Tako tvrdi Septuaginta, a Mazora Biblija tvrdi drugačije:

"Sinovi Simovi bjehu: Elam i Asur i Arfaksad i Lud i Aram." (*Postanje, 10, 22*)

U Mazori Lud je Semov sin, a ne Mesrainov, ali i po Mazori Mesrain je izrodio Ludeje:

“A Mesrain rodi Ludeje i Enemeje i Laveje i Neftaleje,…” (*Postanje, 10, 13*)

Kako je Hamov Mesraim mogao izroditi Ludeje, a Lud Semov sin? Naravno da je opet u pitanju štimanje Biblije po već postojećim narodima: pisci Biblije su zemlju LUDIM pripisali od njih izmišljenom Semovom sinu LUDU, kako bi oni, kao Semiti, imali pravo na tu zemlju. Evo kako to tumače judejski i hrišćanski istoričari i bibliolozi:

“Pretpostavlja se da je Lud bio predak Lidijanaca (Jos. *Ant.* I. 6, § 4), i na taj način predstavljen od strane Luda iz njihovog mitskog perioda (Herod, I. 7). Semitski karakter njihovih manira i snažan orijentalizam umjetnosti Ludskog kraljevstva tokom njegovog najnovijeg perioda i nakon perzijskog osvajanja, ali prije prevlasti grčke umjetnosti u Maloj Aziji, idu u prilog ovoj ideji; ali, s druge strane, egipatski spomenici nam pokazuju u 13., 14. i 15. vijeku p.n.e. moćni narod zvani RUTEN ili LUDEN, vjerovatno sa sjedištem u blizini Mesopotamije i očigledno sjeverno od Palestine, kojeg neki, međutim, smatraju Asircima. Možda možemo pretpostaviti da su se Ludi prvo formirali u blizini Palestine, a zatim se proširili po Maloj Aziji; stanovnike starog sjedišta ove rase uništili su ili uklonili Asirci.” [42]

Gle, gle: narod pod imenom RUTEN ili LUDEN!? O LUDIMA ili LUDENIMA, tj. LJUDIMA već smo sve kazali, ali otkud sad ime RUTEN? Po smislu imena LJUDI, kazanog na 147. strani, i naziv RUTEN treba da znači isto: ŽARNI, SJAJNI, ZRAKASTI, TRAČNI, SELTI, SLAVNI, SLAVENI, ARJANI. I evo: sanskritsko RUṬ znači SJATI; SLOVITI ili SJATI [43]. U galskom riječ RUT odnosi se na SUNCE, a RUTH je KRALJ [44]. Galsko RUTEN znači NAGLO, ŽESTOKO, NASILNO [45], ono što Srbi opisuju kao RUTAVO stanje. Englesko RUT je TRAG TOČKA, TRAG, TRAKA,

LINIJA ili srpski RÙTA (vlas, dlaka), RUTAV. U južnoj Francuskoj bilo je galsko pleme RUTENI, koje pominju autori s kraja stare i početka nove ere (Caesar, *Commentarii de Bello Gallico, 1, 45, 2;* Strabo, *Geographia, 4, 2, 2;* Pliny, *Naturalis Historia, 4,109;* Lucanus, *Pharsalia, 1:400*; Ptolemy, *Geographike Hyphegesis, 2, 7, 12*). I na kraju krajeva: izvorno i pravo ime današnjih Rusina je RUTENI.

Po osnovi RUT ime RUTEN znači isto što i LUD, tj. LJUD(I): ŽARAN, SJAJN, ZRAKAST, TRAČAN, HET, GET, SELT, SLAVAN, SLAVEN, ARJAN.

I prije zaključka da objasnimo zašto se u srpskom izgubio oblik LUD kao oblik jednine od imenice LJUDI? Zbog uticaja latinskog LUDUS, LUDIRANJE sa smislom IGRA, ZABAVA, RADOVANJE. U srednjovijekovnim feudalnim dvorcima tu ulogu imali su profesionalni ZABAVLJAČI, koji su po latinskom LUDUS (zabava, igra, radost) dobili nazive LUDA. Pošto su u crkvenom zilotizmu LUDOVANJE (humor, zabava, cirkuzanija i smijanje) smatrani demonizovanim bezbožništvom i da bi licemjerno opravdali njihovo postojanje na dvorcima, Crkva i feudalci su narodu zabavljače proglasili umom premećenim ljudima, te je pojam dvorske LUDE vremenom izjednačen sa pojmom LUD. Tako se LUD sa izvornim smislom LUD, LJUD (čovjek) izgubilo i ostalo samo sa smislom “skrenuo s pameti, pomahnitao”, LUD.

I da zaključimo: LUD > LUDI > LJUDI (oblik LJUDI rezultat je jotovanja s početka modernog doba).

I jasno je o kom se narodu radi i lingvistički je pokazano i dokazano je ko je 2000 g. p.n.e. živio u Maloj Aziji.

....

[1] John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume I; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 9.

[2] Ib.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 203, 206.

[4] Ib. p. 349.

[5] Ib. p. 5.

[6] Ib. p. 36.

[7] Ib. Tome II, p. 626.

[8] Ib. Tome III, p. 5.

[9] John Campbell, Ib. p. 117.

[10] Strabo, I, 3, 21; XIII, 1, 8.

[11] Ignace J. Gelb, Hittite Hieroglyphs, Vol. I; The University of Chicago Press, Chicago, Illinois,1931-1942, p. 82.

[12] Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 56.

[13] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 226.

[14] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 339.

[15] Ib.

[16] Ib.

[17] Ignace J. Gelb, Ib. Vol. II; p. 22.

[18] Edgar H. Sturtevant, A Comparative Grammar of the Hittite Language; Linguistic society od America, University of Pennsylvania, Philadelphia, 1933, p. 80, 84.

[19] Ib. p. 102.

[20] Henri Estienne, Thesaurus Graecae Linguae, Vol. V; Henri Stephanus, 1572, p. 1393.

[21] Ignace Gelb, Ib. Vol. I, p. 82.

[22] The Luwians, edited by H. Craig Melchert, (Handbook of Oriental Studies, Vol. 68; Brill, Leiden, Boston, 2003, p. 3.

[23] Ib. p. 10.
[24] Ib.
[25] Ib. p. 19.
[26] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. III, p. 99.
[27] Ib.
[28] Basil Ferris Campbell Atkinson, The Greek Language, Second Edition, Revised, London, Faber and Faber Limited, 1933, pg. 40.
[29] J. P. Mallory, Douglas Q. Adams, Encyclopedia of Indo-European Culture, Fitzroy Dearborn Publisher, London and Chicago, 1997, pg. 263.
[30] Sir James W. Redhouse, A Turkish and English Lexicon, Beirut, Libraire du Liban, 1987, p. 1540.
[31] William Smith, Dictionary of Greek and Roman geography, London: John Murray, 1872, pg. 992.
[32] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 408.
[33] Ib.
[34] Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 443.
[35] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. III, p. 99.
[36] Ib. p.82.
[37] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.
[38] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 345.
[39] Henry Bradley, The Goths: From the Earliest Times to the End of the Gothic Dominion in Spain; Second edition, London: T. Fisher Unwin; New York: G.P. Putman’s Sons, 1890, p. 369.

[40] Joseph Wright, Grammar Of The Gothic Language, Oxford, The Clarendon Press, 1910, p. 334.
[41] Joseph Bosworth, A Dictionary of the Anglo-Saxon Language; London: Longman, Rees, Orme, Brown, Green, and Longman, 1836, p. 218.
[42] William Smith, Dictionary of the Bible, Vol. II; Boston: Little, Brown and Co., 1863, p. 148-149.
[43] Monier Monier-Williams, Ib. p. 882.
[44] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 326.
[45] Ib.

NACIJA I NAROD

Riječi NACIJA i NAROD dva su sinonima, dvije srpske riječi istog smisla, od kojih je NACIJA starija srpska riječ od srpskog NAROD.

Riječ NAROD je od NA + ROD. ROD je ime BOGA SUNCA iz srpskog slovenskog vremena. Rusi nisu imali SVETOVIDA, nego BOGA RODA, BOGA koji je IZRODIO NAROD. Postojala je i BOGINJA RODA, ona BOGINJA što je ušla u narodno kazivanje kao ptica RODA koja donosi djecu na svijet. Tako je i otadžbina, kod Rusa RODINA. BOG ROD odgovara SVETOVIDU kod zapadnih Slovena i kod SRBA, iako je i kod SRBA u slovenskom periodu pored SVETOVIDA bio poznat i BOG ROD.

Riječ NACIJA izvorno potiče iz hetitskog, tj. hetskog NAS. U hetskom je zvanično otkrivena riječ NAS uklesana u hetske natpise [1].

Pošto su HET, GUT i GOT istog značenja, tri riječi istog smisla [2], a GOTi sto kao i GET [3], dakle je NAS i getska i gotska, tj., tračanska, jer su Geti, Goti i Tračani isti narod, odnosno riječ je i kimerijska, jer su Tračani i Kimeri (kasniji Kelti) isti narod [4]. Hetitsko NAS odgovara kasnijem srpskom NAŠ, a bukvalno značenje ove riječi vezano je za SUNCE [5]: VATRA,

SJAJ, TOPLINA, STARATELJSTVO, ZAŠTITA, ZAKLON, NASTREŠICA. U gotskom NASJAN osnova NAS daje riječi značenje SPASITI, a NASJANDS je SPASITELJ [6].

Heti su potomci Gomerovg sina AŠKENAZA, brata TORGAMINOG i strica TALMAZOVOV (TAUROVOG) od kojeg potiču KIMERI i TRAČANI, odnosno ILIRI.

Ime AŠKENAZA je složenica od dvije hetske riječi: AŠKE + NAS. Riječ AŠKE postanjem je od AŠ, što je u davna vremena značilo VATRA (AŠ je ostalo u srpskom MAŠA i MAŠICE). Pri osmišljavanju "hebrejskog jezika" početkom nove ere judejski znalci uzeli su hetsko AŠ za hebrejsku riječ sa značenjem VATRA i danas u rječnicima Biblije baš tako je definisana: AŠ je VATRA.

Riječ NAS u imenu AŠKENAS znači NAŠ, te ime AŠKENAS znači VATRA NAŠA, u prenesenom smislu SUNCE NAŠE. U govoru **S** prelazi u **Z** i od AŠKENAS postaje AŠKENAZ: od NAS postaje NAZ. Preko oblika NASCOR u latinskom NAS daje latinsko NATIO [7]. Hitlerovi ezoteristi uzimaju hetsko NAS i od toga izvode njemačko NAZI sa značenjem NAROD.

Od AŠKENAZA su SKITI koji su su se miješali sa Tračanima, tj. sa Keltima, istorijski Kelto-Skiti. Dakle NACIJA je srpska originalna riječ preko dvije hiljade godina starija od kasnije srpske riječi NAROD, a možda je i prepotopska.

....

[1] Ignace J. Gelb, Hittite Hieroglyphs, Vol. I; The University of Chicago Press, Chicago, Illinois,1931-1942. p. 82.

[2] Laurence Austine Waddell, Egyptian Civilization: Its Sumerian Origin and Real Chronology; London: Luzac & Co., 1930. p. 29.

[3] Nathan Lazarus Benmohe, Epea Pteroenta: Conveying Revelations of the Past; Dublin: The University Press, 1860, p. XXI.ā

[4] Strabo, I, 3, 21; XIII, 1, 8.

[5] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 194.

[6] Joseph Wright, Grammar Of The Gothic Language, Oxford, The Clarendon Press, 1910, p. 337.

[7] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 280.

SKUTA, SKUTI, SCUTARI, SCODRA I SKADAR

Kralju i kraljici skutonoše pridržavaju i nose skute.

Dok se prsa u prsa bori sa Banović Strahinjom silni Vlah-Alija ženi Strahinjinoj, a svojoj ljubavnici, ovako obećava:

“Odvešću te Jedrenetu gradu,
Narediću tridest sluškinjica,
Nek ti drže skute i rukave…” (*Banović Strahinja, epska narodna pjesma*)

Šta je skut? Skut se definiše kao rubni dio haljine, a najbogatija vlastela srednjeg vijeka u svečanim prilikama oblačila je haljine veoma dugih skuta i ako neko iza ne pridržava i ne nosi skut, skut se vuče po tlu. To je za visoku gospodu bilo sramota, te su najbogatiji imali povjerljive i dobro plaćene skutonoše (*slika na prethodnoj strani*).

Zašto je feudalna gospoda nosila haljine i plašteve veoma dugih svilenih skuta šta im je predstavljao taj dugački skut, koja je simbolika toga?

Lucius Seneka, rimski državnik, filozof i tragičar (4. p.n.e. – 65. n.e.), u stihovima o smrti cara Klaudija piše ovako:

Ille Britannos
Ultra noti
Littora Ponti
Et cæruleos
Scuta Brigantes
Dare Romuleis
Colla Catenis
Jussit, … (*Seneca, Apocolocyntosis, 12*)

Oni Britani
Sa druge strane
Obale mora
I okrutni
Skuta Briganti
Daruju Rimljanima
Vratove u lance
Morajući

Zbog sintagme “Scuta Briganti” nastalo je za istoričare

do danas nerazjašnjeno pitanje: šta znači SKUTA? Jedni misle da su Skuta Briganti u stvari Skiti Briganti, a drugi to odbacuju tvrdeći da Skita u to vrijeme u Britaniji nije bilo. Možda su Skiti bili izmiješani sa Keltima Brigantima, istoriji poznati kao Kelto-Skiti, ili se SKUTA kao epitet odnosi na Brigante, to i nije toliko važno, važno je značenje riječi SKUTA.

Sa osnovom SKU u Crnoj Gori postoji riječ SKÜBA, domaćica [1], ali niko da objasni zašto i po čemu je domaćica tako nazvana. Domaćica na vatri SKUVA, dakle SKUBA treba da SKUVA. I gle: jedno indijansko pleme oko Velikih jezera u SAD i Kanadi zove se MASKOUTENECH ili MUSKOTINS, VATRENI NAROD [2]. To ime kod njih ujedno zna či “zemlja bez drveća”, MUSCUTAH, “prerija” [3]. U tim riječima je indoevropsko SKUTA sa značenjem VATRA [4]. Danas to pleme zovu MASKOUTANS i u nazivima MASKOUTENECH i MASKOUTANS su AS, ASK i TEN i TAN i sve ove riječi znače SJAJ, VATRA, dakle su to sinonimi riječi SKUTA i sve riječi su iz hetskog i tračanskog, odnosno iz kimerijskog, tj. keltskog. TEN i TAN u keltskom znače VATRA, SJAJ, SUNCE [5]. Starokeltsko AS znači ISHODI, POTIČE, PALI [6]:

"Riječ AS ili ASA (mn. ASER) kod drevnih Skandinavaca pojavljuje se kao bliski sinonim riječi GOSPOD." [7]

AS > ASK > ASKE > ASKENAZ > AŠKENAZ, predak Heta od kojih potiču SKITI, tj. AŠKENAZI. AŠ znači VATRA i SKUTA je VATRA, dakle su to sinonimi i pošto je to isto, AŠKENAZI mogu da se zovu (SCUTA) SKUTA, SKUTARI. Dakle, ono prije spomenuto SKUTA BRIGANTI zaista može da znači SKITO-BRIGANTI, ali ako sa Brigantima nisu bili Skiti, onda to znači VATRENI BRIGANTI.

Riba SKUŠA takođe je dobila naziv od osnove SKU,

Vatra je “skuta”, svaki plameni jezik je “skut”.

zatim pridjev SKUP (ako puno vrijedi, ono je SJAJNO, i SKUPO). Sve polazi od keltskog CU (KU), koje znači isto što i CA, CE, CI, CO, CW, CY: BAL, tj. SUNCE [8]. To je KU koje se nalazi u srpskom KUT, KUĆA, KUNA, KUNIĆ. KU je u sumerskom KUR sa značenjem ŽAR, SJAJ, GORI, PEČE [9]. Dakle:

"Zemlja vatre u Zend Avesti je Sughda ili Sogdiana, a Sughda je Algonquin *scute*, vatra.” [10]

U zoroastranskoj Zend Avesti **Sogdiana** je vatra, a kod sjevernoameričkih Algonquin Indijanaca **Sogkōdonk** je mlijeko [11]: zajedničko za vatru i mlijeko je sjaj, boja Sunca. SKUT je kao SUNČEVA ZRAKA iza osobe kojoj se pridaje simbolika SUNCA.

I na kraju: zašto Talijani SKADAR nazivaju SCUTARI? U SCUTARI je riječ SCUTA, tj. SKUTA. Pošto je SKADR poznat i pod imenom SCODRA, da li su

SCUTARI, SCADAR i SCODRA istog značenja? Hajde i to da provjerimo!

Galsko SCAD, tj. SKAD, označava SARDINE i HARINGE [12]. U riječi SARDINA je SAR i to je od ZAR, a ZAR je SJAJ. I tako imamo:

SCAD + AR = SCAD AR > SCADAR = SKADAR.

Galsko AR je VIS, VISINA [13], u najstarijem smislu SUNCE. Tako SKADAR po galskom SCAD AR znači SJAJNI VIS, VATRENI VIS, SUNČEV VIS.

Skadar, Scodra ili Scutari.

U kimbrijskim runskim natpisima VIS je HAR, dakle je AR isto što i HAR [14] u HARINGA. Galsko HAR je značenjem isto kao AR, CAR, GAR, SAR [15], isto kao i HER, HIR, HOR i HUR sa značenjem BAL, tj. SUNCE [16], te su i nazivi SARDINA i HARINGA istog smisla: SJAJ, BLJESAK, na galskom SCAD.

U nekim keltskim jezicima SCOD znači SJENA i to jeste smislom vezano za SVJETLOST, ali je suprotnog značenje. Galsko SCOD je KUT PLATNA [17], što znači da je SCOD isto što i SKUT, a SKUT je VATRA

(SCOD je postalo od SKUT). Galsko SCOD takođe znači VELIKO OGREVNO DRVO [18]. Gaelic SCÒD znači PONOSAN, SJAJAN [19]. Pošto RA u SCODRA znači SJAJ, SUNCE [20], tako SCODRA znači VATRENI SJAJ.

Ilirski novac iz Skadra.

Na ilirskom novcu iz Skadra piše 'SKOΔRI-NΩN (Σκοδρινῶν). Već smo pokazali da keltsko SCOD (SKOD) znači VATRA, SJAJ, PONOS. Galsko RI znači isto kao i galsko RA, RE, RO, RU: JAK, SILAN, MOCAN; KRALJ; SUNCE [21]. Galsko NON znači kao i galsko DON [22]: VIS; TVRĐAVA; [23].

I sve je jasno: SKADAR, SCODRA i SCUTARI su sinonimi i svi nazivi su keltski, tj. tračanske, odnosno ilirski, tj. srpski.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 271.

[2] Dr. Isaac Galland, The Indian Tribes of the West. Their Language, Religion and Traditions; Annals of

Iowa, Edited by Sanford W. Huff, Vol. VII, April 1869, No. 2, Iowa City: State Historical Society; Davenport: Griggs, Watson & Day, 1869, p. 196.

[3] Ib.

[4] Ib..

[5] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 117.

[6] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 36

[7] Grenville Pigott, A Manual of Scandinavian Mythology, William Pickering, London, 1839, p. 21.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 392.

[9] Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy; Paris:Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 225.

[10] John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. II; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 117.

[11] Josiah Cotton, Vocabularyof the Massachusetts (or Natick) Indian language, Cambridge: E. W. Metcalf and Company, 1829, p.18.

[12] Jean-Baptiste Bullet, Tome III, p. 338.

[13] Ib. Tome II, p. 73-74.

[14] Ib.

[15] Ib. p. 7.

[16] Ib.

[17] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[18] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III; p.

[19] Robert A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic; London, Printed for James Duncan,1825, pg. 489.

[20] Jean-Baptiste Bullet, Tome III, Ib. p. 293.

[21] Ib. p. 316.

[22] Ib. p. 205.
[23] Ib. Tome II, p. 497.

LABUD, LABEATI I LABEA

Englesko SWAN je LABUD, norveško SVANE, dansko SVANE, švedsko SVAN, islandsko SVANUR. Zašto i po čemu je ova velika prelijepa bijela ptica dobila ime? Da ovo pitanje postavimo srpskom djetetu od pet godina, garantujem da bismo dobili odgovor da je to po riječi SVANUTI, ali, eto, srpski lingvisti o tome ćute, škole o tome ćute, narod o tome pojma nema, a i kad to kažeš narodu, ako nisi pravoslavac, preko te riječii narod te pljuje i sve ti i živo i mrtvo po spisku spominje. Vjerujte mi, da sam ostao hrišćanin, ni ja sad o ovome ne bih pisao, jer hrišćanstvo je takva religija koja radi vjere drži hrišćaninu razum u okovima i radi vjere protiv razuma, protiv istine i protiv ljubavi nema šta nije u stanju uraditi i svom najrođenijem (ako ja krivo govorim, skoro dvije hiljade godina istorija to svjedoči i lično sam to iskusio i iz dana u dan to trpim). Nego, haj'mo mi o bijelome SVANU i SVANUĆU!

Galski: L A B E A, vatra, žar, toplota.

Sanskritsko SVANI znači VATRA [1] i to je srpsko SVANUTI, SVANUĆE, SVJETLOST, BJELINA i po tome su svi u početku nabrojani nazivi LABUDA. A srpsko LABUD šta znači, ima li to ikakve veze sa SVANI i SVANUĆE? Sad ćemo i to da provjerimo!

Riječ LABUD je složenica od LA BUD. Šta je LA, a šta BUD?

Svi volimo kad nam u životu ide LAKO i tada pjevamo: LA-LA-LA! Kad nam je sve LAKO, tada smo radosni i pjevamo, te bi i ovo LA moralo značiti SJAJ, ili barem upućivati na to. I evo nam LASTE, i evo sunca i proljeća i cvijeća sa njegovim LATICAMA.

Pošto su Srbi u ona davna vremena bili pod raznim imenima, a jedno od tih imena SELTI ili, kako su ih Grci zvali, KELTI, normalno je da u jeziku Kelta potražimo ove riječi i evo s pika rječnik galskog kaže: LA znači DAN, SJAJ, SVJETLOST [2]. I kako je u galskom tako je u gaeliku [3], tako je u velškom [4]. U manksu DAN je LAA [5], LA u korniškom LAHA znači LAKO [6], dakle LA je SVJETLO, SJAJ, BJELINA, VID. Galsko LABUS je PTICA [7].

Galsko BUD u LABUD znači DOBITAK, SVIJET [8], znači sve isto kao i BAL, tj. SUNCE [9], dakle znači isto kao sanskritsko-srpsko SVET: **čist**, **bijel**.

I jasno je da su englesko SWAN, švedsko SVAN, norveško i dansko SVANE, te islandsko SVANUR, srpsko SVANUĆE i LABUD istog značenja, sinonimi. I sad ovu etimologiju sagledavamo iz istorijsko-genealoškog ugla srpskog bitisanja, ne bismo li i tu neko zrno istine našli.

Istorijsko pitanje glasi: da li srpsko LABUD i ime ilirskog plemena LABEATI pripadaju istom jeziku, tj. da li su Labeati bili Kelti, tj. Tračani i Iliri, odnosno Srbi, ili su Labeati bili Šiptari?

I jezičke činjenice svjedoče ovako: u keltskom gaeliku LA je SVJETLO (DAN), BE znači ŽIVOT [10], AT znači UGLEDAN, ISTAKNUT [11]. Tako po značenjima ovih keltskih riječi ime LABEAT znači SVJETLOŽIVOTOM UGLEDAN. Tome u prilog ide i perzijsko LAB sa značenjem SUNCE [12] i hebrejsko LABAN sa značenjem BIJEL [13] (hebrejski je stvoren početkom hrišćanske ere iz aramjeskog, koji je bio smjesa keltskog i semitskog).

I na kraju da udarimo pečat istine na sve rečeno, jer galsko, tj. brigijsko, frigijsko, tračansko ili ilirsko LABEA znači VATRA, PLAMEN, SVJETLOST [14], a LABEAT, LABEATANI (LABIATANI, ikavski) su VATRENI, ŽARNI, SJAJNI.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1280

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 64.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. 2; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., 1902-, pg. 560.

[4] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[5] Archibald Cregeen, A Dictionary of the Manks Language; Douglas, 1835, p. 103.

[6] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 93.

[7] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 65.

[8] Ib. Tome II, p. 225.

[9] Ib.

[10] Edward Dwelly, Ib. p. 79.

[11] Ib. p. 50.

[12] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^M. H. Allen and Co., 1852, pg. 1052.
[13] James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 417.
[14] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 64.

FRIGIJSKI NATPIS O BABI

Kelti Gali su potomci tračkih Briga, zapravo su Brigi iz nama bližeg istorijskog vremena. Ovdje ćemo dešifrovati frigijski natpis sa tkz. "Midasovog groba" u mjestu Doganlû [1] u Maloj Aziji, oko 75 km sjeverozapadno od Ankare u današnjoj Turskoj:

Frigijski natpis (W. M. Ramsay, On the Early Historical Relations between Phrygia and Cappadocia, Plate 1, No 2; Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, New Series, Vol. 15, No 2, Apr., 1883, p. 130).

Tekst natpisa (John Robert Steuart, A Description of some ancient monuments, with inscriptions, still existing in Lydia and Phrygia; London: James Bohn, 1842, Plate of Inscriptions, Nº 1).

BABA MEMEVAIS PROITAVOS KFIZAN(O) AVEZOS SIKENEMAN ALAES

BABA …

BABO …

Frigijsko **BABA** je srpsko **BABA,** PRAMAJKA, STAROMAJKA.

BABA MEMEVAIS …

BABO VRELOPLEMENITA …

Galsko **MEMEN** znači **IZVOR**, **VRELO** [2]. Iz izvora se PIJE. U srednjoj Bosni MEMITI znači SISATI, DOJITI, PITI, a kad se neko prepije rakije, kažemo NAMEMIO SE. Galsko **VAIS** znači **VJERNOPLEMENIT** [3].

BABA MEMEVAIS PROITAVOS …

BABO VRELOPLEMENITA SVJETLONJEDRA …

Galsko **PROI** je **VANI**, **NAPOLJU** [4]. Srpsko PROJA je sitno sjajnožuto žito, koje može da se stavlja pticama s vanjske strane PROZORA, te je PROI nešto SJAJNO, SVIJETLO, pa se gost u najvećoj časti postavlja na PROČELJE stola. Ovo galsko PROI u galskom PROINN znači RUČAK, OBJED, pa bi PROI moglo da upućuje i na HRANU. Da bismo odredili pravi smisao riječi **PROI**, treba da nađemo smisao riječi **TAVOS**, čiji korijen TAV- nalazimo u galskom TAVAL sa značenjem DOJKA, SISA; NJEDRA, GRUDI [5] i pravi smisao frigijskom **PROITAVO**S je **SVJETLONJEDRA**.

BABA MEMEVAIS PROITAVOS KFIZAN(O) …

BABO VRELOPLEMENITA SVJETLONJEDRA HITRA …

Promjenom glasa **F** u frigijskom **KFIZ** dobijeno je galsko CWIS sa istim značenjem kao ARU: **HITRA** [6].

BABA MEMEVAIS PROITAVOS KFIZAN(O) AVEZOS…

BABO VRELOPLEMENITA SVJETLONJEDRA HITRA …

Osnova **AVEZ** u frigijskom **AVEZOS** isto je galskom AVES, koje je značenjem isto galskom AMAES [7],

AMAES isto što i MAES [8] sa značenjem **POLJE** [9].

BABA MEMEVAIS PROITAVOS KFIZAN(O) AVEZOS SIKENEMAN ...

BABO VRELOPLEMENITA SVJETLONJEDRA HITRA POLJSKA DOSTAVLJAČICE…

Oblikom i značenjem frigijsko SIK u **SIKENEMAN** isto je galskom SIC sa značenjem SAK, SEK, SOK, SUK, tj. BAL, odnosno SUNCE: **PLODNO**, **RODNO**, **ŽITNO** [10], isto kao englesko SYCAMORE, latinsko SYCOMORUS, grčko Συκάμινος. U srpskom je SIK dalo SIG u SIGURNOST; SIG je dalo ŽIG, ŽIGA, vatra.

Frigijsko **NEMAN** u **SIKENEMAN** znači isto kao i galsko NEMET, NEMED: **DOSTAVLJAČ** [11].

I da zaključimo:

BABA MEMEVAIS PROITAVOS KFIZAN(O) AVEZOS SIKENEMAN ALAES

Frigijsko ALA u **ALAES** isto je galskom ALA sa značenjem **SILA**, **SNAGA**, **MOĆ** [12]. Tako ovaj natpis znači:

BABO VRELOPLEMENITA SVJETLONJEDRA HITRA POLJSKA DOSTAVLJAČICE MOĆNA

Ova BABA je vedsko-slovenska BABA JAGA.

....

[1] John Robert Steuart, A Description of some ancient monuments, with inscriptions, still existing in Lydia and Phrygia; London: James Bohn, 1842, Plate of Inscriptions, Nº 1).

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 155.

[3] Ib. p. 464.

[4] Ib. p.

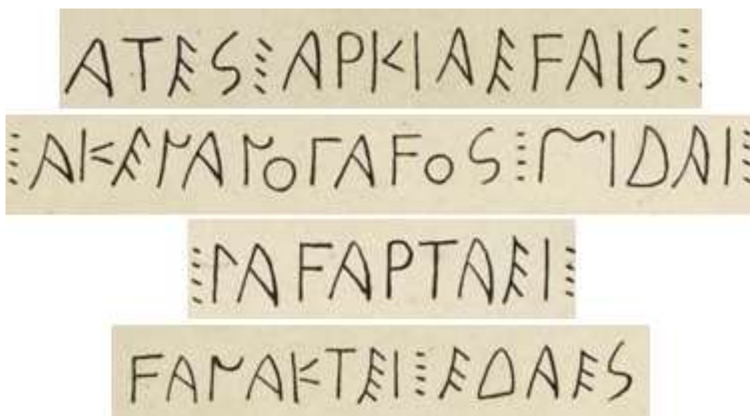
[5] Ib. p. 406.

[6] Ib. Tome II, p. 403, 80.

[7] Ib. p. 104.

[8] Ib. p. 40.
[9] Ib. Tome III, p. 124.
[10] Ib. p. 355.
[11] Ib. p. 199.
[12] Ib. Tome II, p. 32.

FRIGIJSKI NATPIS SA “MIDASOVOG GORBA”

Natpis iznad “Midasovog groba” (John Robert Steuart, A Description of some ancient monuments, with inscriptions, still existing in Lydia and Phrygia; London: James Bohn, 1842, Plate of Inscriptions, Nº 2).

U stijeni iznad “Midasovog groba” uklesan je frigijski natpis:

ATES ARKIAEVAIS AKENANOGAVOS MIDAI LAVARTAEI VANAKTEI EDAES

“Počinje riječju *Ates* ili *Atis*, dobro poznatim frigijskim imenom, a također sadrži i *Midas* u obliku dativa, sa dodatkom *kralj*, po čemu je ovo nazvano Midasov grob” [1]

ATES …

OČE …

Sanskritsko **AT** znači HODAJUĆI, NEPREKIDNO PUTUJUĆI [2] i u mnogim jezicima ovo AT je osnova za OTAC [3]. Kod keltskih Brita OTAC je ATH, kod Velšana A'TH [4]. AT je u srpskom SAT. I riječ ATOM izvedena je od AT. Jasno je da se pod najstarijim smislom imena ATES (OTAC) podrazumijeva SUNCE, BOG.

Frigijski Ates, bog prirode, šuma, polja i životinja.

ATES ARKIAEVAIS …

OČE SVJETLOPLEMENITI …

Osnovno značenje riječi AR u frigijskom **ARKIAE** je SUNCE. Sanskritsko AR nosi značenje HVALJEN [5], galsko AR je mnoštvo epiteta Sunca: VISOK, GORUĆI, PLAMTEĆI, VELIČANSTVENI [6]. Galsko **VAIS** znači PLEMENIT [7], te **ARKIAEVAIS** znači **SVJETLOPLEMENITI**.

ATES ARKIAEVAIS AKENANOGAVOS …

OČE SVJETLOPLEMENITI BRZORAZIGRANI …

Galsko **ACEN** (izgovara se AKEN) znači isto što i CAIN [8] sa značenjem BIJEL, SVIJETAL, LIJEP, SLADAK;

[9], GAVO iz frigijskog **GAVOS** je u galskom GAVOTTEN koje znači isto kao GAW [10]: **BRZ; VESEO, RAZIGRAN** [11].

ATES ARKIAEVAIS AKENANOGAVOS MIDAI …

OČE SVJETLOPLEMENITI BRZORAZIGRANI SLAVNI …

Frigijski MIDAI isto je kao i MEDAI, jer je i galsko MID isto što i galsko MEAD [12] sa značenjem VELIČANSTVEN, VELIK [13], u srpskom MED, MEDENICA, bronza.

ATES ARKIAEVAIS AKENANOGAVOS MIDAI LAVARTAEI …

OČE SVJETLOPLEMENITI BRZORAZIGRANI VELIKI KISORASPRŠIVAČU…

Galsko LAV isto je galskom **GLAV** [14] sa značenjem KIŠA [15] (od galskog LAV potiče srpsko LAVOR). Galsko TAEN je **RASPRŠIVAČ**, **ZALJEVAČ** [16].

ATES ARKIAEVAIS AKENANOGAVOS MIDAI LAVARTAEI VANAKTEI …

OČE SVJETLOPLEMENITI BRZORAZIGRANI VELIKI KIŠORASPRŠIVAČU HLJEBOKUĆNA …

Frigijsko **VAN** u frigijskom **VANAKTEI** isto je galskom VAN, koje je isto što i BAN, FAN, MAN, **PAN**; VEN, VIN, VON, VUN i sve sa izvornim smislom SUNCE [17]. Galsko PAN ima dva značenja: **1.** HLJEB, **2.** GOSPODAR, GOSPOD [18]. U galskom PAN lako je prepoznati kasnijeg grčkog boga PANA i rimskog FAUNA, bogove prirode, šuma, polja i životinja, a to je i frigijski ATES.

U frigijskom **VANAKTEI** je i riječ **TEI**. Galsko TEI je **KUĆA** [19].

ATES ARKIAEVAIS AKENANOGAVOS MIDAI LAVARTAEI VANAKTEI EDAES

OČE SVJETLOPLEMENITI BRZORAZIGRANI VELIKI KIŠORASPRŠIVAČU HLJEBOKUĆNA SLOGO

Frigijsko **EDAES** je po galskom **EDA** sa značenjem, **SLOŽAN**, **ZAHVALAN** [20].

Dakle, ovo nije grob mitološkog frigijskog kralja Midasa, jer ako je i postojao neki kralj Midas, on je sahranjen u obližnjem tumulusu kod Gordiona, a ne u ukrašenoj isklesanoj stijeni sa pomenutim natpisom. MID (ikavski) i MED (ekavski) su sinonimi:

MED = MID = BAL = SUNCE = SJAJ [21], te MIDAS sa riječima MID AS znači SJAJNO SUNCE, SJAJNI BOG, MEDAST BOG.

....

[1] John Robert Steuart, A Description of some ancient monuments, with inscriptions, still existing in Lydia and Phrygia; London: James Bohn, 1842, p. 9.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 12.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 97.

[4] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 14.

[5] Monier Monier-Williams, p. 149.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 74.

[7] Ib. Tome III, p. 464.

[8] Ib. Tome II, p. 8.

[9] Ib. p. 249.

[10] Ib. p. 628.

[11] Ib.

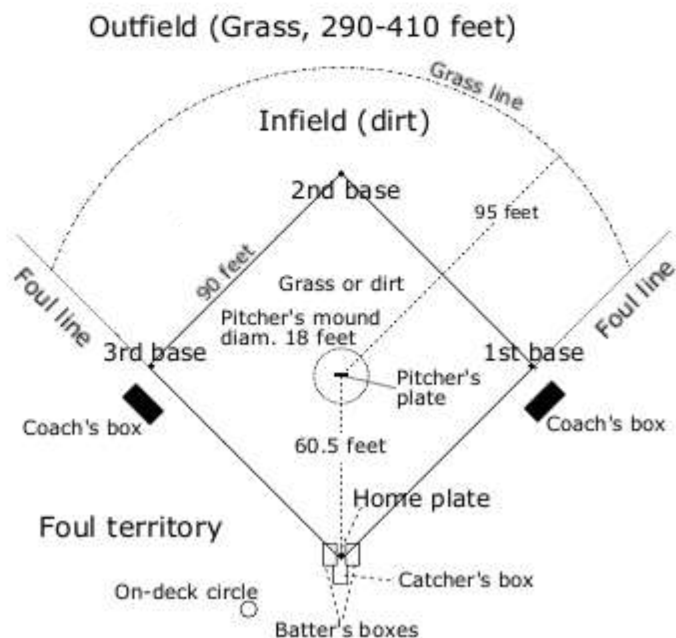
[12] Ib. Tome III, p. 163.

[13] Ib. p. 147.

[14] Ib. p. 74.

[15] Ib. Tome II, p. 641.
[16] Ib. Tome III, p. 394.
[17] Ib. p. 464.
[18] Ib. p. 232.
[19] Ib. p. 409.
[20] Ib. Tome II, p. 529.
[21] Ib. Tome III, p. 149.

BEJZBOL, PIRAMIDA, ZEMLJA I ZODIJAK

Dužina strana romba u stadionu američke Velike bejzbol lige (*Major League Baseball, MLB*) iznosi 90 stopa (feet) = 1080 inči = 27,432 m, tj. 2743,2 cm.

Po jednom od kodova Piramide vrijeme može da se kodira u mjerama dužine i obratno:

1 dan = 2,466586509 cm.

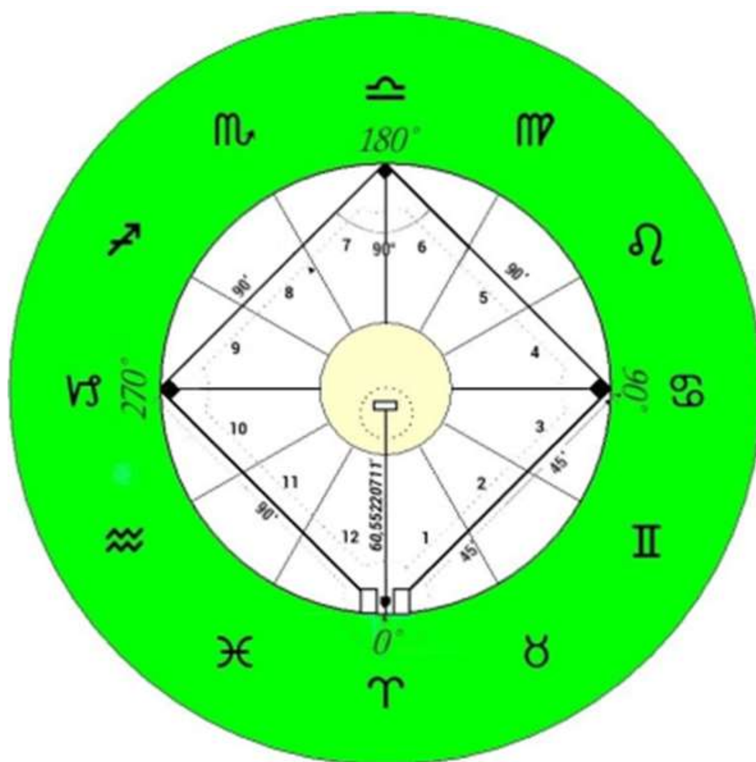
A sad da vidimo koliko je dana kodirano u 90 stopa, tj. u 2743,2 cm:

2743,2 : 2,466586509 = 1112,144249 dana.

Godina ima **365,242** dana:

1112,144249 : 365,242 = 3,0449517 godina.

Zodijak ima 12 znakova: 3,0449517 x 12 = **36,5394204** godina.

I šta je tu zanimljivo? Zanimljivo je da godina ima 365,242 dana, a krug zodijaka sa onih 90 stopa daje 36,5394204 godina: broj dužine godine od **365,242** dana skoro je isti broju **36,5394204** godina i to može da bude znak da tu ima još nešto.

Obim romba je 90 x 4 stopa = 360 stopa = **4320** inči = **109,728** m. Pošto su meni ovi brojevi već poznati, sad je lako:

a) jedna strana Piramidine baze duga je 9131,05 inči, a obim Piramidine baze = 36 534,2 inči:

36 524,2 x 4320 = 15 7784 544 inči = **4007,727418** km;

b) Piramida je visoka 5813,011886 inči:

5813,011886 x 4320 = 25.112.211,35 inči =
= **637,8501682** km;

c) (637,8501682 x 2) x 3,14159 = **4007,727418** km;

d) mjera od **109,728 m** = **1 skein**, mjera Imperijalnog sistema (sistem mjera iz 1824. godine britanskom odredbom o težinama i mjerama). Skein je mjera za dužinu prediva, pletiva, konopca i druge užadi. Ako bi se nešto kretalo godinu i svaki dan prelazilo 109,728 m, za 365,242 dana prešlo bi **40,007727418** km;

e) jedna strana Piramidine baze ima 231,92867 m, dvije 463,85734 m i ako bi se nešto kretalo brzinom 463,85734 m/s, za dan bi prešlo **40 077,27418 km** = = dužina Zemljinog ekvatora.

Od ugla romba u kojem stoji igrač koji udara loptu (*Home plate*) pa do centra ploče sa koje njegov protivnik baca loptu (*Pitcher's plate*) razmak je 60,55220711 stopa (zvanično 60,5 stopa) = 18,45597745 m:

(18,45597745 x 2) x 3,14159 = 115,9622284 m = ½ dužine Piramidine baze (115,9622284 x 2 = 231,92867 m).

Piramidina baza je duga 231,92867 m = 9131,05 inči:

(9131,05 : 8 =1141,38125 inči = 95,11510417 stopa = dužina od Pitchers plate do polukruga oko romba (zvanično 95 stopa). Tako bi prečnik cijelog kruga oko romba bio 2282,7625 inči = ¼ dužine Piramidine baze.

VELIKI MAJSTOR VITEZOVA TEMPLARA

Stefan Nemanja sa trostrukim krstom (uspravni trostruki krst znak je Velikog majstora Vitezova templara; ikona, 16. v., Narodni muzej,u Beogradu).

Trostruki krst Velikog majstora Vitezova templara.

Uspravni trostruki krst znak je Velikog majstora Vitezova templara [1]. Ovakav krst drži Nemanja. Sad je jasno ko je poslao Nemanju u Rašku i ko mu je dao vojnu i logističku potporu da digne vojsku na Srbe starovjerce i krstjane i da izvrši prvi istorijski genocid nad Srbima:

"A niška loža „Nemanja“ nosi to ime zato što je, i po našim saznanjima, ovaj veliki srpski vladar bio templar. A mi masoni, templare smatramo svojom starijom braćom. Kao što, pretpostavljam, znate Nemanja je iznad Niša, u mestu Ravno, to jest, kod današnjeg Aleksinca dočekao srdačno Fridriha Barbarosu koji je, takođe, kao templar krenuo u Jerusalim u oslobađanje Isusovog groba od muslimana. Taj susret Fridriha Barbarose i Nemanje smatramo veoma važnim istorijskim, pa i templarskim događajem tako da smo na tom mestu podigli i spomenik koji sam ja lično i otkrio." [2]

....

[1] Albert G. Mackey, An Encyclopedia of Freemasonry, Vol. I; New York and London: The Masonic History Company, 1921, pg. 3.

[2] Dragoslav Pavlović, veliki majstor Velike nacionalne lože Srbije, I Nemanja je bio Templar, 17. juna 2010., NIN br. 3103.

MIKMAK INDIJANSKO - SRPSKI RJEČNIK

Mikmak Indijanci (Micmac, Mi'kmaq) su domorodci atlantskih provincija Kanade, pretežno u Novoj Škotskoj. U njihovom jeziku još postoje riječi sa korijenima u keltskom, tj. tračanskom i u savremenom srpskom jeziku. Neke od tih riječi su oblikom i značenjem lako prepoznatljive, dok u nekima nalazimo samo korijen koji im daje njihov davni izvorni smisao povezujući ih tako sa riječma pomenutih jezika. A sad prvo o porijeklu imena naroda MIKMAK.

Galsko MIG je značenjem isto galskom MAG sa izvornim smislom Bel, Bel, Sunce [2]. Prelaskom K u G od MIG postaje MIK, a galsko MIC smislom je isto galskom MAC [3], koje znači VELIK; SIN [4]; ZEMLJA, DOMOVINA; NAROD [5] (to je ono MAK u nazivu MAKEDONIJA). Galsko MAC kao sinonim riječi BAC,

koja znači DRUŽINA [6]. MAC u gaeliku takođe znači SIN [6], dok je u starokeltskom značilo ČIST, JASAN, SJAJAN; NOSAČ [7].

Mikmak-srpski rječnik:

agwesun, kapa (*sun* = sunce, glava)
amsoodāāgŭn, lutka (**dāāgŭn** ≈ dagon, kumir)
ănsălāwijik, nebeski (*ăn* = nebo; *sălāwijik* = sjajan, bijel = salo);
ankedā'dâkŭ, brižnost, zaštita (*an* = nebo, *ankeda* = nebeski; Dako, Dagon, Sunce, Bog);
āoonpōgwā, poplaviti (*pōgwā* ≈ pokvasiti)
askodăse, žalba (*skodă* = škoda > naškoditi = šteta)
astĕk; astow, sunčano (*as* = az)
bokcbeak', **bokche**, početi (*bok* > pok > poketat > početak);
booktāwāāch, čvčrak (perzijsko “tav” = bljesak, snaga, vrućina);
chakulae, bahatiti se; čakijaš
ĕlegāwitāwe-a'gwĕsŭn, dijadema, kruna (*sŭn* = sjaj, Sunce);
ĕsowweakŭn, boja (*kŭn* = Sunce, sunce, svjetlost)
chekōn, vrh, greben (*chekōn* = čeka, stražara)
gudeei', kuk, bok (*gud* > guda, gudura, izbočina, vis)
Ilsoodâkŭnegiskŭk, smak svijeta (*dakŭne* – da kune)
jaka'sooweese, vikati, derati se (*jaka* = jako; *sooweese* ≈ zovese, zvanje);
kakeiksŭgaadoo, razoriti (*kake*, *kaka* = ružno)
kakeiksŭgadâkŭn, razaranje
kakāāk; **kakawāe**, hrapav, grub, (*kaka* = nevaljasto)
kakakoochweese, krestanje, kakotanje
kakawoboogooa'; bahatiti se
kesedoo; **kesaadoo**, graditi (kaskada)
kaskoostow, srce (kaska = skakuće, kuca)
kespesaase, opasati (*pesaase* ≈ pasati)
kespoogwaaluk, prevariti (*poogwaaluk* ≈ poganluk)
kaswekŭm, otkazati, odgoditi, kasnije

kikpāsân'; **kikpāsănpe**, kiša
kikpāsănā', kišno
kokwöjāe, **kokwöjik**, tačnost; kakvoća
kökwoje', ispravno, pravilno, kako jest
kuhtogwaase, krug; kružiti (*kutho* = kutno, ugaono)
lŭntook'; **lŭntook**, jelen (≈ lane)
kŭlkwa'sĕnĕk, zalazak Sunca (*sĕnĕk* **≈** sena, senka)
ljegwagŭyâk'; Ijegwagaadoo, rđati, rđavo, ljigavo
măskwe, breza (bijelo) > Maskva, Moskva
maktawae; **maktawaak**, crn; muka (*makta* > muka)
maktao-okumegek, crnica, humus (*kum* **≈** hum)
mĕgege, velik, krupan (*mĕg* > meged > međed)
mĕgodik, skupocjen
mĕgodit; **megodik**, drag (*godi* = prija)
mĕjegaadoo, zagaditi (*gaadoo* = gadno)
mĕjegaadoo, kvariti, izopačiti, gaditi, ogaditi
mĕjegaadoo; **mĕjegaalŭk**, opoganiti, ogaditi
mĕlkedaase, hrabar (arapsko "melek" je "kralj" od korijena "mel", sjaj, bjelina: melk > melko > mleko = belo; dasa = junak; beli dasa);
moochpĕkchamkāwā', proljev (*mooch* = močvara)
moochpĕkchei', litati (*mooch* = močvar = voda)
mooned; **mŭnoode**, kesa, vreća; mudo
mŭdogwŏlse; **mŭdogwŏdŭmăse**, hvaliti se (mudo = napuhavati se);
mowömăjik, savez (*măj* = maj = ljepota; snaga)
nādădaase, moćan, sposoban; dasa, dasan
nagδsit, Sunce, sunce (*nag* = go, čist)
nebeel, kupus *(neb* > nebo = krug)
nebesokŭn, grm (**nebo** = krug)
negum, njegov, njen
nĕpsaadoo, **nĕpsaalŭk**, rasti (*neb* > nepce, nebo)
nĕsanaak, opasnost
ogoopchik, direktno, pravo, opiči
oodŭn', kamp, odmor, oduhni
oochoo'sŭn, eksplozija (*oochoo'* **≈** oči; *sun* = bljesak)

ote'chk, iza; otoič (maloprije)
pada'soode; **pada'swoŏkŭn**, zločin (pad)
padaswŏkŭnā', krivica (*pada* = pada)
pakuŭ, jasno, čisto (perzijsko i paštu "pāk" = čist)
pĕmăbĕgeă'; **pĕmtŭkeebe**, puzati (*bĕgeă* > begati; *keebe* > kebati, vrebati, loviti);
pesâkŭn, mjehurić, boba (≈ pesak)
pesakŭneâk', pjeniti
pĕtkimk'; **pĕtkegĕdŭm**, ukoriti
pĕtkwŏse; **pĕtkwŏlsŭk**; **pĕtkwŏdŭm**; **pĕtkwŏlk'**, poricati, negirati, ne priznavati, odbijati;
piskwe, mjehur, oblo, okruglo (*pis* > bis > biser)
pogum, dosaditi (*pog* ≈ poguban)
pogwŏsŭn, nadstrešnica, zaklon (*sŭn* ≈ sunce)
poktŭmkeaak, početak (*pok* > poketak > početak)
pokwŏsŏn, krov (*po* > pok > pokov = krov)
pokwosun, krov (*pokwosun* ≈ pokovan)
papedoookuna booktaoo, buktinja
pĭbŭnŏkŭu, hljeb (*piba* = stomak)
piskadakŭn, lanac, verige (*pisa* = kružni; *dakŭn* = = Dako, Dagon, Bog = držač);
plooskeegŭn, kanal, jaraj (*plooskee* ≈ pljuska, ploska)
ŭlnooewŏmookse, crnokosa (*okse* ≈ kose)
sabatkŭdāāgā; **sabatkŭdām**, krčiti putove kroz grmlje (*sabat* ≈ zabat > zabiti, bocati, ubadati; *kŭdāāgā*, *kŭdām* ≈ kudam, kuda = put);
sabāwe, svet (*sabā* ≈ Sabazios)
săbāwoode, vjernost, privrženost (*saba*, Sabazios, trački Bog Sunca);
săbipsigŭn, burgija (*sabi* > zabi)
sĕgāwaanĕk, pri izlasku Sunca (*waanĕk* ≈ van, vani)
Sĕgāwaat, Sunce (*sega* ≈ žega)
sĕgwisŭm; **sĕgwistāām**; **sĕgwisŭmei'**, seći sekirom (*seg* > sek; *sŭm*, *sŭmei* = drvo, šuma);
Skudakumoochooowte, kumiva slama (Mliječni put)
sămtĕska'digŭl; **sămtĕstoo'digŭl**, sudar, udes (*tesk*

≈ těska > teško);
sāwigŭnaalŭk, nepokretan, (*sāwigŭn* ≈ savijen)
siktāwaalŭk, odijeliti, sikterisati
tăgălāâk', zabrinut (*tăgălāâk'* ≈ tugaljiv)
taktŭk, istući (*tuk* > tuki > tući, tukni);
tělagik, obim, telovit (*těla* = telo)
temkwedaak, obezglaviti (*tem* ≈ teme, vrh glave)
těgāāk; **těgik**, hladan (*těg* > tegoban; teget boja = plava = hladna boja);
ŭksakŭmamooā', zajednica, jedinstvo (Gomer > Gumir > gum > kum = sakupljač = držač = Gimeri > Kimeri > Kumri = Kelti = Tračani);
ŭlŭmbook', potok (*book* = buk, val, talas)
upsedun, kanal, jaz (*dun* = obala, vis)
ŭtploodâkŭn, zakon (*dâkŭn* ≈ Dako, Dagon; *kun* ≈ kune; *kun* ≈ sunce);
wasokawā', božanstvo (*waso* ≈ Vaso, vlastito ime)
wělāe; **wěledaase**; **wělkwija'lŭse**, veseo, vedar (*wel* = dobar; *daase* = dasa, jak; *lu* = sjaj; *lŭse* = sjaj, svjetlo);
welaaluk, blagosloviti (*vel* = velik, dobar = čist, *bel* = = Bel; *luk* = sjaj);
wělmŭdoo; **wělaboogooa'**, ljubazan, blag, prijatan, mio (*we*l, *wela* = velik = dobar; *mudo* = meko; *boogooa* = bogolik);
welmŭdŏk; **wěleābitāwit**; **wělecheenŭmooit**, čedan, neporočan (*wele* = velik, dobar, sjajan; *mŭdŏk* = mek, blag; *wi*t = sjajan, životan);
wělowtik, jeftin (*wělow* = dobar; *tik* = tanak, malen)
wěltěk, udoban, komotan, velik
wěnjoodeamwa', meso (*joodeamwa* ≈ jedivo, jestivo)
wilnoogwon', oštrica *(wilno* ≈ vilasto, šiljato, oštro)
winaboogooā', kleti, psovati
wiskooā', željeti (*iskooā* > iskati)
wiskŭn, bijes (*wis* = bis = bes; *kŭn* = Sunce = vatra)
wiskwe, guša, visuljka (*wis* = vis, visi)

witkool, obrva (*witkool* = vitka, vitica)
wŏleskigŭn, probijač, dlijeto (*wŏleski* = volovski; gŭn = rog, šiljak);
wŏkŭmāe; **wŏkŭmāāk**, čist
wŏkŭmeeboose, čista stopala (*wŏkŭm* = čist; *boose* = stopala: *boos* = bos);
wŏkŭmik, bistra voda (*ŭmik* ≈ umiti)
wŏlkwā'; **wŏlā**, lokva; dola, dolina
woolode, blaženstvo, blagoslov (*wool* ≈ volja, sjaj)
wŏsogoonŭmâkŭn, svijeća (*wŏsogo* = voštano)
wosogoonumakun, svjetlo
wosogowweech, svitac
wŏsowĕk', cvat, cvijet, cvjetati (*woso* ≈ vosak = svjetlost, sjaj)

....

[1] Silas Tertius Rand, Dictionary of the Language of the Micmac Indians who reside in Nova Scotia, New Brunswick, Prince Edward Island, Cape Bre-ton and Newfoundland; Halifax, N. S.: Nova Scotia Printing Company, 1888.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 163.

[3] Ib. p. 162.

[4] Ib. p. 120.

[5] Ib.

[6] Ib. Tome II, p. 111.

[7] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 619.

KOB, KOBAC I MILOŠ KOBILIĆ

Ovdje ćemo lingvistički da ispitamo zašto nas prezime OBILIĆ podsjeća na KOBILIĆ, KOBILA, ali zar bi jedan slavni vitez mogao imati prezime po kobili? Ne, ne! Tu mora biti nešto drugo, nešto što je kroz vrijeme kod Srba zaboravljeno, a niko od srpskih lingvista nije znao, nije htio, ili nije smio da im to vrati u sjećanje.

Od osnove OB izvedeno je OBILIĆ, od osnove KOB izvedeno je KOBILIĆ. OB podsjeća na OBLO, GRUDASTO. KOB podsjeća na zlu KOB, SUKOB, a tu je i KOBAC, ptica sokolovka.

Srpski jezik korijenom je vezan za tračanski, jer su drevni Tračani bili Srbi, ali pošto su iz vrha Crkve sve tračansko pretvorili u grčko, a što nisu mogli, to su uništili, ostaju nam keltski jezici, jer su i Kelti starinom Tračani, tj. Srbi.

Prvo zavirimo u velški i počnimo od CO (KO), jer OB je OBLO i KO (CO) je KOLO:

• CO = OBLO, KRUŽNO, GRUDASTO [1]
• CÒB, COP = VRH; UDAR [2]
• COBIAD = NAJVIŠI; JAK, KRUPAN [3]
• COBIAW = VRH, UDAR [4]
• COBLYN = UDARAČ [5]

Sa značenjem VRH umjesto COB u korniškom je COP [6] i po ovom i po velško-korniškom COP neki autori namjeravali su da OBILIĆ oglase za KOPILIĆ.

Prvo što ugledah u gaeliku je CO (KO) sa značenjem KO, KOJI, ali to nije to, nego je tu drugo CO sa značenjem NAOČIT, VELIK [7]. Od osnove CO su sljedeće riječi:

• CÒB = MNOŠTVO, OBILJE [8]
• COBH = POBJEDA, TRIJUMF, OSVAJANJE [9]

• COBHACH, COBHAICH = ČAST, PRIZNANJE [10]
• COBHAICHE = KRUPAN, ČVRST; HRABAR, POBJEDNIČKI [11].

A sad tražimo u galskom:

• COB = VRH; UDAR [12]
• COBH = POBJEDA [13]
• COBHACH = ČAST, ČVRSTINA, HRABROST [14]

Od gornjih riječi potiču varijante prezimna OBILI, OBILIĆ, KOBIL, KOBILI, KOBILAĆ, KOBILJEVIĆ. Svaka od navedena riječi opisuje istorijski i epski lik Miloša Obilića: njegov stas, snagu, viteštvo, ratničku vještinu i karakter. Prezime KOBILAJIĆ postojalo je srednjem vijeku u vrijeme Kosovske bitke:

“КОБЫЛАYИЋЬ, vlastelin kneza Pavla Radinovića od primorja Vukosav Kobilajić 1397 M. 229.” [15]

Daničić se poziva na Franca Miklošića i njegovu “Monumenta Serbica”, a na pomenutoj stranici te knjige piše ВУКОСАВЬ КОБИЛАЧИЋЬ [16]. Osnova drugoj riječ u prezimenu КОБИЛАЧИЋЬ je ЛАЧ. To je od velškog LLACH sa značenjem ZRAKA, OŠTRICA [17]. Galsko LACH ima isto značenje kao i LECH i LICH [18] sa značenjem BAL, tj. SILA, SNAGA, SJAJ, SUNCE [19]. Da vidimo u složenicama:

• COB-I + LACH > COBILACH = KOBILAĆ,

• COBH-I + LACH > COBHILACH > KOBILAĆ = = slovenizirano КОБИЛАЧИЋЬ, skraćeno KOBILIĆ, OBILIĆ.

A šta znači riječ KOBILA, zašto ne bi bilo da je Miloš po KOBILI prozvan KOBILIĆ, jer tako neki zvanični istoričari tvrde? U gaeliku KOBILA je CABALL [20], u galskom LAIR ili CAPUL [21], u velškom CASEC, CASAC, a ni u ostalim keltskim jezicima za KOBILA nema

riječi sa osnovom COB [22] i otkud srpsko KOBILA?

Naziv KOBILA je od keltskog COB, koje je isto galskom CAB, CEB, CIB, CUB sa izvornim značenjem BAL [23]: VRH, SVJETLOST, SILA, SNAGA, SUNCE [24]. Od CIB je KIBELA, od CUB je KUBELA, grčki: **Κυβέλη**, **Kybele**, **Κυβήβη**, **Kybebe**, **Κύβελις**, **Kybelis**), tračka boginja VELIKA MATER. Dakle su prezimena OBILI, OBILIĆ, KOBILIĆ, KOBILAIĆ, KOBILJEVIĆ i naziv KOBILA srodnog postanja i istog značenja: OBILO; VRH, VELIKO, KABASTO, JAKO.

Postojao je jedan Miloš na dvoru cara Dušana i spominje ga Mavro Orbini kad govori o posljednjim danima cara Dušana i njegovim savjetnicima.

“Najvjerniji njegovi savjetnici bijahu Gregorije i Vojihna cesari, te Brajko, Raoslav, i Branko Rastislalić, zatim Tomo i brat mu Vojislav Vojnović, Miloš i njegov brat Raoslav Ledenić, …” [25]

Miloš LEDENIĆ! Po galskoj osnovi LED u galskom LEDA, LEDAN prezime LEDENIĆ u fizičkom smislu bukvalno znači PROŠIREN, UVEĆAN [26], jer je Miloš bio ŠIROKIH LEĐA, OBIL, OBILAN, VELIK, KABAST, OGROMAN. Od galskog LED potiče i srpsko LED > LEDA > LEĐA.

Orbinijev Miloš Ledenić je kosovki Miloš Kobileach (Kobilić) i on je u vrijeme Kosovske bitke imao preko 50 godina, iako ga narodni pjesnik prikazuje kao mladog. U mladosti je bio među savjetnicima cara Dušana, a kakvu je pravu ulogu imao, to ne znamo, ali je kao Dušanov savjetnik vjerovatno od ranije bio poznat caru Muratu. Po prezimenu se vidi da je Miloš Kobilić tračkog, tj. keltskog, odnosno srpskog ilirskog porijekla.

……………………

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 65.

[7] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 221.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 336.

[13] Ib.

[14] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[15] Đura Daničić, Rečnik iz starina srpskih, Prvi dio A-K, Državna štamparija, Beograd, 1863, str. 459.

[16] Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, p. 229.

[17] William Owen Pughe, Ib. Vol. II.

[18] Jean-Baptiste Bullet, ib. Tome III, p. 65.

[19] Ib. p. 76.

[20] Robert Archibald Armstrong, Ib. p. 89.

[21] William Shaw, A English and Galic Dictionary, Vol. II; London: W. and A. Strahan, 1780.

[22] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 100.

[23] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 336.

[24] Ib. p. 118-120.

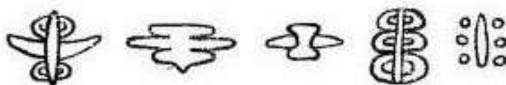
[25] Mavro Orbini, Kraljevstvo Slavena, Golden marketing, Zagreb, 1999, str. 333.

[26] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 77.

TEMPLAR NEMANJA, OBOŽAVATELJ SUNCA

191 « SOLEIL. »

Symbole rayonnant.

Variantes :

Id. « soleil », compl. phon. -*wai*/*wata*-.

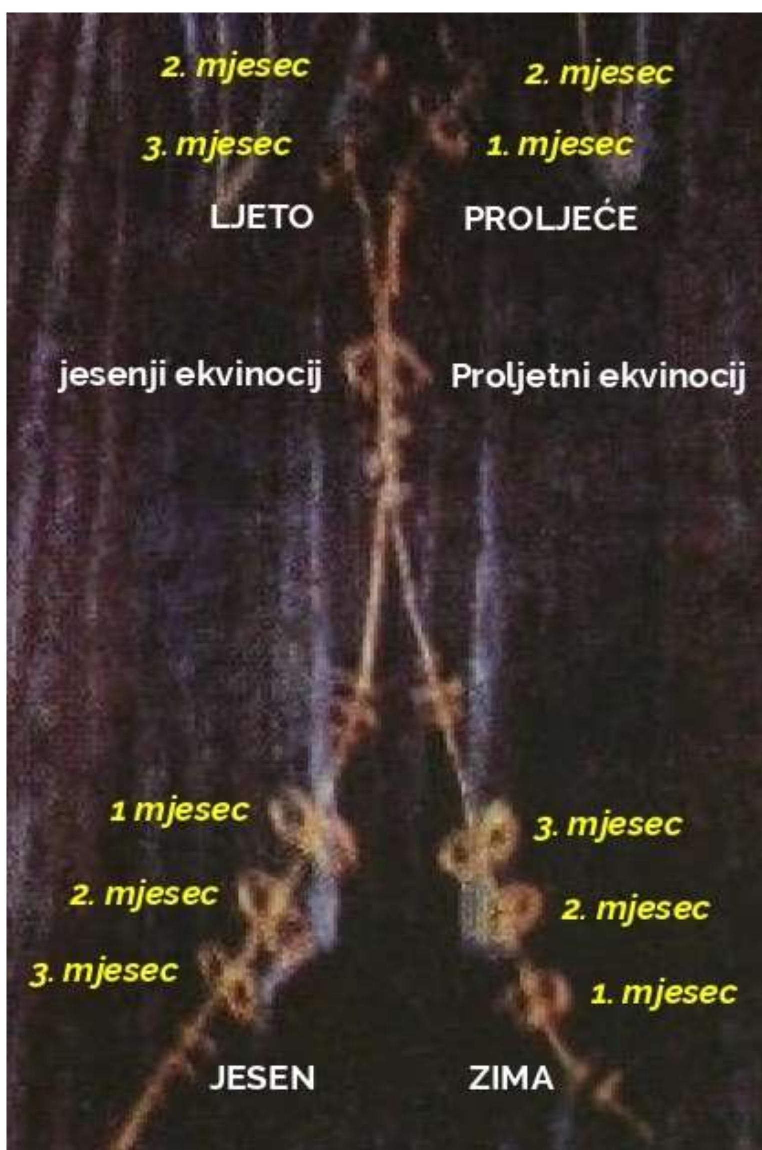
1. Divinité féminine, époque impériale

RŠ 17.159 : ^{d}SOLEIL (des ?) SOLEILS.

Hetski hijeroglif sa značenjem "wata", tj. vata, čisto, bijelo, francuski "Soleil", srpski "Sunce" (Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 100).

Je li hetski hijeroglif **Φ** simbol Isusa, ili je simbol Sunca, ili je u Crkvi u liku Isusa ukriveno Sunce?

Na Nemanjinoj mantiji simbolima Φ obilježeni su mjeseci jeseni, mjeseci zime, ekvinociji, dva mjeseca proljeća i dva mjeseca ljeta, a treći mjeseci su zaklonjeni mantijom.

Hetski hijeroglif Φ znači “vata”, čisto, bijelo, Sunce.

SKORDIĆI SU SKITI SKORDI

Istoriografi Skordiće smatraju Keltima, iako su oni Skiti, a da su Skiti, to nam otkriva keltska riječ SCORD (čita se: SKORD) sa značenjem POKRETLJIV, NESTALAN, NEPOSTOJAN [1], tj. SKITNICA, SKIT.

……………………..

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 342.

ILIRSKI BROŠEVI

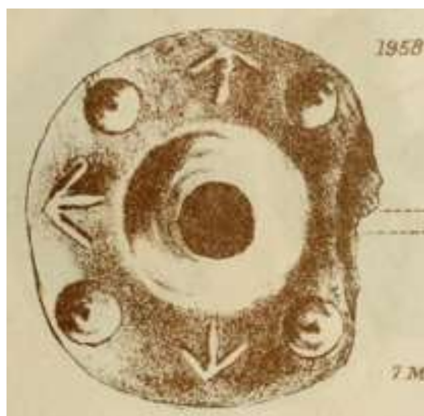
Jedan od ilirskih broševa u ženskom grobu u tumulusu na čijem se vrhu nalazi Petrova crkva kod Novog Pazara (gvozdeno doba, 6-5. v. st. ere, iz zbirke Narodnog muzeja u Beogradu).

Druga fibula iz tumulusa kod Petrove crkve u Novom Pazaru: u markiranom dijelu je simbol ili slovo **W.**

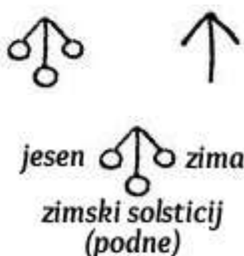
Na broševima, koji su ujedno i kopče, u arheologiji zvanim "fibulama", vidimo slova brigijskog, odnosno frigijskog pisma. Sasvim desno je simbol **i↑i** kao simbol podneva prvog dana zime, vremena kad se po vertikali preko Sunca spajaju jesen i zima (ono dvoje "**i**" sa strana). Strelica je znak pravca Sunca sa juga i prvog dana zime ka sjevernom nebu i prvom danu ljeta. Ako je **i↑i** napisana riječ, onda tu piše **ITI**, tj. HITI (BRZA, ŽURI).

Na drugoj obilježenoj kopči je slovo **W**, ili je **Σ** (S). Slične simbole imali su Frigi Trojanci (slika na sljedećoj strani).

Trojanski simbol **↑***,* tj. slovo **T** (*Henry Schliemann, The City and Country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, No. 1958.*

Hijeroglif **↑** kod Heta znači KUTASARI, u izvornom smislu SJEKAČ, u širem smislu ZIDAR [1]. Sve je to simbolika Sunčevog iz dana u dan podizanja sa niskog juga u prvom danu zime ka najvišoj krovnoj tački Sunčeve kuće na sjevernom nebu u prvm danu ljeta. Potpuno isto značenje ima skraćena i dorađena verzija tog hijeroglifa (lijevo na slici ispod) [2].

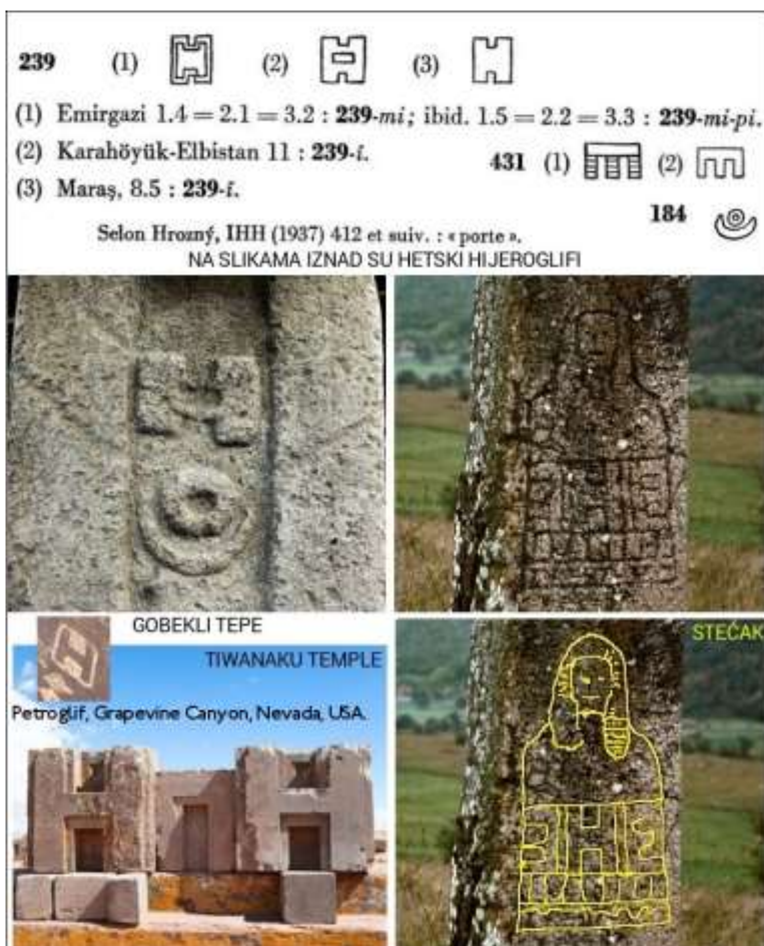

……………………..

[1] Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 139.

[2] Ib.

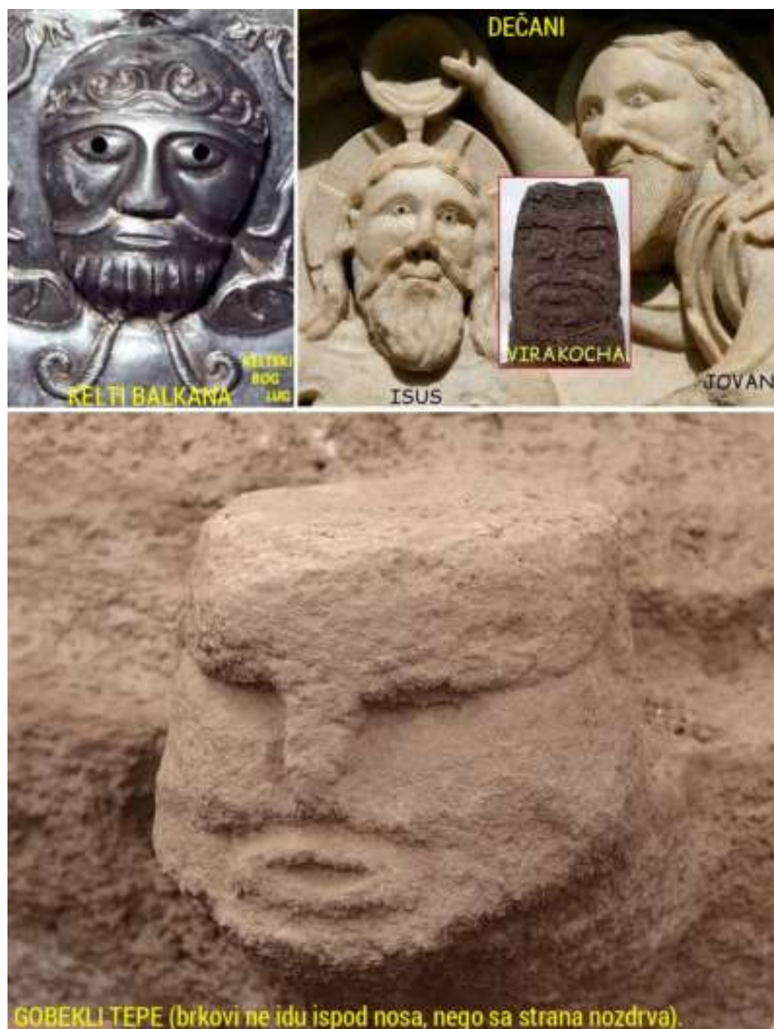
SVOJE ZLO ONI SU PRETVORILI U "MISTERIJU"

Hetski hijeroglif **H** *u Sjevernoj i Južnoj Americi.*

"Utvrđeno je da istorije Meksika i Perua, kao i predanja Trokuoiza i drugih plemena Sjeverne Amerike, ilustruju ranu historiju Hetita." [1]

"Sasvim je moguće, kako su neki pisci tvrdili, da su stigli u Novi svijet prije početka hrišćanske ere, ponijevši sa sobom svoj čudan sistem konvencionalnih

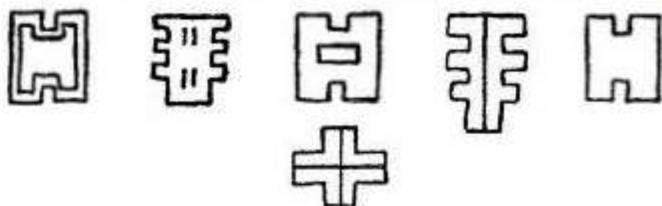
Brkovi od nozdrva svjedoče istu ezoterijsku tajnu.

hijeroglifa, koji je zbunio mnoge istraživače, a odaje odnos prema kipovima pronađenim na Uskršnjim ostrvima i prema najstarijim kineskim simbolima. Ova plemena su sa sobom donijela i tradicije koje se odnose na drevni period hetitske prevlasti u Egiptu, Palestini i Kaldeji." [2]

Kantica sa vodom života od Gobekli Tepe, Asirije i Asteka do freske u Pećkoj patrijaršiji i na stećku modernog doba u selu Tulovići kod Tuzle.

Hetski hijeroglifi, a iznad indijanski petroglifi (Grapevine Canyon Petroglyphs, Spirit Mountain, Laughlin, Nevada, USA).

"Među njihovim rezbarijama nalazimo prikaze slona i lava, životinja koje nisu postojale u Americi." [3]

Njihova je velika laž o starosti svetilišta Gobekli Tepe, kao što je laž da ne znaju ko je gradio hramove, monolitne objekte i piramide po Americi. Sve što je u prvim naletima konkvistadora našla, Rimokatolička crkva je prvo opljačkala, zatim razorila, pokupila materijalne dokaze i zatrla i sve ljude koje je stigla pobila.

……………………..

Hijeroglifi: *Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre*

national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 97, 129, 158, 223, 239.

[1] *John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. II; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 340.*

[2] *Ib.*

[3] *Albert Churchward, The signs and symbols of primordial man; London: Swan Sonnenschein & Co., LMT; New York: E. P. Dutton & Co., 1910, p. 222*.

ZAPAD I SRBI ISTO KAO SRBI I JA

Često se pitam zašto u etimologiji duh Zapada bježi od Srba i nikad u komparativnoj lingvistici ne spominje srpski jezik, iako je očigledno da je korijen drevnog srpskog jezika kao posebno stablo izrastao i razvio se u jezicima svih modernih naroda Evrope. A onda mi na um dođe da i Srbi bježe od mene samo zbog toga što moj duh ne služi srpskoj kolektivnoj svetosavskoj judeo-hrišćanskoj ideologiji, nego služi mom ličnom osvjetljenju mog ličnog puta ka Bogu.

Iako smo mi svi Srbi, naša imovina nije zajednička, nego svako od nas ima svoju vlastitu imovinu i ne da je nikom drugom, čak ni rođenom bratu ni sestri, mnogi ne daju ni majci ni ocu, neki čak ni rođenoj djeci ni unucima, zar ne? A Srbi traže od mene ono što je najvrednije i najsvetije od sveg imanja na svijetu: traže duh moje duše, suštinu moje dušu traže kao baštu sa drvetom života da pripoje svojim gospodarima biblijskih judeo-hrišćanskih misterija i u ogradi njihovog imanja plodove moje duše njihovi gospodari da ubiru. Ne, ne! Nikome na svijetu ne daje se duša, jer je u duši Božiji duh koji dušu napaja životom ovog i onog svijeta i svaki

je čovjek Božijim duhom zapečaćen. Svi ljudi na svijetu različite pečate nose i nema istih ljudskih tijela i istih ličnosti pod kapom nebeskom. I gle: nema Božijeg pečata na tijelu ni po rasi, ni po narodima ni po vjerama, jer su i rase i narode i vjere neprijatelji Božiji osmislili kako bi čovjeka i ljude razdijelili i zavadili, odvojili od Boga i preoteli.

Dakle, svaki čovjek svojim vlastitim trudom o svojoj duši treba da se stara, da je ukrašava i čuva, jer u njoj je duh Božiji, drvo čovjekovog vječnog života i nikome pod nebom to se ne daje i ne poklanja ni za suvo zlato, ni za rasu, ni za narodnu pripadnost, na za kolektivnu vjeru naroda!

Ljudski rod može opstati samo ako se od opšteg pojma rase, narodnosti i vjere vrati čovjeku pojedincu i počne se truditi za dobro svakog pojedinca, za dobro svake Božije duše, a ne radi rasne, narodne, vjerske ili bilo koje druge sloge mnoštva odbacivati, progoniti i zatirati pojedince, jer ni jedno zlo nije od Boga niti Bog čini zlo, niti Bog opravdava činjenje zla. Samo se troje brani oružjem: duša, sloboda i život.

Iako smo svi mi Srbi, mi jedni drugma ne poklanjamo svoju zemaljsku imovinu, a Srbi od mene traže da im poklonim duh moje vlastite duše, isto kao što Zapad od Srba traži duh njihove kolektivne narodne i vjerske duše. Ne dam! I vjerujte mi: javnim objavljivanjem istine više se borim protiv bezbožnosti, laži i zla Zapada, nego svi današnji srpski arhijereji i svi današnji srpski intelektualci, jer ja ni jednim dijelom svoje duše ne pripadam duhu Zapada, što za Srbe pravoslavce kao sljedbenike Biblije nije slučaj, jer su preko vjere i crkve dio duha Zapada.

KOLO I NOJEVA GOLUBICA

Ovdje ćemo pričati o kolu i Nojevoj golubici sa maslinovom grančicom u kljunu, te počinjemo o porijeklu i postanju riječi GOLUBICA:

• velški: COLOM, KOLOM, GOLOM [1],
• gaelik: COLM, COLMAN, COLUMAN [2],
• galski: COLOM, COLLOMEN [3]
• latinski: CŎLUMBA [4]

Svako C iznad je glas K. Za latinsko COLUMBA neki tvrde da potiče od grčkog **κολυμβῶ** [5] i nastoje da utvrde svoju laž:

"Aristotel je koristio κολυμβὶς za gnjurca. Encikl. Britanika upućuje na britansku riječ *k'lommen*, *kylobman*, *kolm*, što znači isto kao *columba*." [6]

Grčko **κολυμβῶ** znači RONITI, ZARONITI, STRMOGLAVITI SE [7]. Golub ne roni, ko je vidio goluba da roni? Gnjurac nije ni golub ni golubica, nego sasvim druga vrsta. Lažovi su vidjeli COL u COLUMBA i ΚΟΛ u grčkom **κολυμβῶ** i evo, naivni narode, to vam je to! Nije to to, lažovi, nije to to i evo pokazaćemo šta je i kako.

Srpsko GOLUB Petar Skok objašnjava ovako:

"**golub** m (Vuk) prema f *golubica* = *golub* (Kosmet), sveslav. i praslav. osnova na *-t *golombî*, danas na *-o*, *'columba'*." [8]

I reče Skok i priznade da je riječ GOLUB porijeklom sveslavenska i praslavenska, ali ne htjede da kaže da je to davno sveslavensko i praslavensko zapravo keltsko, tj. tračansko, ilirsko, tj. srpsko, nego on sam izmišlja riječ ***golombî** (zvjezdica ispred riječi znači da je to autorova pretpostavka). Vidite kako se sakriva istina?

Ove laži moramo razobličiti, barem ja moram, danasnje Srbe to ne zanima, jer i oni mnogo vole laži!

Polazimo od suštine postanja svijeta, od vatre, od ognja:

OG > OGO > OGOL > OKOL > OKOLO > KOLO = **O**. Od KOLO je KOLEDO, kod starih Slovena bog vremena. KOLO je KRUG:

KOLO > KOLOB > KOLUB > GOLUB

Zašto je golub po kolu dobio ime? Vrlo prost odgovor: kad tek poleti jato golubova, golubovi lete u KOLU, lete UKRUG, KRUŽE iznad mjesta letenja.

A sad se vraćamo Noju i njegovoj golubici:

"Kad je bilo Noju šest stotina godina, te godine drugog mjeseca, sedamnaesti dan toga meseca, taj dan razvališe se svi izvori velikog bezdana, i otvoriše se ustave nebeske. I udari dažd na zemlju za četrdeset dana i četrdeset noći". (Postanak, 7,11)

• početak potopa: 17. dan drugoga mjeseca: **17. februar** 2626. god. st. ere;

"I udari dažd na zemlju za četrdeset dana i četrdeset noći." (Postanak, 7, 12)

• kiša pada 40 dana: od 17. februara do 9. aprila 2626. godine;

"I stajaše voda povrh zemlje sto pedeset dana." (Postanak, 7, 24)

• voda je stoji po zemlji: 17. februar - 17. juli 2626. godine.

"*Te se ustavi kovčeg sedmog mjeseca dana sedamnaestog na planini Araratu."* (Postanak, 8, 4)

• sedmi mjesec potopa je 17. septembar 2626. godine;

"I voda opadaše sve većma do desetog mjeseca; i

prvog dana desetog meseca pokazaše se vrhovi od brda." (Postanak, 8, 5)

• deseti mjesec potopa je 1. decembar 2626. godine;

"A posle četrdeset dana otvori Noje prozor na kovčegu, koji beše načinio; I ispusti gavrana, koji jednako odletaše i doletaše dokle ne presahnu voda na zemlji. Pa pusti i golubicu da bi video je li opala voda sa zemlje. A golubica ne našavši gde bi stala nogom svojom vrati se k njemu u kovčeg, jer još beše voda po svoj zemlji; i Noje pruživši ruku uhvati je i uze k sebi u kovčeg."

(Postanak, 8, 8-9)

• Noje otvara prozor na kovčegu i ispušta gavrana i golubicu: 9. januar 2625. god. st. ere:

"I počeka još sedam dana, pa opet ispusti golubicu iz kovčega. I pred veče vrati se k njemu golubica, i gle, u kljunu joj list maslinov, koji beše otkinula; tako pozna Noje da je opala voda sa zemlje." (Stvaranje, 8:10-11)

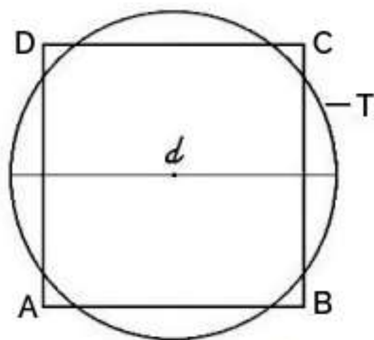
• golubica donosi grančicu masline: 16. januar 2625. godine;

"I pred veče vrati se k njemu golubica, i gle, u kljunu joj list maslinov, koji bješe otkinula; tako pozna Noje da je opala voda sa zemlje." (Postanje, 8, 11)

Od podne 17. februara 2026. do podne 16. januara 2025. ima 333 dana.

Ako za 3 sata, 51 minutu i 12,44448 sekundi uzmemo prije podne 17. februara (8:51h izjutra) i isto toliko sati iza podne 16. januara (15:51h popodne), to je ukupno 333,3211214 dana.

Po jednom od kodova Piramide vrijeme može da se kodira u mjerama dužine (i obratno) tako da je 1 dan = = 2,466586509 cm (i obratno). U 333,3211214 dana po 2,466586509 cm upisano je 822,1653812 cm i to je obim kruga **T** (*str. 206*). To je kolo, krug vremena od

početka potopa do dana kad je golubica donijela Noju grančicu masline kao znak izmirenja Boga sa postpotopskim čovjekom.

Prečnik kruga obima 822,1653812 cm je 261,70359 cm, površina kruga 53.790,90795 cm². Sa površinom 53.790,90795 cm² svaka stranica kvadrata ABCDA duga je 231,92867 cm = stoti dio dužine jedne strane Piramidine baze.

Sljedeće mjere:

- obim kruga **T** = 822,1653812 cm = 323,687158 inči,
- ugao uspona Piramidinih strana = 51,85399754°,
- tan. 51,85399754º = 1,273240621

323,687158 x 1,273240621 = 412,1316378 inči = dužina Kraljeve odaje u Piramidi.

Godina ima 365,242 dana:

365,242 : 412,1316378 = 0,886226551

Ako su kvadratu strance duge po 0,886226551, njegova površina je 0,7853975 jedinica. Krug iste površine ima prečnik **1** (jedan), a obim kruga je **3,14159** = **Pi**.

Štimanje mjera? Da, unutar grubo datih mjera zumiraju se prezicne mjere, isto kao što snajperista podešava snajper imajući već u snajperu neizoštrenu cijelu metu.

BOG JE OGANJ KOJI SEVA

Sinonim nazivu KOLO je TOČAK sa onovom TOK i to je VRIJEME. I ovo OK u TOK postalo je od OG, što je VATRA. Prije vise od 2500 godina grcki filozof Heraklit je rekao:

"Svijet ovaj, isti za sve, nije stvorio nijedan bog i nijedan čovek, nego je uvek bio i jeste i biće vatra vječno živa, koja se s merom pali i s mjerom gasi." (*Heraklit, fr. 30*)

Heraklit (Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος) je živio oko 535–475. god. st. e., a prvi spisi Biblije pisani su upravo u to vrijeme, te je tada u tek osmišljavanu Bibliju i ovo upisano:

“Jer je Gospod Bog tvoj oganj koji spaljuje i Bog koji revnuje.” (*5. Mojsijeva, 4, 24*)

Riječ koja je u prevodu Karadžić-Daničić prevedena sa *“revnuje”* u Septuaginti originalno glasi **ζηλωτής** (zelotes). Po Vuku srpsko “*revnuje”* potiče od *“revati”*, *“ne ići pravim putem”*, *“ići stramputicom”, tj. “raditi naopako”* [9]. U ostalim srpskim i u engleskim prevodima prevode kao *“ljubomoran”* po sličnosti grčkih riječi **ζηλωτος** (zelotos) ili **ζηλότυπος** (zelotipos), *“ljubomoran”* [10]. To isto znači i grčko **Ζηλήμω** (zelemo) [11]. Kad se u srednjoj Bosni za nekoga kaže da reve, znači da u bijesu nekoga verbalno napada. To se kaže i za psa kad ljuto lajući nekoga ili nešto napada. Bijes je ljutina, žar, stanje vatre, te i grčko **ζῆλος** (zelos) upravo znači VATRA, ŽAR, BIJES [12].

U grčkom **ζηλωτής** (zelotes) korijen je ZEL (**ζηλ**) i ovo nije grčki korijen, nego je od keltskog SEL, što je isto današnjem SE u srpskom SEV, isto SE koje je u srpskom SELO, isto SE koje je u srpskom SENO. Tek

pokošena trava nije SENO, nego tek kad toplotom sunca potpuno osuši. Pomenuto SE je u keltskom SELTI, jer tako su oni sebe zvali. Po tome je ime Fudbalskog kluba SELTIK iz Glazgova, čije su ime cenzori odredili da se piše CELTIC).

Evo šta znači SEL od kojeg je prelaskom **S** u **Z** postalo grčko ZEL (*ζηλ*):

"*Eli* i *Seli*, koji su smislom istog porijekla od *El* i *Sel*, dva su imena Sunca." [13]

Korijen u grčkom **ζηλωτής** (zelotes) je **ζη** (ze) i to je u jednako korijenu **Ζε** u **Ζεύς** (Zevs), jer pored oblika **Ζεύς**, u starini se ime **Zevs** pisalo i kao **Ζήν**, **Ζηνός**, **Ζενί**, **Ζῆνα** [14]. Dakle je srpsko **SE** dalo grčko **ZE**, te je SEVS dalo **Ζεύς**, SEN (kao srpsko *"seno"*) dalo je **Ζήν** (Zen), SENOS je dalo **Ζηνός** (Zenos), od SEVI postaje **Ζενί** (Zeni), od SENA postalo je **Ζῆνα** (Zena). Zevs je bog munja i gromova, Zevs je SEV, SEVANJE.

Osnova SE je u grčkom **Σέλα**, sa značenjem SJAJ, SVJETLOST, PLAMEN, MUNJA, SVJETLICA, ZRAKA [15].

I evo nas pred istinom: u grčkom ne postoji SE ni kao korijen, ni kao prosta riječ, nego je SE tračanska, keltska, ilirska, tj. srpska riječ: velško SE znači ZVIJEZDA; DUHOVITOST, RAZUM [16]. U galskom [17] i gaeliku SE znači SEST i to je znak jednostavne spirale kao simbola svjetlosti i toka vremena, dakle treba preispitati i postanak "arapskih" brojeva, za koje se već zna da nisu arapski, nego su "iz Indije".

Spirala je simbol svjetlosti, toka vremena i kruženja svjetlosnih nebeskih tijela: galsko i gaelik SE znači 6.

Za Septuagintino **ζηλωτής *(zelotes)*** grčki lingvisti tvrde da je to vulgarno, prostačko [18], a kao ispravno navode **ζηλευτής** (po novogrčkom "zeleutes") ili oblik **ζελήμων** (zelemon) sa značenjem *"ljubomoran"*, jer "i **ζήλη** (zele) znači *"suparnica"*. Nije ona samo suparnica, nego je LJUTA, BIJESNA, VATRENA, jer je grčko **ζη** (ZE) postanjem od srpskog SE iz imenice SEV, SEVANJE (***sega* > žega**). Tako 24. stih Četvrte glave 5. Mojsijeve knjige pravilno glasi:

"Jer je Gospod Bog tvoj oganj koji spaljuje i Bog koji seva." (*5. Mojsijeva, 4, 24*)

Srpskom ekavskom SE sinonim je ikavsko SI:

SEVA = SIVA (od SIVA je vedsko ŠIVA)

Tu je i hetski hijeroglif S, SI ili SE, što je uprošćeni prikaz ognjila sa srpskog grba (slika ispod).

Hetski hijeroglif S, SI.

……………………..

[1] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 48, 11.

[2] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 702.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 347.

[4] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 91.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 827.

[8] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 587.

[9] Vuk Stefanović, Srpski rječnik, Beč, Stamparija jermenskog namastira, 1818, st.
st.724.

[10] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. p. 634.

[11] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 270.

[12] Ib.

[13] J. G. R. Forlong, Rivers of Life, Vol II; London, 1883, p. 194.

[14] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. p. 634.

[15] John Groves, Ib. p. 513.

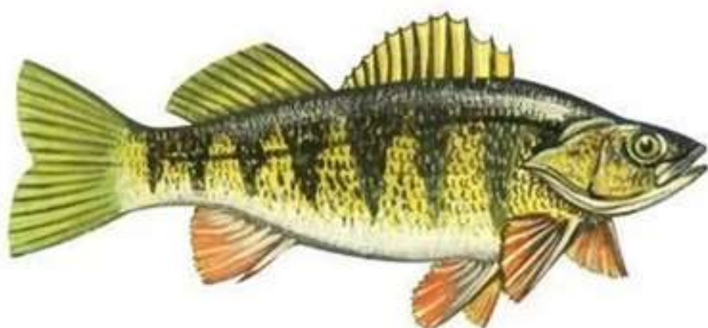
[16] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; Denbigh, Published by Thomas Gee, 1832, p. 499.

[17] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 345.

[18] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 793.

[19] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. p. 634.

BRGULE

πέρκη = perka = perch

Jedno selo sa imenom Brgule je u Bosni kod Vareša, drugo kod Tuzle, treće u okolini Kladnja i četvrto u Srbiji kod Uba. Drevna imena ovih sela svjedoče kontinuitet generacija njihovih stanovnika, bilo da su tu starosjedioci, ili su odnekle došli, pa tako nazvali selo.

U Brgule vidimo množinu od **brg**, **u brg** vidimo korijen **br-** i mnogo srpskih riječi od ovog korijena, ali šta je u stvarnosti ljudskog života izvor ovog korijena?

Galsko **br** znači isto kao i galsko **ceibro**: **1.** *rog*; **2.** *perch*, tj. riba *grgeč* [1]. Galsko **br** takođe je isto galskom ber [2] sa značenjem vis, brdo, planina [3]. Tako je isto obliku **brg**, tj. **berg** i to je **breg**, **brig**, **brijeg**.

Pošto galsko **gul** u **Brgule** znači **vidikovac** [4], a samo **ul** znači **sve** [5], **Brgule** su **brdoviti vidikovci**, **brdski vidici, sjajni vidici**.

I da ne zaboravimo da su Gali porijeklom tračanski, tj. ilirski Brigi:

“**3.** Bregi ili Brđani – Breges – Egipćani su Bregjane ili Brđane poštovali za najstariji narod na zemljanom šaru." [5]

Tračani, iliri, Brigi, Frigi i Gali su jedan te isti narod:

“Frigi su nakon toga zvani Gali i Galati, dokaz njihove vrijednosti, i mnogo drugih imena i zvanja im je davano ili su oni sami uzimali imena za vrijeme njihovih seoba po Evropi: kao Briganti u Španiji, Galiji, Germaniji, Britaniji i Irskoj, što od *brigunta* znači *prvi od najčuvenijih* Briga i bili su prvi i najčuveniji posjednici ovih zemalja, i Starobrigi, ili brđanski Brigi; ali više o ovom pitanju kada dođem do razmatranja o nekoliko posebnih migracija u Evropi.” [7]

“I Frizi, koji sebe zovu Brigima, tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vitini i Dinijani, i, ja mislim, kođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo.” [8]

“Kikoni, koji su takođe Gali i Brianti (britanska plemena imaju isto ime) tukli su se sa Odisejem nakon pada Troje; i tvrdi se da su kimerijski Brigi iz Trakije otišli u Malu Aziju i postali Frizi. Oni su Briganti Britanije.” [9]

Dakle su Brguljani u svojim Brgulama potomci predaka iz ilirskih vremena, jer ime njihovog sela svjedoči to.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 197, 294.

[2] Ib. p. 197.

[3] Ib. p. 154.

[4] Ib. p. 690.

[5] Ib.Tome III, p. 472.

[6] Miloš S. Milojević, Odlomci istorije Srba, Sveska I, Beograd Državna štamparija, 1872, str. 110.

[7] Rowland Jones, The Origin of Language and Nations, Preface, p. 26, London: Printed by J. Hughs, 1764.

[8] Strabo, VII, 3.

[9] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, p. 213.

ŠIBIKA I ŠIBENIK

More i rascvjetana žuta šibika.

U svom "Rječniku hrvatskoga ili srpskoga jezika" Petar Skok kaže da je ime dalmatinskog primorskog

grada **Šibenika** istog značenja kao latinsko **virga** [1]. Pogledaš u latinski, vidiš da **virga** znači *grančica*, *prut*, *šipka*, dakle je po Skoku Šibenik dobio ime po šipki!? Ali, gle: latinsko **virgo** znači *nevina*, *čista*, *djeva*, *djevojka*. Sa istom osnovom latinsko **viria** znači **narukvica** i to je *ukras*, *sjaj*. Ove latinske riječi imaju osnovu **vir**, osnovu koja je srpska prosta riječ **vir**, *vrtlog*, *kovitlac* i najstariji vir u istoriji ljudskog roda je okretanje nebeskih svjetila.

Vjenčani prsten kod Srba je **vera**, ali ako to kažemo ikavskim, onda je **vira**, isto kao **vera** i **vira** u religiji. Veridba je radost, sreća, veselje i možda to ima u istoj ili srodnoj keltskoj ili skitskoj riječi, jer Srbi su od Kelta i Skita, ali pošto rječnik skitskog ne postoji, tražimo u keltskom.

Galsko **vir** isto je galskom **pir** [4], koje je isto srpskom **pir** kao sinonim nazivima *slava*, *veselje* [5]. Galsko **vir** takođe je isto galskom **ver** koje znači *Bal*, tj. *Sunce* [6], a galsko **virer** je *okret, okretanje, vir* [7].

Sva nebeska svjetila se okreću, skreću, a najveće svjetilo je Sunce i njegova okretanja i skretanja su najuočljivija. Sunce je **vir**, **virer**, Sunčeva zraka je **virga**, tj. **prut**, **šipka**, dakle nije Šibenik dobio ime po običnoj šipki, nego po Sunčevoj "šipki",tj. zraki. Sunce je **Si** i ono **sipa** svjetlost, zraka nosi svjetlost i zraka je **sipka**:

Si > sip > *šip* > šipka > šibka > šibika

Šibika (*Coronilla emeroides)*, drvo sa jarkim žutim cvjetovima, značajna je u prostoru Mediterana, pa i dalmatinskog primorja:

Si > sip > šip > šipka > šibka > šibika > **Šibenik**.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 208.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 471.

[5] Ib. p. 260

[6] Ib. p. 471

[7] Ib.

BREG I BRIG

Keltsko **bre** znači **sunce**, Hermes i on je mitološki glasnik bogova, svjetlost, sunce. **Hermes** je postanjem og tračkog ***ger***, ***grem***, *germes* sa značenjem *toplo*,

vruće. Ima li danas Srba koji ne znaju šta znači srpsko ***brecati***, ***brecanje***? To je govor *u ljutnji, u bijesu*, *u vatri*. Galsko **bre** je u srpskom ekavskom **breg**, osnova **bri** je u ikavskom **brig**. Od **bre** u **breg** je i prilog **pre**, jer se jutrom sunce pojavi na visu **brega** ranije, **pre** bilo gdje drugo: **bre** > **pre**. Tako i na visokom visu **briga** pojavi **prije** nego bilo gdje: **bri** > **pri**.

Od osnove **bre** je **Bretan**, od **bri** je **Britan**, **Breto** je **Briton** [1]. Uz Savu u sjeverozapadnoj Bosni živjeli su ***Breuci*** [2]. **Bre** je osnova u ekavskom **breg**, ikavsko **brig**.

Galsko **bre** i **bri** znači *velik*, *visok*; *čast*, *sloboda*, *moć*; *vis*, *breg*, *brig*, *planina* [3], što je u ilirskom bilo **pre**, **pri** [4]. Tračansko **bria** je *utvrđenje*, *tvrđava*, *grad* [5]. Galsko **bre** značenjem je isto galskom **bra**, **bri**, **bro**, **bru** sa značenjem **Bal**, tj. **Sunce** [6]:

“**berg-**, *berg, korn. bret*. Bern, cu. Bera, *gomila*, *cu. bera...”* [7]

Berg isto što **brg**. Od **brg** je **prg**:

prg > prgiti > pržiti; prigati < > brigati.

Keltsko **brĭgā** je **brig**, **breg** [8], a **brīgā** je *srž*, *suština* [9] i to je **vatra**, **sunce**, **Sunce**:

brg > **brgav** > **prgav** = **ljut, vatren**

Keltsko **brig** je *brig***,** *breg***,** *brijeg* [10]. **Brigo-**, **brig**, **brígh** znači *vrijednost*, *čast*, *slava*; **brigant**, **brigantine** znači *pleme*, Brigantes, Brigantius, Brigantium [11].

Briganti su Berganti, a njihova zemlja Brigantia [12]. **Brigantes** znači **planinac**, **brđanin** [13].

Bretan (βρετᾱνοί), je Britan, Breton je Briton [14]. Britani, Bretani, Bretanoi, grčki βρετταví, βρετᾱνοί [15]

su iz Bretanije u Francuskoj naselili zemlju preko mora koja je po njima nazvana Britanija.

Svi nabrojani nazivi potiču od osnove **br**, **bre** i **bri** sa značenjem **breg**, tj. **brig**. Imena ovih plemena, kao i **breg** i **brig**, imaju veze sa srpskim **pretati** u **zapretati**, *stavljati u žar*, dakle je osnova **bret** ili **pret** u veza sa **vatra** (*preti se*, *pretiti*). Galsko **brét** je *brz*, *hitar* [16]: **bret** < > **spret** > **spretan**.

Od ilirskog, tj. tračanskog **pri** je naziv Friga, tj. Priga: **prig** = žar, **pripeka**, puna snaga Sunca kad najviše **prigrije**.

Ime **Priga** Grci su pisali **Φρύγες** i starogrčko **Φ** (φ) u drevna vremena izgovarano je kao **p**, te u ta davna nije bilo **Frig**, **Frigi**, nego **Prig**, **Prigi**:

"*phi*, *φ*, koje većina ljudi danas izgovara kao frikativno *f* (kao u engleskom *foot*), ali u klasična vremena bilo je ekvivalent aspiriranom pi, kao *p* u engleskom *pot*: aspirirani bezglasni eksplozivni labijal. Phi je postao frikativan u postklasično doba, ..." [17]

Ko ne vjeruje, eto mu spisak literature i neka pogleda solarne simbole na priglavku: **pri + glav-ak**.

....

[1] Alfred Holder, Alt-Celtischer Sprachschatz, Erster Band; Leipzig, Druck und Verlag von B. G. Teubner, 1896, s. 525.

[2] Ib.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 203.

[4] Ib.

[5] *Ib.*

[6] *Ib. p. 204.*

[7] *Alfred Holder, Ib. s. 402.*

[8] *Ib. s. 533.*

[9] *Ib. s. 534.*

[10] *Ib. s. 533.*

[11] *Ib. s. 543.*

[12] *Ib. s. 403.*

[13] *Ib. s. 534.*

[14] *Ib. s. 525.*

[15] *Ib. s. 552*

[16] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 208.*

[17] *Donald J. Mastronarde, Introduction to Attic Greek, Second Edition; Berkeley, Los Angeles, and London, University of California Press, 2013, p. 13.*

JASNO SUNCE I NAROD JASI

Bretonci, Korniši, Armorićani i Velšani su potomci Kelta, tj. Kimera, odnosno Tračana. Bretonsko, armorićanskom i velško YACH ili IÂCH (čita se: JÂČ) znači ZDRAV, DOBAR[1], starovelško IACC [2], a velško YACHES ili IACHES je ZDRAVLJE [3]. Korniško IACH ili YÂCH je ZDRAV [4]. Čim je neko zdrav, odmah je i jak i dobar, dakle su keltske riječi iste srpskom JAK. Bretonsko i armorićansko JAS znači JEST, a piše se i IA [5]. U još nekim jezicima JA ima slična značenja:

“...Grčki *Yas*, Sunce*, kao Orb života*”. [6]

Grčka boginja zdravlja je **Ἰᾱσώ** (Jāsó) [7], a grčko **ἴᾱσις** (jasis) OZDRAVLJENJE, LIJEČENJE. [8]

Arapsko JAṢṢ znači VOSAK [9], JAṢR je VELIK, JAK [10], JAṢAD je ŠAFRAN; KRV ili bilo šta crvene

boje [11], JAṢṚAB znači DUG, DUGAČAK [12], Persijsko JAS je UŽITAK [13]. Arapsko JĀSIR je PONOS, TVRDOĆA [14].

Vidimo da se u svim navedenim riječima ponavlja JA pisano i kao IÂ i kao IA. U srpskom JA je lična zamjenica prvog lica jednine sa bukvalnim značenjem JESAM, BIVAM, POSTOJIM.To je osnova koja se nalazi u sljedećim srpskim riječima:

• JAS > JASAN
• JAS > JASNA
• JAS > JASIK > JASIKA
• JAS > JASLE
• JAS > JAZ

• JAS > JASIK > JAZIK > JEZIK
• JAS > JASDI > JAZDI > JEZDI
• JAS > JASDUG > JASTUK
• JAS > JASTOK > JASTOG

• JAS > JASA > JASAV > JASAVAC > JAZAVAC.

JASAN vid, JASAN dan, JASAN um, JASAN razlog.

Galsko IÂS (JAS): ŽAR, TOPLOTA, GORENJE [15].

Sunce je JAS, zraka je JASA, zrake su JASE. Srpska riječ JEZIK je od JAS: JAS > JASIK, premutirano u JAZIK sa značenjem isto kao JASA: **zraka**! JAZIK je dalo JEZIK i jezik je kao ZRAKA iz Sunca, tj. glave.

ЯЗЫЧЕСТВО (jazičestvo) je naziv slovenske pre-hrišćanske vjere, vjere obnožavanja Sunca:

JAS > JAZ > JASIK > JAZIK > JAZIKEST > JAZIČEST

ЯЗЫ + ЧЕСТ > **ЯЗЫЧЕСТВО** = SUNCU ČAST

Panonski Sarmati su JASIGESI, tj. JAZIGEZI, a ko

su Sarmati, to nije bila tajna sve do kraja 19. vijeka i prevlasti Bečko-berlinske lažive škole:

"SARMATIJA (Σαρμάτια: Et. Σαρμάται), ime zemlje u Evropi i Aziji. Za ranije i grčke oblike riječi vidi SAUROMATAE.

Ovo *S-rm* je isti korijen kao *S-rb*, tako da *Sarmati* i *Srbi, Servi*, *Sorabi*, *Srb*, itd., možda nije samo ime za istu populaciju, kao što je pretpostavljano i to ne na nerazumnim osnovama, već je takođe i zajedničko ime. Izgleda da je ime prvo dospjelo do Grka preko Skita iz donjeg toka Dnjepra i Dona, kojim su oni nazivali neskitsku populaciju. Da li je ova neskitska populacija tako sebe zvala i da li je to od Skita bilo ograničeno samo na njih, ne zna se. To je takođe ime koje su koristili Geti i neki od panonskih stanovnika." [16]

Sarmati JAZIGEZI su boravili na području današnje Mađarske i Vojvodine, a odmah do njih zapadno su ilirski JASI:

"Katari oko Emone imaju imena venetskog porijekla i mogli bi biti grupa Karna. Osim Latobića i Varkijana, čija su imena keltska, stanovnici Kolapiani, Jasi, Breuci, Amantini i Skordići bili su Iliri." [17]

I nema na Balkanu, nema širom Panonije i širom Evrope naroda koji više od Srba u svom jeziku ima riječi vezanih za Sunce sa osnovom JAS, dakle je **jasno** da Kelti i Iliri bili Srbi.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 384, 224.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth:

W. H. Luke, 1887.

[5] *Robert Williams, Ib. p. 384, 224.*

[6] *S. F. Dunlap (Samuel Fales), The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 18,*

[7] *Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 691.*

[8] *Ib.*

[9] *John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London, 1806, p. 335.*

[10] *Ib., p. 340.*

[11] *Ib.*

[12] *Ib.*

[13] *Ib.*

[14] *John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London, 1852, p. 412.*

[15] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 38.*

[16] *William Smith, A dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II, London: John Murray, 1873, p. 914*

[17] *John Wilkes, The Illyrians; Blackwell Publishers Ltd., Oxford, UK; Blackwell Publishers Inc., Cambridge , Massachusetts, USA, 1996, p. 218*

DERON, TRAČANSKI BOG ZEMLJORADNJE

Od druge decenije 20. v. na području Makedonije i jugozapadne Bugarske počinju da nalaze tračanske kovanice iz 6-3. v. st. e. sa natpisima DERRONI, DERRONIKON (ΔΕΡΡΟΝΙΚΟΝ), DERR (ΔΕΡΡ), DERO (ΔΕΡΡΩ). I samo na osnovu ovih natpisa izmisliše stručni lažovi da je tu bitisalo tračansko pleme DERONI, iako prije nikad niko od istoriografa nije pomenuo to pleme, dakle je to nebuloza kojoj se niko ne protivi i bezmozgovići ponavljaju.Šta znači natpis i ko je osoba na kovanici prikazana pored bika? Prvo o natpisu:

• DERO = DERW = DERV [1],

• DER = HRAST [2],

• DER = MNOGO, VEOMA [3],
• DER = ČVRST, JAK, SILAN, MOĆAN, KRUT, GRUB, BRZ, ŽESTOK, NASILAN, TVRDOGLAV, DRZAK, OHOL [4].

DER = DAOR = DRAG, DRAGOCJEN [5].

DER = DAR = DIR = DOR = DUR = DWR = DYR = BAL = SUNCE [6].

I vidimo da je sve isto: DER = DRU = DUR = DURANJE, TRAJANJE, TVRDOĆA, ČVRSTINA i po tome su HRAST i DRVO dobili ime.

DERA je LJUTNJA, SRDŽBA, GNJEV, BIJES, JAROST, VATRA [7]. Za osobu koji je prijeka, osorna, ljuta i plahovita kaže se da je DÈRAN, DÊRNA [8]; DÈRAN i DERLE su mlade osobe, a DERT je VELIKA BRIGA.

DERW, DERV, DERO, DERFF je HRAST, jednina DERWEN, DERVEN; množina DERVENNOU, DERVENNED [9]. U francuskoj Provansi HRAST je DEROU [10].

Galsko DERKAN (hrast, čvrstina) [11] u srpskom je skraćeno u DRKAN, NADRKAN. Galsko DERI znači OD BOGA, BOŽANSKI [12].

Dakle: DERO = DERW = DERV = HRAST = SILA, SNAGA, MOĆ, ČVRSTINA.

Ko je DERR, DERON, DERRONI ili DERONIKON? To je neko ko ma iste osobine kao hrast, pa će biti da je hrast primio ime po njemu, ili on po hrastu.

Galsko DER je DAN [13], galsko DERR je SELJAK [14], srpsko, kajkavsko i slovenačko DERA je RAD [15]. Seljak DERE danom, dakle je izvorni smisao riječi

DER u DERRON je DAN, SVJETLOST, SUNCE. U srpskom imperativu DER pokreće u akciju: “DER uzmi”, “DER mi dodaj”, a kad se strogo zapovijeda, kaže se DEDER.

Obrada zemlje počinje oranjem od sezone proljeća, sijanjem i sadnjom, a za nekoliko mjeseci stiže ljeto sa koševinom, žetvom i vrševinom. U imenu DERON imenovano je jako SUNCE proljeća i ljeta, DERRON je BOG PROLJEĆA I LJETA. U ovim dobima Sunce je DERNO, SILNO, ŽESTOKO, ali u ovo vrijeme iz oblaka i jaka kiša svoje suze RONI: galsko RI, RO, RON je TOK, VODA, RIJEKA [16]:

a) DER + RI > DERRI
b) DER + RO > DERRO
c) DER + RON > DERRON
d) DER + RONI > DERRONI

BOG DERON zna da TORONDA, RONDA, tj. galami, GRMI. On je i VATRA (svjetlost) i VODA (kiša).

Da se ne radi ni o kakvom plemenu, nego o BOGU SUNCA PROLJEĆA I LJETA, dokaz su solarni simboli

i KADUCEJ, koji na jednoj kovanici DERON nosi u lijevoj ruci. Na vrhu kaduceja je Sunce (⨀) , a na Suncu glagoljično slovo **V**. Na toj kovanici BIK ima PET NOGU, što su pet mjeseci: tri mjeseca proljeća i dva ljeta, vrijeme vrućine i glavnih seoskih poslova.

DERON odgovara egipatskom HORUSU, kasnijim slovenskom HORSU, JARILU, JURJU, ĐURĐU, ĐORĐUcrkvenom SV. GEORGIJU.

Šiptari i njihovi simpatizeri rade punom parom na propagandi svojih laž na štetu srpske istine. Evo samo jedan primjer: ime Ilira DERVANA (**Δερβανοί**, gr.) prevode kao Deuri i Derbanoi, iako je to DERVANI, a šta je DERV i čija je to riječ, boli Srbe, da prostite, kurac, važno je pljunuti na Vidušu, time se danas dokazuje SrBstvo!

....

[1-4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 450.

[5] Ib. p. 450, 436.

[6] Ib. p. 450.

[7] Ib.

[8] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio 4, JAZU, Zagreb, 1884-1886, str. 340.

[9-12] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 451.

[13] Ib. p. 450.

[14] Ib. p. 451.

[15] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 392.

[16] Jean-Baptiste Bullet, Tome III, p. 316, 319, 321.

KELTSKO MACAIBH (MAKAIBH) I MAKABEJI

MAKABEJIMA su nazvani Matatija i njegovih pet sinova Judeja. Oni su od 167-160. st. ere podigli ustanak protiv Seleukida, koji su još Aleksandra Makedonskog vladali Palestinom. Matatija je podlegao ranama nakon prve godine ustanka i nasljeđuje ga sin Juda, po junaštvu prozvan MAKABI i taj nadimak se kao MAKABEJI (Μακκαβαίοι) prenosi na njegovu braću i na oca.

Tvrde da MAKABI na hebrejskom znači ČEKIĆ, ali pošto ni u Isusovo vrijeme hebrejski nije postojao, nego se govorilo i pisalo aramejskim, dakle je ČEKIĆ, kao značenje nadimka MAKABI, od Judeja izmišljeno nakon Isusa..

Kod Srba BITKA je MAKLJAŽA, a ovo MAK iz MAKLJAŽA je i u nadimku MAKABI. Srbi su mješavina Kimera, tj. Tračana i Skita, koji su svuda živjeli izmiješani, pa i u Palestini prije Aleksandra, a masa ih je stigla u Palestinu u trupama Aleksandrove vojske. Godina 459. st. ere praktični je početak stvaranja judaizma u Jerusalimu i okolini, a Judeji su kao narod stvoreni kroz judeizaciju lokalnih Kimera, tj. Tračana i lokalnih Semita. I gle: gaelik MACABH, MACAIBH je SLOBODAN, ČUVEN, SLAVAN, HEROJ [1], a galsko MAC je VISOK, VELIK, isto što i MAG, moćan [2].

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 612.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 120.

MOJSIJE I ARON

Mojsije i brat mu Aron, dvije glavne ličnosti starozavjetne biblijske knjige "Egzodus", ili "Izlazak". Mojsije bijaše prorok, svjetovni i duhovni vođa i učitelj, dok je Aron je bio prvosveštenik nove od Mojsija uspostavljane vjere.

Po piscima Biblije ime MOJSIJE izvedeno je od egipatske riječi VODA. Tako u Septuaginti, najstarijoj Bibliji, piše da je Mojsiju faraonova kćerka dala ime MOUSEN (**Μωυσῆν**, gr.), jer je izvađen iz vode (*Egzodus, 2, 10*). Odmah u sljedećem stihu (*Izlazak, 2, 11*) ne zove se MOUSEN, nego MOUSES (**Μωυσῆς**, gr.) i kroz cijelu Bibliju ostaje MOUSES. Ovdje treba napomenuti njihovu tvrdnju da je u drevno vrijeme grčko **υ** (**Y**, ipsilon) izgovarano i čitano kao kratko **U**, iako ga danas Grci čitaju kao **I**, kao u engleskom *machine*.

I svi hiljadama godina tvrde da ime MOUSES (**Μωυσῆς**) potiče od egipatske riječi VODA, ali nije tako, a evo i zašto nije: u egipatskom jeziku VODA nije MO (**Μω**), nije MOU (**Μωυ**), nije MOUS (**Μωυσ**), nego **MU** i od te osnove izvedene su egipatske riječi smislom vezane za vodu. Tako je **mu-t** = *jezero***; mui-t** = *urin*; **mu-āa** = *velika voda*, *poplava*; **mu uru** = *nadošla voda Nila*; **mu bȧn** = *loša voda*, **mu ḥua** = *kišnica* [1]; **mu nesert** = *jezero ključale vode u Tautu* [2].

Galsko MOI znači VODA [3], MOUS je VLAGA [4], ali ni od toga nije ime MOUSES. Osnova u imenu MOUSES je MOUS (**Μωυσ**). U savremenom grčkom postoji samo jedna riječ koja počinje korijenom **Μωυ**- i to je **Μωυσῆς**, tj. MOUSES, ali dorsko **Μῶσα** (MOSA)

odgovara modernom grčkom **Μοῦσα** (MUSA, muza) [5]. Tako i dorsko **Μωυσῆς** (MOUSES) može da se piše **Μουσης**, tj. MOUSES.

Kad od MOUSES (**Μουσης**) odvojimo dorsko ES (**ῆς**), koje istog je značenja kao i moderno grčko EIS (**είς**), sa značenjem JEDAN [6], ostane samo staro Septuagintino dorsko **Μωυσ** ili novogrčko **Μουσ,** koje se čita MOIS. Tako je dorsko **Μωυσῆς** (MOUSES) isto savremenom grčkom **Μουσης**, koje se čita MOISES. Septuagintino **Μωυσῆς** u Vulgati je prevedeno sa MOYSES, što je grčko MOISES.

MOISES je narodu davao zapovijesti koje su od naroda zahtijevale promjene u vjerovanju i ponašanju. Tako su kroz novu od Mojsija zapovijedanu vjeru u JEDNOG BOGA stvarani i novi običaji, novi način ponašanja u skladu sa novom vjerom. I gle: galsko MOIS znači NAČIN PONAŠANJA, PRAVILO, OBIČAJ [7], a galsko MOISO je MJERA [8], vladareva mjera je ZAKON, galsko REACHD [9], što upućuje na srpsko REČ, REČENO.

Dakle MOISES bukvalno znači JEDAN BOG, JEDAN VLADAR, JEDAN ZAKON, JEDAN OBIČAJ, JEDAN NAROD, JEDAN POL, JEDNA ZEMLJA, odnosno u tom imenu je kazana idejna suština cijelog judaizma, koja je potvrđena i kroz hrišćanstvo srednjeg vijeka i kroz moderni ekumenizam i globalizam nagoviješten u sljedećim riječima apostola Pavla:

“Nema tu Jevrejina ni Grka, nema roba ni gospodara, nema muškoga roda ni ženskoga; jer ste vi svi jedno u Hristu Isusu.” (*Galatima, 3, 28*)

Ime ARON je galska riječ ARON sa značenjem BAL

i to je SJAJ, SVJETLOST, SUNCE [10].

Eto, narode, to vam je to!

....

[1] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, pg. 293.

[2] Ib. Vol. II, p. 999.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 171.

[4] Ib. p. 179.

[5] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 989.

[6] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 656, 422.

[7] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 172.

[9] Ib. p. 299.

[10] Ib. Tome II, p. 87.

KOZLAC

Kozlac (Arum maculatum).

Biljka KOZLAC na talijanskom je ARO, na španskom YARO, na latinskom ARUM, na grčkom ARON (ἄρον). Galsko ARON znači BAL i to je VATRA, SJAJ, SUNCE. Zašto je u srpskom KOZLAC, a nije neka riječ sa AR kao u navedenim primjerima? Da objasnimo!

Galsko AR sinonim je galskom CAR, GAR, SAR, WAR i sve to ima širok spektar značenja: UZVIŠEN, VISOK, VELIK; IZNAD; GLAVA, POGLAVAR; UDAR; RADENIK; PROBIJAČ, PLAMTEĆI, ŽARNI, VRELI, BLJEŠTEĆI, ŽIVOPISNI; CRVENI; PRAMEN [1].

Naziv KOZLAC je sinonim nazivima ARO, YARO, ARUM i ARON, jer je i KOZLAC po riječi KOS, što je jedno od drevnih imena Sunca. Galsko COS znači GLAVA; VATRA, SUNCE [2]. Biblija Starog zavjeta spominje boga sa imenom KOS ili KOZ kao boga Idumejaca u Edomu:

“...Kosnathan, sastavljeno od Kos, ili, kako ga Jozefus zove, Koze i *nathan*, davalac...” [3]

Osnova “kos” je u “nakostrušen”, jer liči na Sunce.

“Rođenjem Kostobarus bješe Idumejac i jedan od prvih dostojanstvenika među njima, i čiji je predak bio sveštenik od Koza, kojega su Idumejci [prije] cijenili kao boga...” [4]

U srpskom je mnogo riječi izvedenih od KOS, a najbolji primjer je KOSA: glava je KOS (Sunce), zrake su KOSA, KOSE. Kod naroda Old Nara u istocnom Sudanu i naroda Zayse u jugozapadnoj Etiopiji SUNCE je KOS [5] i od KOS je ime ptice KOS, jer je mužjaku kljun sjajnožut: KOS > KOSOVO Na Kosovu je ŽAR-PLANINA).

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue

Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 73-74.

[2] *Ib. p. 365.*

[3] *Adolf Neubauer, On some newly-discovered Temanite and Nabatean Inscriptions; Studia Biblica, Oxford, The Clarendon Press, 1885, p. 224.*

[4] *Josephus Flavius, Antiquities, XV, VII, 9.*

[5] *Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43, Витебск, 2012.*

22. APRIL, DAN ZEMLJE

Pi = 3,14159...

a) $3,14159^2 = 9,869587728$

b) 9,869587728 x 10 = 98,69587728

Dani julijanskog kalendara:

- januar 31 dan:

98,69587728 – 31 = 67,69587728 dana

• februar = 28 dana:

67,69587728 - 28 = 39,69587728 dana

• mart = 31 dan:

39,69587728 – 31 = 8,695877281 dana = 9. april julijanskog = 22. april gregorijanskog kalendara.

SAKI, SAKA I SAKALIBA

“Najraniji pomen dolazi u prvoj polovini petog vijeka. *Σκλάβοι/Sclavi* alternativno kao *Σκλαβηγοι/Sclavini*. Od grčkog došlo je arapsko Saqlab (množina Saqāliba) u sedmom vijeku. Semantički pomak na 'rob' je kasniji zapadnoevropski razvoj;...” [1]

U grčkom Σκλάβ, Σκλάβοι, Σκλαβηγοι ne znači ROB, jer tih riječi u tom obliku sa tim značenjem u grčkom jeziku uopšte nema, dakle je tvrdnja da grčki nazivi SLOVEN i SLOVENI znače ROB i ROBOVI je laž Zapada, jezuitsko-iluminatska laž.

Ovdje ćemo o nazivama SAKLAB i SAKALIBA, o arapskim nazivima za SLOVEN i SLOVENI i počinjemo od hetske riječi SAKI:

“Jedina važnost koja se pridaje hijeroglifu ruke koja pokazuje na lice je to što označava prvi slog riječi *saki* što znači vrhovni poglavar ili car.” [2]

Osnova u hetskom SAKI je SAK koje je u srpskom preko SAKA dalo ŠAKA. Stisnuta SAKA je GLAVA u koju može da se SAKRIJE dukat. Skiti su poznati pod imenom SAKA, SAKAE, jer su bili i ostali POGLAVARI. Baskijsko ZAGI znači POGLAVAR [3], japansko SAKI znači NAPRIJED [4]. Bilo u samoodbrani, bilo u napadu ŠAKA je ŠTIT, grčko SAKOS (σάκος) je ŠTIT.

A sad pogledajmo arapske riječi sa korijenima SAK- i SAQ-:

- ṢAKL, polirati, sjajiti [5]
- ṢAKAL, Poljak [6]
- ṢAKLAT, polir [7]
- ṢAQĀL, polirati; polirano, sjajno, bljesak [8]
- ṢAQQĀL, polir [9]
- ṢAQĀLIBAT, Sloveni, Rusi, Skiti [10]
- ṢIQĀLAT, poliranje [11]
- ṢAQL, polirati, sjajiti; sjaj [12]
- ṢIQLAB, bijel; crven; Sloveni, Rusi, Skiti [13]
- SAKR, grijanje sunca; soko [14]
- SAKL, SUKL, Poljak [15]
- SIKĀLAT, usjajiti [16]
- SIKLĀB, Slaven, Rus, Skit [17]
- SAKĀLIBAT, Slaveni, Rusi, Skiti [18]
- SIKĀLAT, poliran, sjajan [19]
- SAKB, udariti šakom, klapiti [20]
- SAKL, polirati, sjajiti [21]
- SAKRAT, Sunčevo grijanje [22]

Korijeni ṢAĶ, SAĶ, ṢAQ, ṢIQ, SAK i SAC sa LIB, LAT i LAB daju značenje SJAJNA GLAVA i SJAJNE GLAVE, odnosno SJAJNI GLAVAR i SJAJNI GLAVARI, jer je i Sunce SAKALAB, tj. SJAJNA GLAVA ili SJAJNI CAR i ono SAKLI, tj. CAKLI, odnosno SJA nad svima:

“U Homerovom nabrajanju trojanskih saveznika, Sayce naglašava da ime Ἀλιζῶνες (Il. ii. 856) može da se veže sa Halis, dakle Hetiti. Oni su došli τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρον ἐστί γενέθλη, ‘oni iz daleke behu Albie, rudnika srebra’ (Bulgar Maden?). Ovo ime, iako nije mjesto, može se porediti sa Khalupu, Aleppo,

i oboje sa Χάλυβες. cf. Lagarde, *Beitr. zur baktr. Lexicog.*, p. 14. Themistagoras, citiran u *Έπιμερισμοί*, kaže da je Ἀλύβη Likija. U Odiseji (XI, 521) se spominje Κήτειοι, pod njihovim kraljem Telefusom, južno od Troje, suprotno od Lezbosa. Syce opet identifikuje njih sa Hetitima." [23]

Pogledajmo iznad Homerova spomenuta imena:

- Ἀλιζῶνες = ALIZONES = ALIZONI
- Χάλυβεσ = KHÁLIBEO = KALIBEO
- Αλύβη = ALÍBE = ALIBE, ALIBI

Arapi su Slovene zvali **SAKALIBA**, što je skoro identično imenu **Χάλυβεσ** (KHÁLIBEO, KALIBEO). Govore neki da je to arapsko SAKALIBA samo prevod grčkog SKLAV, sa značenjem ROB, ali nije tako, lažu. Evo:

SA + KAL-IBA.

Arapsko SA znači ČAST [24], arapsko KĀL je RIJEČ, SLOVO [25]: SAKALIBA znači ČASNOSLOVNI i SAKALIBA je arapski bukvalni prevod imena SLOVENI.

....

[1] A. P. Vlasto (Alexis Peter Vlasto), The Entry of the Slavs into Christendom: An Introduction to the Medieval History of the Slavs; Cambridge, The University Press, 1970, p. 320

[2] John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume I; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 67.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 68.

[5-7] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London: Printed by William Bulmer & Co., 1806, pg. 594.

[8 – 13] Francis Joseph Steingass, A Comprehensive Persian-English Dictionary, London: Sampson Low, Marston & Co. London; Thirdh Reprint: Published by Gautam Jetley, New Delhy, 2005, pg. 790.
ISBN: 81-206-0670-1

[14-22] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: W^M. H. Allen and Co.,1852, pg. 705, 789, 1073.

[23] Arthur Ernest Cowley, The Hittites; London: Humphrey Milford, Oxford Univeristu Press, 1920, pg. 23.

[24] Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^M. H. Allen and Co., 1852, pg. 672.

[25] Ibid. pg. 945.

PIRAMIDIN KOD I OBELISK U VAŠINGTONU

Prvo o dužini Isusovog zemaljskog života onako kako to tvrdi hronologija Velike piramide, a Piramida kaže da je Isus rođen pred zoru 25. decembra 4. god. st. ere. To “pred zoru” uzećemo u 3 sata iza pola noći i to je 24,125 dana januara, a do kraja januara i kraja kalendarske 4. god. st. ere ostalo je još 6,875 dana. Ot tog trenutka do početka hrišćanske ere je 3 godine i 6,875 dana, ili u decimalama rečeno 3,019 godina.

Hronologija Piramide tvrdi da je Isus raspet 6. aprila 30. godine hrišćanske ere, a vaskrsao u zoru 8. aprila te godine, dakle u početku 8. dana nakon puna tri mjeseca te 31. godine. Uzećemo da je vaskrsao oko 3 sata iz ponoći i to je 7,125 dana aprila, ili 3,23409137 mjeseci od početka 31. godine. To je 30,269507614 godina od početka hrišćanske ere, a od dana Isusovog

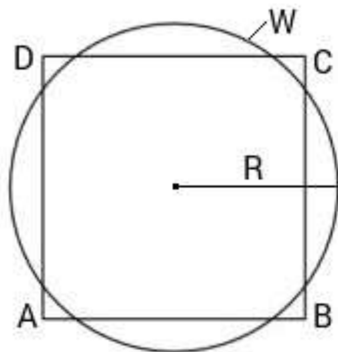
rođenja to je 33,28850761 godina.

U 33,28850761 godina po 365,242 dana ukupno je 12.158,3611 dana, dakle su to dani od Isusovog rođenja u zoru 25. decembra 4. god. prije hrišćanske ere do dana njegovog vaskrsenja u zoru 8. aprila 31. godine hrišćanske ere.

Po jednom od Piramidinih kodova vrijeme može da se kodira u mjerama dužine (i obratno), tako što se u jednom danu kodira 2,466586509 cm (i obratno). Da vidimo oliko je centimetara kodirano u 12.158,3611 dana:

12.158,3611 x 2,466586509 = 29.989,64946 cm = = 299,8964946 m.

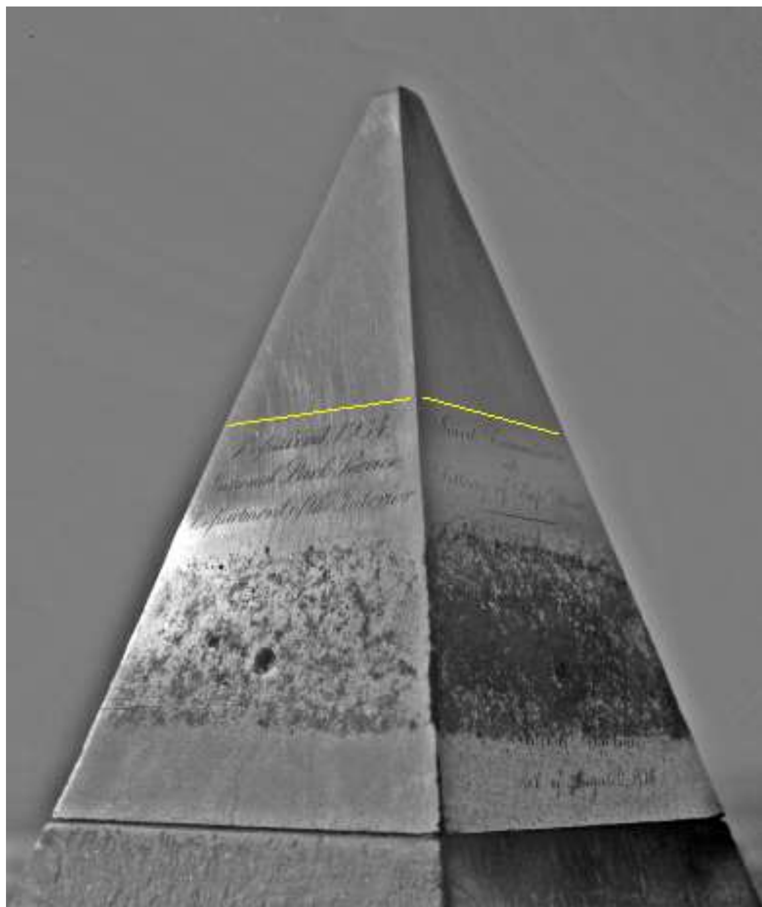
I sad prelazimo na geometriju kvadrata **ABCDA,** čije su stranicu duge po 299,8964946 m, i geometriju kruga **W,** čija je površina ista površini ovog kvadrata!

• **AB** = 299,8964946 m,
• površina kvadrata = 89.937,90747 m² = površina kruga **W**,
• **R** = 169,1985499 m.

Obelisk u Vašingtonu visok je 555 stopa i 5,125 inči. Kazano sve u inčima to je 6665,125 inči ili 16.929,4175

cm, tj. 169,294175 m. Poluprečnik kruga (**R**) manji je od visine obeliska za 9,56251 cm i to je visina od zemlje do ispod polovine aluminijske piramide. Visina ove aluminijske piramida je visina je 23 cm, dakle do vrha

Žuta linija pokazuje 169,1985499 m visine.

fali 9,56251 cm. Koliko je to dana? Pogledajmo:

9,56251 : 2,466586509 = 3,876819226 dana = 12. april. Na dan 12. aprila 1176. počela je Američka revolucija za nezavisnost Amerike. To je 1775,280117018

godina od početka hrišćanske ere. Od Isusovog vaskrsenja u zoru 8. aprila (7,125 april) do početka 12. aprila 1776 ima 1745,010609 godina = 637.351,165 dana = 157.2081,785 cm = 15,72081785 km = 5 Pi.

Visina obeliska: 555 stopa, 5 inči i 1/8 inča = = 169,294175 m:

• 1 godina = 365,242 dana,
• 169,294175 : 365,242 = 0,463512342 m,
• 0,463512342 x 1000 = 463,512342 m

Ako bi se neki predmet kretao brzinom 463,512342 m/s, za 24 sata (1 dan) bi prešao 40.047,46639 km ≈ dužina Zemljinog ekvatora.

U obelisk je ugradeno 36.491 kamen:

36.491: 365,242 = 99,90910136 = simbolika 100 godina = 1 vijek.

MALO O DANAŠNJIM SVINJAMA

Isus reče svojim učenicima za svinje onoga vremena:

"Ne dajte svetinje psima; niti mećite bisera svojega pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojima, i vrativši se ne rastrgnu vas." (*Matej, 7, 6*)

"Prema drevnoj meksičkoj tradiciji, Indijanci iz Chiape imali su heroja po imenu *Wodan*, ili *Votan*,* kojem je Veliki Duh (*Teotl*) naredio da ode i naseli zemlju Anahuac ili Meksiko. Humboldt (u njegovoj "Monuments de l'Amérique," Knjiga I., str. 382) kaže: 'Čini se da je ovaj *Votan* ili *Wodan* iz iste porodice kao *Wodani* ili *Odini* kod Gota i naroda keltskog porijekla.' Ova tradicija takođe kaže da je Wodan bio unuk osobe koja je,

zajedno sa svojom porodicom, jedina spasena u opštem potopu." [1]

Kad ovo pokažeš današnjim svinjama, počnu da se klebere ili diplomatski odćute govoreći u sebi da lupetam i da sam budala. Svinje ne prihvataju istine i znanja koja bi da mijenjaju njihove skučene umne vidike, jer svinjski umni nivo nije zreo za razumijevanje i prihvatanje istina izvan onog što im je u moždane vijuge ukalupljeno od njihovih vjerskih ili svjetovnih dresera.

Osim radi pukog fizičkog bitisanja svinja ne živi razumom u sadašnjosti, jer razum svinje boravi u hiljadama godine dalekoj njoj od manipulatora osmišljenoj prošlosti, koja svinju otuda savjetuje o trpljenju nevolja sadašnjosti, radi sreće koja je čeka u zagrobnom životu. Razum svinja uopšte ne može da shvati da je to prevara, jer predstavnici onih iz koji im to iz prošlosti sugerišu pred njihovim očima žive bogato i raskošno i razna zla i razvrate čine da bi još bogatije i raskošnije živjeli i takvi im postaju idolski sveti pastiri svinjskog stada.

"Mogli bismo govoriti o Platonovoj Atlantidi; o feničanskom natpisu pronađenom u Brazilu, koji, u prevodu senjora Ladislao Letto, direktora Rio muzeja, kaže da je feničanska kolonija isplovila iz Crvenog mora i pristigla u Brazil oko 500. st. ere; o Islanđanima, koji su otkrili Winland (Kanada) oko 1001. god. hr. ere, i trgovali s domorocima više od sto godina; o runskom natpisu na Dighton Rock, Massachusetts, koji, u prijevodu Finn Magnusen, glasi: '151 Nordijaca okupirali su ovu zemlju (s) Thorfinima" (prema Sagi o Thorfinu ova okupacija dogodila se 1007. hr. ere) ; i o princu Madok, koji

je s velškom kolonijom otplovio na "zapadnu hemisferu 1170." [2]

Mislite li da i ovaj mason lupeta i da je poludio?

Samo toliko, ne bi li svinjama bilo jasnije o čemu pričam kad govorim o doseljenju nekih Heta i Briga u Ameriku.

....

[1] John A. Weisse, The Obelisk and Freemasonry; New York: J. W. Bouton, 1880, p. 161.

[2] p. 162.

OČIŠĆENJA LJUDSKOG KOROVA

Tražiš etimološko porijeklo imena biljke ARONIJA i kaže ti javna informacija da je to od grčke riječi ARŌNIA sa značenjem MUŠMULA, iako u grčkom jeziku nema riječi ARŌNIA, nego je to od galske riječi ARON sa značenjem BEL, tj. SUNCE koje je ČISTO, OČIŠĆAVA I PROSVJETLJUJE.

Tražiš etimološko porijeklo imena LUKA i kaže ti javni informator da ime znači SVJETLODAVALAC i da je to latinska verzija grčkog imena LUKAS. U grčkom jeziku nema izvornog imena LUKAS. Drugi kažu da je to od latinskog LUCAS, treći tvrde da je od latinskog LUCEO postanjem od grčkog λύκος, λύκη sa značenjem SVJETLOST. I na kraju kažu da je sve latinsko od navedenog grčkog λύκος, λύκη, a ovo grčko od grčkog **λευκός**, a onda na to Grci kažu da ne znaju odakle potiče λευκὸς, možda od *λύκη, ali priznaju da je korijen svemu ΛΥΚ i od toga je izvedeno λύκη zbog njegove *sjajne bjeline* [1].

ZAKLJUČAK: u grčkom uopšte ne postoje izvorne

riječi sa svim navedenim značenjima, ne postoje proste riječi kao osnove niti postoje grčki korijeni navedenim grčkim riječima, nego je korijen srpska riječ LUK koje je dalo srpsko LUČ, LUČA i LUČE, LUČENJE a osnova tome je drevno LU sa značenjem OG, OGANJ, SJAJ, SVJETLOST, SUNCE, BOG.

Hetsko LÚ znači ČOVJEK, OSOBA [2], isto kao i sumersko LU [3]:

"I stvori Bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih." (*Postanje, 1, 27*)

Šta je Bog, kakav je Bog? Slušaj debilu, slušaj u tamu utamničeni razume:

“Gospod Bog tvoj je oganj koji spaljuje i Bog koji sijeva.” (*5. Mojsijeva, 4, 24*)

BOG je stvorio čovjeka po svom liku, BOG je OG, OG je TOK, KRETANJE, ZRAČENJE, ŠIRENJE, ŽAR, ŽIVOT, MLADOST [4], OGANJ, LUČA, SJAJ, SUNCE, LJUBAV, MILINA, SREĆA.

Hetski hieroglif **Δ** znači LU [5], feničansko **Δ** = D = Dios = Bog. Ovo Δ je onaj masonski trougao u kojem je OGO, tj. OKO, debilu, jer galsko OG znači OKO [6].

Hetsko LUK znači PALITI, ŽARITI, SJATI [7] I to je i dan-danas srpsko LUK (zar te LUK ne ŽARI i PALI dok ga jedeš, debilu, suze ti na oči frcaju, znoj te od vatre luka oblije, debilčino! Otvori vrata i prozore zamračenog uma, debilčino, pusti svjetlost u svoj od lažova i

Hetsko LUKZI znači SJATI, BLISTATI [7] i od toga je latinsko LUX, LŪCIS i srpsko LUKŠIJA.

Kao pedagog i prosvjetni radnik po struci već punih

devetnaest godina pokušavam da prosvijetlim svijest i znanje kod naroda, ali ne ide pa ne ide i ako nastavim i dalje, zaključak je da sam i ja skrenuo s uma.

....

[1] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 905, 887.

[2] Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 56.

[3] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 226.

[4] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[5] Ignace J. Gelb, Hittite Hieroglyphs, Vol. II; The University of Chicago Press, Chicago, Illinois,1931-1942, p. Vol. II; p. 22.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 214.

[7] Edgar H. Sturtevant, A Comparative Grammar of the Hittite Language; Linguistic society od America, University of Pennsylvania, Philadelphia, 1933, p. 80, 84.

[8] Ib. p. 102.

AUTOR

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao je u Modrinju, opština Kakanj, i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Od 1992. protjeran iz njegove Bosne živi u Kanadi.

